

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Lukáše Trojana a JUDr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 16. 1. 2023 kárný návrh ze dne 23. 5. 2022, doručený kárnému soudu dne 24. 5. 2022, kárné navrhovatelky: **předsedkyně Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslava Pokorná**, sídlem Spálená 6/2, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. Kamil Kydalka, soudce Městského soudu v Praze**, za přítomnosti jeho obhájce JUDr. Michala Paule, advokáta, sídlem Bělehradská 572/63, Praha 2, a rozhodl dne 6. 2. 2023

t a k t o :

I.

JUDr. Kamil Kydalka,

nar. X,

soudce Městského soudu v Praze,

s e z p r o š ť u j e

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

kárného návrhu pro skutek spočívající v tom,

ž e

jako soudce Městského soudu v Praze zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve spojení s § 2 odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), způsobil v období od 16. 1. 2020 do 31. 1. 2020 a od 11. 12. 2020 do 29. 4. 2021 nedůvodné průtahy v níže uvedených trestních věcech:

- 1) sp. zn. 3 T 2/2014,
- 2) sp. zn. 3 T 6/2015,
- 3) sp. zn. 3 T 3/2022,
- 4) sp. zn. 3 T 12/2016,
- 5) sp. zn. 3 T 6/2017,
- 6) sp. zn. 3 T 6/2020 a
- 7) sp. zn. 3 T 11/2020,

č í m ž m ě l s p á c h a t

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích,

protože skutek není kárným proviněním.

II.

JUDr. Kamil Kydalka,

nar. X,

soudce Městského soudu v Praze,

se uznává vinným

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

že

jako soudce Městského soudu v Praze zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve spojení s § 2 odst. 4, § 181 odst. 2 a 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), způsobil v období od 1. 2. 2020 do 10. 12. 2020 a od 30. 4. 2021 do 23. 5. 2022 nedůvodné průtahy v celkem sedmi níže uvedených trestních věcech:

- 1) sp. zn. 3 T 2/2014 od 11. 2. 2020 do 12. 3. 2020, od 1. 9. 2020 do 5. 10. 2020, od 1. 9. 2021 do 7. 3. 2022 a od 1. 5. 2022 do 23. 5. 2022,
- 2) sp. zn. 3 T 6/2015 od 11. 2. 2020 do 12. 3. 2020, od 1. 9. 2020 do 5. 10. 2020, od 30. 4. 2021 do 23. 2. 2022,
- 4) sp. zn. 3 T 12/2016 od 1. 2. 2020 do 5. 10. 2020, od 26. 6. 2021 do 7. 2. 2022 a od 1. 5. 2022 do 23. 5. 2022,
- 5) sp. zn. 3 T 6/2017 od 1. 8. 2021 do 23. 3. 2022 a od 1. 5. 2022 do 23. 5. 2022,
- 6) sp. zn. 3 T 6/2020 od 1. 10. 2020 do 10. 12. 2020 a od 25. 9. 2021 do 23. 5. 2022,
- 7) sp. zn. 3 T 11/2020 od 18. 9. 2021 do 7. 3. 2022 a
- 9) sp. zn. 3 T 10/2021 od 13. 12. 2021 do 14. 1. 2022,

přičemž rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 15. 1. 2020 č. j. 16 Kss 3/2019 - 168, jež nabylo právní moci téhož dne, byl shledán vinným ze spáchání kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, spočívajícího v obdobném jednání, a bylo mu uloženo kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu dvanácti měsíců,

tedy

v době před zahlazením dřívějšího kárného provinění zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

Tím spáchal kárné provinění

podle § 87 odst. 1 ve spojení s § 88 odst. 1 písm. b) *in fine* zákona o soudech a soudcích

a z a n ě s e m u u k l á d á

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 3 0 % n a d v a r o k ypodle § 88 odst. 1 písm. b) *in fine* zákona o soudech a soudcích.**O d ů v o d n ě n í :****I. Návrh na zahájení kárného řízení**

[1] Předsedkyně Městského soudu v Praze (dále též „navrhovatelka“) podala dne 24. 5. 2022 podle § 8 odst. 2 písm. f) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále též „kárný zákon“), k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu JUDr. Kamilu Kydalkovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“), datovaný dnem 23. 5. 2022. Obvinila jej ve smyslu § 86 a § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), z toho, že se dopustil nedůvodných průtahů v celkem devíti trestních věcech sp. zn. 3 T 2/2014, 3 T 6/2015, 3 T 3/2022, 3 T 12/2016, 3 T 6/2017, 3 T 6/2020, 3 T 11/2020, 3 T 9/2021 a 3 T 10/2021 (dále zjednodušeně věci č. 1 až 9); tvrzení navrhovatelky k jednotlivým věcem jsou podrobně rekapitulována níže v části *VIc. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*.

[2] Kárný návrh navrhovatelka uvedla informacemi k osobě kárně obviněného, jenž je soudcem od roku 1988 a k Městskému soud v Praze (dále jen „městský soud“) byl přeložen k 1. 1. 1999. Od té doby působí jako předseda senátu soudního oddělení 3 T, které vyřizuje prvostupňovou soudní agendu. Dále navrhovatelka uvedla, že vůči kárně obviněnému bylo v minulosti již třikrát vedeno kárné řízení, přičemž pokaždé byl uznán vinným. Podstatou prvních dvou případů (rozhodnutí ze dne 11. 6. 2015 č. j. 16 Kss 7/2014-92, věc *Kydalka I*, upuštěno od uložení kárného opatření, a ze dne 28. 11. 2018 č. j. 13 Kss 6/2017-538, věc *Kydalka II*, uložena důtka) bylo nevhodné chování soudce v soukromém životě, spočívající v aktivním zapojení do volební kampaně, respektive nevhodné a spekulativní vyjádření o motivech vyhlášení amnestie prezidentem republiky. Poslední rozhodnutí ze dne 15. 1. 2020 č. j. 16 Kss 3/2019-168, věc *Kydalka III*, kterým byl soudci snížen plat o 10 % na dvanáct měsíců, se týkalo zaviněných průtahů v deseti trestních věcech, přičemž ve čtyřech z nich průtahy přetrvávají doposud a jsou předmětem rovněž tohoto návrhu (věci č. 1, 2, 4 a 5, respektive věci sp. zn. 3 T 2/2014, 3 T 6/2015, 3 T 12/2016 a 3 T 6/2017).

[3] Navrhovatelka vymezila počátek žalovaného období dnem následujícím po rozhodnutí kárného soudu *Kydalka III*, tj. 16. 1. 2020 (věci č. 1 až 4). Konec průtahového období pak vymezila slovem *dosud*, což nutno interpretovat jako den datace kárného návrhu, tj. 23. 5. 2022. Relevantní poznatky k podání návrhu načerpala z prověrky provedené místopředsedou městského soudu pro trestní úsek Mgr. Michalem Roubíčkem ve druhé polovině prosince 2021. Zachovaná je tedy jak subjektivní, tak objektivní lhůta ve smyslu § 9 odst. 1 kárného zákona. Navrhovatelka připustila, že období, za které podává

návrh, bylo poznamenáno pandemií onemocnění covid-19, což se odrazilo ve vyšší organizační náročnosti vedení řízení a doporučeních Ministerstva spravedlnosti. Poznamenala však, že danou otázku kárný soud již rozebral v rozhodnutí ze dne 17. 1. 2022 č. j. 11 Kss 1/2021-173, věc *Krátký*. S ohledem na závěry tohoto rozhodnutí uvedla, že průtahy ve věcech č. 1 – 5 byly disciplinárně řešeny už před pandemií, kontinuálně trvaly do prověrky na konci roku 2021 a trvají až do doby podání kárného návrhu. Průtahy ve věcech č. 6 – 9 spadají až do období průběhu a dohasínání pandemie. Ani u jedné skupiny průtahů tudíž není dána souvislost s pandemií. K tomu doplnila, že všech 19 předsedů senátu vyřizujících prvostupňovou trestní agendu u městského soudu má srovnatelné pracovní podmínky a ostatní soudci i v období pandemie dokázali zajistit pokračování nalézání práva ve svých věcech; pouze kárně obviněný způsobil tak rozsáhlé průtahy.

[4] Navrhovatelka vyzdvihla, že všemi trestními věcmi pojatými do návrhu se prolíná nerespektování základního imperativu trestního procesu, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci [§ 181 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)], přičemž limitem pro činění úkonů směřujících ke skončení věci je tříměsíční lhůta stanovená v § 181 odst. 3 trestního řádu. Zároveň je podstatné, že úkony soudce musejí být efektivní, nikoliv tzv. „úkony pro úkony“. Brání-li nějaká skutečnost posunu v řízení, musí být ze spisu patrná cílevědomá snaha odstranit takovou překážku. U věcí obsažených v návrhu takové úsilí zřejmé není. Kárně obviněný například opakovaně akceptuje nepodložené omluvy účastníků na poslední chvíli a aplikuje až *bohorovní* přístup. Bez přiměřené asertivity soudu přitom nelze očekávat, že by řízení postupovala bez průtahů vpřed. Obecně tedy kárně obviněnému vytýká absenci vůle pro zajištění všech podmínek pro úspěšné konání hlavního líčení a vedení věci k závěru (konečnému rozhodnutí). Ve věcech č. 8 a 9 pak kárně obviněný nařídil hlavní líčení po uplynutí lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu, aniž by byla prodloužena. Podle navrhovatelky totiž rozeslání obžaloby s poučením o možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu a prohlásit vinu není úkonem směřujícím ke skončení věci.

[5] Navrhovatelka dále konstatovala, že dle jejího názoru bylo vedení městského soudu soudci nápomocné v maximální možné míře. Konkrétně uvedla, že kárně obviněnému byl ze zdravotních důvodů zastaven nápad v období od 1. 8. 2019 do 30. 4. 2020, dále bylo v letech 2019 a 2020 deset trestních věcí soudce přiděleno jiným předsedům senátu, a to z důvodu jeho vyloučení, z důvodu rozhodnutí odvolacího soudu dle § 262 trestního řádu, případně kvůli potřebě zajistit řádný výkon soudnictví pro jeho dlouhodobou nepřítomnost. Daný počet činí více než jednu třetinu veškerých věcí, jež byly v uvedeném období na trestním úseku čítajícím celkem devatenáct oddělení přiděleny jinému předsedovi senátu, jde tedy o excesivně vysoký počet, který významně a nespravedlivě zatěžuje další soudce. Takový postup dle navrhovatelky nelze opakovat.

[6] Kárně obviněný v minulosti několikrát odmítl možnost přeřazení na odvolací úsek (tuto nabídku, kterou „pyšně“ odmítl, jak uvedl kárný soud v rozhodnutí *Kydalka III*, bod [114], však již s ohledem na stav svého oddělení nedostane). Na schůzce k výsledkům prověrky, za přítomnosti místopředsedy městského soudu pro trestní úsek JUDr. Jaroslava Cihláře, odmítl též úvahy o možném přeložení na některý z obvodních soudů v obvodu městského soudu, popřípadě přeložení na okresní soud v jiném kraji; reagoval tím, že „tuto práci dělá 25 let a to je asi dostatečná odpověď.“ Na opětovný dotaz na schůzce dne 19. 4. 2022 kárně obviněný uvedl, že o takovém řešení v mezidobí nepřemýšlel. Navrhovatelka se

krom toho domnívá, že jí právní úprava neumožňuje soudce přearadit na jiný úsek městského soudu bez jeho souhlasu.

[7] Jde-li o okolnosti související se zdravotním stavem, navrhovatelka uvedla, že kárně obviněný nepodstupuje periodické pracovnělékařské prohlídky. K výzvě k absolvování mimořádné pracovnělékařské prohlídky po ukončení pracovní neschopnosti učiněné před podáním návrhu se soudce nijak nevyjádřil a nesplnil ji. Od posledního kárného řízení nesdělil vedení soudu relevantní a komplexní informace o svém zdravotním stavu, přičemž v minulosti tak výslovně odmítl učinit a nežádal v tomto směru o jakoukoliv pracovní úlevu. Pokud by se kárně obviněný hájil svým nepříznivým zdravotním stavem, je navrhovatelka připravena reagovat úpravou návrhu nebo podáním samostatného návrhu na vyslovení nezpůsobilosti kárně obviněného k výkonu funkce soudce.

[8] K 10 věcem, v nichž byly shledány průtahy v předchozím kárném řízení sp. zn. 16 Kss 3/2019 (*Kydalka III*), navrhovatelka uvedla, že kárně obviněný z nich skončil tři: jednu rozsudkem v hlavním líčení (sp. zn. 3 T 5/2017), jednu schválením dohody o vině a trestu (sp. zn. 3 T 7/2015) a jednu zastavením trestního stíhání (sp. zn. 3 T 10/2016). Ze zbylých sedmi věcí jsou čtyři předmětem tohoto kárného návrhu (věci č. 1, 2, 4 a 5), dvě byly přiděleny jiným předsedům senátů z důvodu výjimečně dlouhé nepřítomnosti kárně obviněného (3 T 4/2016 a 3 T 15/2016, obě již skončeny, jedna z nich i pravomocně. Jedna z těchto věcí je dosud neskončená (3 T 7/2017), nicméně zaviněné průtahy v ní neshledala. Podle navrhovatelky se tak mobilizační účinek předchozího kárného řízení nedostavil.

[9] Průtahy způsobené nedbalostí kárně obviněného při výkonu funkce dle navrhovatelky zpochybňují samotnou celkovou spravedlivost řízení. Poukazy na zdravotní problémy, čerpání dovolené, nedostatek jednacích síní, období pandemie apod. neobstojí. Navrhovatelka považuje za klíčové, že soudce nemá vůli, vytrvalost, nasazení ani předvídatavost k případné obstrukční strategii obhajoby. Zároveň není oproti svým kolegům schopný fungovat i v ne zcela optimálních organizačních podmínkách soudu. Soudce u sebe tyto – dříve existující – kvality znovu nenalezl ani po proběhlém kárném řízení a úlevách ze strany vedení soudu. Podle rozhodnutí č. j. 16 Kss 3/2019-168 (*Kydalka III*) nebyl kárně obviněný schopen dostat vysokým požadavkům kladeným na soudce zčásti ze zdravotních důvodů, zčásti však z důvodů vnitřních mentálních a volních limitů. Na tom se nic nezměnilo. Kárný soud v předchozím rozhodnutí vytkl vedení městského soudu pasivitu při řešení problému, což se vedení výše popsány opatřeními snažilo napravit, avšak bez většího efektu. Kárně obviněný má aureolu proslulého, zkušeného a odborně velmi uznávaného soudce, nicméně z minulosti nelze těžit věčně. Dle navrhovatelky je kárně obviněný v posledních několika letech nejslabším článkem prvostupňového trestního úseku městského soudu, přičemž dlouhodobě, chronicky není schopen rozhodovat v přiměřeném čase. Vedení městského soudu přitom vyčerpalo veškeré dostupné prostředky, jak situaci řešit při zachování férového přístupu k ostatním soudcům; ostatně za stávající právní úpravy není možné jeho věci jednoduše mezi ostatní soudce přerozdělit. Navrhovatelka proto navrhlá uložení nejprísnejšího kárného opatření, a sice odvolání z funkce soudce.

[10] Navrhovatelka kárnému soudu navrhlá provedení těchto důkazů k prokázání svých tvrzení:

- A. osobní spis kárně obviněného,
- B. spis Spr 781/2022,

- C. trestní spisy věcí č. 1 – 9,
- D. změna č. 6 rozvrhu práce městského soudu pro rok 2019,
- E. změna č. 8 rozvrhu práce městského soudu pro rok 2020,
- F. trestní spisy přidělené původně kárně obviněnému a přerozdělené jiným předsedům senátu (3 T 11/2018 soudkyni S.; 3 T 6/2018 soudci F.; 3 T 15/2016 soudkyni S.; 3 T 2/2016 soudkyni P.; 3 T 7/2014 soudkyni D.; 3 T 5/2018 soudkyni L.; 3 T 4/2016 soudci S.; 3 T 12/2018 soudkyni Z.; 3 T 9/2018 soudkyni K.; 3 T 5/2012 soudkyni D.)
- G. přehled přidělených věcí,
- H. svědecká výpověď JUDr. Jaroslava Cihláře, místopředsedy městského soudu, přítomného schůzkám s kárně obviněným,
- I. spis Spr 2000/2019,
- J. e-mailová zpráva vedoucího personálního oddělení městského soudu ze dne 25. 4. 2022,
- K. spis Pers 0238/2022.

II. Vyjádření kárně obviněného

[11] Předseda kárného senátu zaslal kárně obviněnému návrh na zahájení řízení a poučil jej o jeho právech podle § 12 a 13 kárného zákona.

[12] Kárně obviněný ve svém vyjádření ze dne 8. 7. 2022 uvedl, že návrh považuje za cílenou snahu o dehonestaci své osoby, rozhodně se necítí být vinen a nesouhlasí s popisem skutku a domnělou právní kvalifikací, natož s návrhem na kárné opatření. Ve věci není nic nesporné, naopak návrh obsahuje řadu neúplných i zkreslených údajů. Není podle něj objektivní, a proto navrhl, aby byl kárného návrhu zproštěn.

[13] K navrhovatelce podotkl, že s ním před podáním návrhu vůbec nehovořila. Kárný návrh sepsal místopředseda pro trestní úsek, který k němu chová podivnou zášť a celkově o něm nepřilíh hezky hovoří. O jeho přístupu ke kárně obviněnému svědčí i to, že referoval o podání tohoto návrhu na poradě soudců dne 7. 6. 2022, tedy ještě předtím, než soudce návrh obdržel od kárného soudu.

[14] Stanovení počátku průtahů od 16. 1. 2020 je podle kárně obviněného nesmyslné, protože v té době ještě byl v pracovní neschopnosti po operaci kolene (od 23. 4. 2019 do 31. 1. 2020 včetně). Po návratu z pracovní neschopnosti soudce zjistil, že se postupně začala rozpadat trestní kancelář. Nejprve odešla dlouhodobá protokolující úřednice soudce, později také další zkušené pracovnice a na počátku roku 2021 skončila též vedoucí trestní kanceláře. Docházelo tedy k vysoké fluktuaci administrativního personálu, což bylo zapříčiněno nesmyslnou mzdovou politikou státu. V některých případech nezkušený personál způsobil i propadnutí hlavních líčení, neboť nezajistil všechny osoby na jednání.

[15] Kárně obviněný dále poukázal na značné problémy související s pandemií onemocnění covid-19, jež práci ztížily, mnohdy i zastavily. Skupinové věci o 20, ale i 45 osobách musely být odročovány (přesněji překládány) a na větší jednací síň se čekalo i více než půl roku. V senátu kárně obviněného jsou přitom z celkem dvanácti tři přísedící ve věku 70 let a více a sedm ve věku 60 let a více. Nejméně dva navíc mají zdravotní problémy s tlakem a docházejí na kardiologii. Těmto osobám nelze ohrožovat život možným nakažením onemocněním covid-19. Očkování začalo až na jaře 2021. Soudce ho poprvé

podstoupil 30. 4. 2021 a po přibližně třech týdnech musel nastoupit na kardiologii do nemocnice a byla mu provedena katetrizace, po čemž následovalo pět či šest týdnů pracovní neschopnosti. Sám soudce prodělal covid-19 v roce 2022 a byl doma s *postcovidovými* následky přibližně šest týdnů, nicméně i tak byl po skončení izolace na dvou jednáních ve vazebních věcech. Ačkoli dne 15. 2. 2022 žádal místopředsedu pro trestní úsek vzhledem k vysokému věku přisedících alespoň o jednoho, nový přisedící mu přidělen nebyl, přitom noví přisedící skládali slib 17. 2. 2022.

[16] Ke svým zdravotním potížím doplnil, že byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti po většinu roku 2019 a část roku 2020. Nápad věcí mu však byl zastaven až k 1. 8. 2019. Po návratu z desetiměsíční pracovní neschopnosti po operaci kolene v únoru 2020 měl přibližně měsíc na vyřízení agendy, než začala počátkem března 2020 pandemie onemocnění covid-19. Věci se snažil řešit, ale měl k dispozici pouze malou jednací místnost, na větší byly delší čekací doby. O možnosti nějaké síně v budově Justičního areálu v Praze Na Míčáncích se dozvěděl až na schůzce dne 3. 2. 2022. Místnost nebyla v rozpisu jednacích síní a nedozvěděl se o ní ani od kolegů.

[17] Dále soudce podotkl, že se v březnu a dubnu 2020 snažil vykonávat svou funkci i v podmínkách ztížených pandemií, neboť soudil jako jeden z mála v respirátoru (ostatní senáty odročovaly). Ukázalo se však, že daný postup není možný – kárně obviněnému se mlžily brýle a po chvíli měl respirátor tak mokrá, že neplnil svou funkci. Navíc byl těchto pomůcek celkově nedostatek. Manželka soudce ušila na 200 roušek pro domovy seniorů a zdravotnická zařízení, ačkoliv má problémy s pohybem po operaci plotýnek v bederní páteři, kterou absolvovala v říjnu 2019. Od ledna 2021 pak byla v pracovní neschopnosti a od ledna 2022 má částečný invalidní důchod. Některé dny se pohybuje normálně, jindy o holích a kárně obviněný jí někdy musí asistovat, aby vůbec vstala z postele.

[18] V souvislosti s pandemií onemocnění covid-19 odkázal kárně obviněný také na opatření vydávaná bývalou ministryní spravedlnosti – výslovně uvedl opatření ze dne 19. 10. 2020 č. j. MSP-15/2020-SDJ-SP/9. Poukázal rovněž na související opatření vydaná navrhovatelkou s tím, že nynější postup vedení soudu je v diametrálním rozporu s danými opatřeními. V souvislosti s pandemií vydal ke dni 27. 4. 2020 rozkaz č. j. VS-83531-1/ČJ-2020-80040 i náměstek Generálního ředitelství Vězeňské služby, a to o zastavení veškerých eskort z věznic Pankrác s ohledem na výskyt černého kašle. Pozastaveny byly rovněž eskorty mezi věznicemi.

[19] K tvrzením o přerozdělení jeho věcí mezi ostatní soudce kárně obviněný podotkl, že je to běžná praxe. Sám takto za dobu svého působení na městském soudu dostal přiděleno asi deset věcí.

[20] Vyjádření kárně obviněného ke konkrétním spisům kárný soud pro přehlednost uvádí níže v části *VIc. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*.

[21] Kárně obviněný kárnému soudu navrhl provedení těchto důkazů:

- L. spis senátu 4 T – obžalovaný B., který svědčí o nestandardním postupu autora kárného návrhu,
- M. zpráva o zdravotním stavu manželky kárně obviněného,
- N. tabulky s rozdělením jednacích síní na roky 2021 a 2022,
- O. přehled řízení vedených u městského soudu s obžalovaným H. (zřejmě k věci č. 6),

- P. komunikace z února 2022 mezi kárně obviněným a místopředsedou městského soudu ohledně přisedících,
- Q. zápis č. 1 z porady konané dne 7. 6. 2022,
- R. článek z portálu ceska-justice.cz ze dne 21. 3. 2020: Soudce Kydalka v roušce: Špatně se v ní dýchá, delší jednání si neumím představit,
- S. přípis Vězeňské služby ČR ze dne 27. 4. 2020 o pozastavení eskort z a do Věznice Praha Pankrác,
- T. usnesení vlády ze dne 18. 3. 2020 č. 247, o přijetí krizového opatření,
- U. doporučení Ministerstva spravedlnosti ze dnů 22. 10. 2020, 4. 12. 2020, 17. 12. 2020 a 11. 3. 2021,
- V. opatření navrhovatelky ze dnů 3. 11. 2020, 9. 12. 2020, 28. 12. 2020, 15. 2. 2021 a 9. 3. 2021,
- W. mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. 2. 2021,
- X. pokyn č. 23 ředitele správy městského soudu ze dne 9. 3. 2021.

III. Námitka podjatosti

[22] Spolu se svým vyjádřením dne 8. 7. 2022 uplatnil kárně obviněný také námitku podjatosti vůči členu kárného senátu soudci Michaelu Květovi, spočívající stručně řečeno v tom, že soudce Michael Květ se pracovní velmi dobře zná s kárnou navrhovatelkou z doby jejich společného působení u Obvodního soudu pro Prahu 4 a posléze i ve vedení tohoto soudu až do roku 2015, kdy kárná navrhovatelka byl přeložena k jinému soudu.

[23] Předseda kárného senátu zajistil vyjádření soudce Květa i kárné navrhovatelky a poté námitku podjatosti předložil předsedovi kárného soudu k dalšímu postupu. Předseda devátého senátu Nejvyššího správního soudu, jemuž byla námitka přidělena podle rozvrhu práce k posouzení, dospěl k závěru, že na posouzení námitky podjatosti vůči členovi kárného senátu se dle § 10 kárného zákona použije § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, který v odstavci 5 stanoví, že námitku musí účastník uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl, přičemž k později uplatněné námitce se nepřihlíží. Jelikož bylo kárně obviněnému doručeno poučení o možnosti namítat podjatost ve lhůtě jednoho týdne dne 8. 6. 2022, byla námitka vznesená 8. 7. 2022 uplatněna opožděně, přičemž z ničeho nevyplývá, že by se kárně obviněný dozvěděl o důvodu podjatosti později. Proto k námitce nemohlo být přihlédnuto. Věc pak byla vrácena kárnému senátu bez věcného posouzení námitky, o čemž byly strany tohoto řízení písemně informovány sdělením ze dne 2. 8. 2022 č. j. Nao 111/2022-88.

[24] Kárně obviněný se následně proti uvedenému způsobu vyřízení námitky podjatosti ohradil s tím, že je „nehoráznost“, která by ho „nikdy nenapadla“, že „si předseda kárného senátu najmenej do tohoto orgánu člověka, který je v blízkém pracovním vztahu s navrhovatelkou“.

[25] Předseda kárného senátu k tomu před zahájením jednání dne 16. 1. 2023 zopakoval, že kárný soud sice podle kárného zákona postupuje přiměřeně podle trestního řádu, ale právě pokud jde o vyloučení soudců, odkazuje kárný zákon na postup podle soudního řádu správního, podle něhož je třeba uplatnit námitku podjatosti do jednoho týdne poté, co se účastník o tvrzeném důvodu dověděl. Tento poznatek si přitom jak kárně obviněný, tak obhájce museli osvojit již v jedné z předchozích kárných věcí, v nichž oba v totožném procesním postavení vystupovali, např. z rozhodnutí kárného soudu ve věci *Kydalka II*, v

němž je otázkám vylučování soudců v kárném řízení věnováno několik stran (body [244] – [261]) právě s ohledem na opakované námitky podjatosti vůči tehdejšímu předsedovi senátu. Navíc byl kárně obviněný o lhůtě pro podání námítky podjatosti standardně poučen hned na počátku tohoto kárného řízení (přípis ze dne 25. 5. 2022 č. j. 11 Kss 2/2022-15).

[26] Vzhledem k tomu, že o námitce podjatosti nemohlo být pro její opožděné uplatnění rozhodnuto, předseda senátu alespoň seznámil strany s tím, že členové a přísedící kárného senátu nepovažují námitku za důvodnou. Soudce Květ ani kárná navrhovatelka sami neshledávají jakékoliv důvody pro vyloučení soudce Květa. Tvrzená profesní známost s kárnou navrhovatelkou z někdejšího působení na společném pracovišti ve vedení Obvodního soudu pro Prahu 4 nemůže sama o sobě založit důvod pro vyloučení člena nebo přísedícího kárného senátu, neboť koneckonců – s nadsázkou řečeno – kárný soud je soudem „stavovským“. Profesní známost mezi stranami a členy kárných senátů je pravidelnou a nijak překvapivou okolností, všichni jsou právními profesionály. Soudce Květ stejně jako kterýkoliv jiný soudce není v pracovním poměru ke konkrétnímu soudu (Obvodní soud pro Prahu 4), natož soudu odvolacímu (Městský soud v Praze), nýbrž ve zvláštním služebním poměru vůči České republice, založeném jmenováním do funkce soudce.

[27] Konečně předseda kárného senátu zdůraznil, že si složení kárného senátu nevybírám. Poučil kárně obviněného o tom, že kárný senát má stále složení, jeho funkční období je pět let a jeho členové a přísedící i jejich náhradníci byli určeni losem postupem podle § 4 odst. 5 kárného zákona v srpnu (předseda kárného senátu) a v září a říjnu (ostatní členové, přísedící a náhradníci) roku 2018. Soudce Květ z Obvodního soudu pro Prahu 4 je členem kárného senátu 11 Kss od samého počátku.

IV. Replika navrhovatelky, další vyjádření kárně obviněného a další průběh řízení

[28] Dne 1. 8. 2022 doručila navrhovatelka kárnému soudu repliku k vyjádření kárně obviněného. Uvedla, že situaci s kárně obviněným řešili místopředsedové městského soudu. Dále konstatovala, že si je vědoma, že návrh pokrývá i období pracovní neschopnosti kárně obviněného, nicméně má za to, že lze závěry z rozhodnutí kárného soudu č. j. 11 Kss 1/2021-173 (věc *Krátký*) vztáhnout i na nynější věc v tom smyslu, že jsou-li rozsáhlé průtahy přítomné před i po pracovní neschopnosti, je zřejmé, že jde o kontinuální nečinnost bez ohledu na pracovní neschopnost. Dodala, že sdílí kritický náhled soudce na politiku státu stran zajištění justice administrativním aparátem, nicméně ostatní soudci, kterým poskytovala servis stejná soudní kancelář, dokázali ve svých řízeních postupovat. Po kárně obviněném se tudíž žádá pouze to, co po ostatních soudcích ve stejné situaci. Navrhovatelka analyzovala chod kanceláře a plynulost vyřizování starších věcí, jež vyžadují nevyšší pozornost. U věcí starších tří let nevyplývalo z protokolů žádné zmařené hlavní líčení z důvodu pochybení soudní kanceláře. Navrhovatelka zároveň neneviduje žádné zásadní připomínky k chodu soudní kanceláře, a to ani od kárně obviněného, který řešil problematické situace pouze dodatečně a v obecné rovině.

[29] Pokud jde o pandemii onemocnění covid-19, navrhovatelka odkázala na argumentaci obsaženou již v návrhu. Uvádí-li soudce, že došlo k zastavení eskort, nijak nedodává, jaké řízení a jak bylo zasaženo, či jaká opatření on sám učinil za účelem zajištění průběhu hlavního líčení. Obecná povinnost k samostatnému postupu mu přitom vyplývá

z trestního řádu. K přisedícím navrhovatelka uvedla, že jejich počty nejsou optimální, přičemž je pravda, že z těch, kteří složili slib 17. 2. 2022, nebyl do soudního oddělení 3 T zařazen žádný. Důvodem k takovému postupu bylo to, že v ostatních soudních odděleních byl nedostatek přisedících markantnější a „dosuzuje“ v nich prvostupňovou agendu i více soudců, takže mají vyšší potřebu přisedících. Do oddělení 3 T však byli zařazeni dva přisedící, kteří složili slib 18. 5. 2022. Nedostatek přisedících je nicméně pouze domnělým problémem a zástupným argumentem. Rozvrh práce městského soudu totiž v daném období vždy počítal s možností přibrání přisedících z jiného soudního oddělení.

[30] Podle navrhovatelky vyplyne důvodnost podaného návrhu přímo z předložených spisů. Kárně obviněný v rámci svého vyjádření využil své předchozí vyjádření k závěrům provery, nicméně toto vyjádření navrhovatelka reflektovala při koncipování návrhu. Soudce se tudíž v řadě případů brání vůči něčemu, co kárný návrh neřeší (např. svědek L. ve věci č. 1 sp. zn. 3 T/2014 a další). Podstatné nicméně nejsou jednotlivosti, nýbrž to, že celkově nejsou řízení vedena tak, aby v nich bylo v přiměřeném čase rozhodnuto. Uvádí-li návrh, že nějaké pochybení bylo meritorní či že řízení nebylo správně vedeno, jde o citaci hodnocení práce kárně obviněného z konkrétního rozhodnutí odvolacího soudu.

[31] Informace o svém zdravotním stavu a zdravotním stavu své manželky soudce navrhovatelce v minulosti nikdy nesdělil, natož aby je doložil. Navíc nepodstupuje pravidelné pracovnělékařské prohlídky a na výzvu k mimořádné prohlídce nezareagoval, respektive to navrhovatelce není známo. Případný zhoršený zdravotní stav kárně obviněného a jeho manželky však nemůže být dle navrhovatelky věcnou omluvou pro neschopnost vést řádně soudní řízení. Neumožňuje-li mu totiž jeho osobní situace a zdravotní stav dlouhodobě vykonávat funkci, musí ve smyslu rozhodnutí č. j. 11 Kss 1/2021-173 (věc *Krátký*) reagovat především on sám, a pokud se tak nestane, musí reagovat orgán státní správy soudů.

[32] Pokud jde o otázku velkokapacitní jednací síně v Justičním areálu Na Míčáncích, není pravda, že by se o ní kárně obviněný dozvěděl až v únoru 2022. Místopředseda trestního úseku o možnosti jejího využití totiž hovořil už na poradě trestních soudců dne 17. 5. 2021, které se soudce sice nezúčastnil, nicméně navrhovatelka předpokládala, že se alespoň seznámil se zápisem z porady, jenž byl všem soudcům prvostupňového trestního úseku rozeslán e-mailem dne 21. 5. 2021. Navrhovatelka zároveň potvrdila, že kárně obviněný byl informován o tom, že nemá počítat s dalším přerozdělením jeho trestních věcí, dokud bude soudcem městského soudu, a to již jen proto, že by se jednalo o nezákonný postup. Podotkla k tomu, že soudce srovnává počet věcí, které mu byly přiděleny za dobu jeho působení u městského soudu (tj. asi za 23 let), navíc po soudcích, kteří soud opustili, s počtem věcí, jež byly z jeho soudního oddělení přerozděleny mezi jeho kolegy v letech 2019 a 2020.

[33] Na závěr repliky korigovala navrhovatelka své tvrzení, že soudce nelze přeložit na jiný úsek bez jeho souhlasu, neboť v mezidobí dne 26. 5. 2022 vydal Nejvyšší správní soud rozsudek č. j. 6 As 22/2022-58, v němž takový postup umožnil. To však nic nemění na tom, že městský soud nedisponuje agendami, které by mohl kárně obviněný řádně vykonávat a zároveň efektivně postupovat v soudních řízeních přidělených mu doposud jako zákonnému soudci.

[34] V replice navrhovatelka navrhla provedení tohoto důkazu:

- Y. e-mailová zpráva ze dne 21. 5. 2021 vč. přílohy – zápis z porady úseku T ze 17. 5. 2021.

[35] Kárně obviněný své vyjádření prostřednictvím svého obhájce doplnil dne 10. 8. 2022. V obecnosti podotkl, že období, jež pokrývá kárný návrh, se dílem kryje s obdobím, kdy byl v pracovní neschopnosti, a dílem s obdobím, na které se vztahovala covidová opatření. Navíc, byť lze ze striktně úředního pohledu připustit, že některá spisová agenda se může jevit tak, že není řešena s dodatečnou administrativní péčí, je nutné vzít zároveň v úvahu, že kárně obviněný má mnohaletou soudní praxi a je velmi zkušený, takže jsou pro něj některé věci obecně platné, a z tohoto důvodu je není potřeba složité administrativně prokazovat nebo dokládat, a jiné si lze ověřit ze záznamu ve spise. Při neznalosti bližších okolností je podle kárně obviněného pochopitelné, že některé věci formálně vypadají jinak, než jaké ve skutečnosti jsou, a totéž platí i o zdání jejich závažnosti.

[36] Kárný návrh má ještě profesně lidskou rovinu, neboť kárně obviněný je soudcem, který byl vždy oddaný podstatě své profese, tedy souzení na prvním stupni v nalézacím řízení. Nebyl a nechtěl být soudcem odvolacího soudu, kde je dle jeho názoru agenda podstatně jednodušší, a nikdy neměl ambice získat jakoukoli funkci. Celý svůj profesní život se tudíž věnoval podstatě soudcovského povolání, což by mělo být oceněno.

[37] Podle kárně obviněného dále v návrhu chybí informace o tom, že soudce vykonává i řadu činností, které nelze vidět, jako studium spisu i v době vlastní zdravotní indispozice a osobního volna. Též schází sdělení o tom, kolik věcí kárně obviněný skončil od doby posledního kárného řízení. Práci soudce nelze objektivně posoudit podle rychlosti skončení věci, kritériem kvality práce by měla být rovněž informace o poměru věcí zrušených odvolacím soudem k věcem, jež zůstaly beze změny. Po novele trestního řádu lze započítat i schválené dohody o vině a trestu.

[38] Soudce opětovně odkázal na obtížnost konání hlavního líčení v době pandemie onemocnění covid-19, k čemuž dodal, že ze seznamu nařízených hlavních líčení, jimiž odůvodňoval své omluvy z nařízených kárných jednání, lze dovodit, že jeho současná pracovní morálka je po skončení covidového období relativně vysoká. V létě a na podzim totiž soudí prakticky každý týden, přičemž je nutné připočíst dobu na studium spisu, přípravu hlavního líčení a vyhotovení rozhodnutí. Je otázkou, kolik věcí bude schopný při takovém vytížení skončit, což je dle navrhovatelky kritériem pro posouzení pracovitosti soudce.

[39] Dle kárně obviněného navrhovatelka do určité míry zneužila období pandemie a zpomalení trestních řízení k tomu, aby podala kárný návrh pro průtahy, které však měly objektivní důvod. Argumentaci navrhovatelky označil za *bazírování* na formalitách, které by formálně pravděpodobně mohly být učiněny, ale ve svém důsledku by nevedly ke zrychlení procesu a rozhodnutí věcí v kratším termínu. I pokud k nějakému pochybení došlo, je z hlavních líčení nařízených ve věcech soudce od srpna do prosince 2022 zřejmé, že zcela nepochybně došlo k nápravě.

[40] V návaznosti na argumentaci stran si kárný soud od navrhovatelky vyžádal přípisem ze dne 25. 8. 2022 informace a podklady k využití a kapacitě jednacích síní dostupných městskému soudu v letech 2020, 2021 a 2022, dále k výkonnosti soudců, respektive senátů, kterým zajišťovala administrativní podporu stejná kancelář jako kárně

obviněnému, a k tomu, jak nařizovali a rušili (překládali či odročovali) hlavní líčení s uvedením případných objektivních překážek, a nakonec k fluktuaci pracovníků dané kanceláře.

[41] Kárná navrhovatelka na výzvu zareagovala sdělením ze dne 14. 9. 2022, v němž zdůraznila, že jednací síně s velkou kapacitou nejsou k dispozici v nevyčerpatelném počtu, přičemž pokud dochází k opakovanému nařizování a rušení jednání do velkokapacitních jednacích síní, nejsou efektivně využívány. Z přehledů je patrné, že kárně obviněný jednací dny nevyužívá efektivně. V roce 2020 nařídil kárně obviněný 96 jednacích dnů, z nichž bylo konáno v pouhých 37 případech. Celkem 59 jednacích dnů bylo z různých důvodů zrušeno. V roce 2021 nařídil celkem 93 jednacích dnů, z nichž bylo konáno v 38 případech a v 55 případech bylo jednání z různých důvodů zrušeno. V takovém případě lze jen stěží argumentovat nedostatečnou kapacitou jednacích síní. Efektivitě využití nepřispívá ani rozvržení jednacích dnů kárně obviněným, neboť standardně začíná v 10.00 hod., i když je pracovní doba soudu od 7.30 hod. Navrhovatelka přiložila též přehledy využití jednacích síní spolu s uvedením kapacity a informací o odvolávání jednání, přičemž uvedla, že v období let 2020 a 2021 a prvních pěti měsících roku 2022 nebyla zcela vyčerpána ani kapacita velkých jednacích síní v budově městského soudu.

[42] K možnosti využít velkokapacitní jednací síně mimo budovu městského soudu navrhovatelka uvedla, že z reakcí prvostupňových trestních soudců městského soudu vyplývá, že s ní byli dobře obeznámeni, jakož i s tím, že v takové situaci jim vedení soudu poskytne součinnost. Řada kolegů kárně obviněného měla zkušenost s projednáním trestních věcí v prostorách mimo budovu soudu. V příloze e-mailové zprávy ze dne 27. 1. 2020 rozeslané všem trestním soudcům je navíc zcela jasně uvedeno, že „je také možné pro skupinovou věc domluvit velkou jednací síň v budově Vrchního soudu v Praze či v budově Justičního areálu Na Míčovkách“. Možnost využít jednací síň Vrchního soudu v Praze potvrdili i tehdejší místopředseda městského soudu pro trestní úsek Mgr. Jan Kadlec a současný místopředseda Vrchního soudu v Praze JUDr. Jan Sváček. Navrhovatelka dodala, že kárně obviněný s předchozím ani současným místopředsedou městského soudu vyčerpání kapacity jednacích síní neřešil, což mu vytkl kárný soud už v rozhodnutí č. j. 16 Kss 3/2019-168 (věc *Kydalka III*). Jde-li o otázku přístupu ke spisovému materiálu mimo budovu městského soudu, případně o transport osob, tyto organizační otázky byly řešeny dálkovým počítačovým přístupem a služebními vozidly městského soudu dle rozsáhlosti spisu.

[43] Pokud jde o problémy plynoucí z vysoké fluktuace zaměstnanců soudní kanceláře, navrhovatelka podotkla, že z přehledů vyplývá, že postihovaly pouze kárně obviněného, zatímco ostatní předsedové senátů byli schopni svá řízení efektivně vést k rozhodnutí. Z výkazů stavu soudních agend a nápadu věcí soudním oddělením obsluhovaným stejnou soudní kanceláří dále plyne, že kárně obviněnému se věci v oddělení kumulují. Kárná navrhovatelka též konstatovala, že z dat o průchodu osob do neveřejné zóny městského soudu za použití čipu a přehledu přihlášení ke služebnímu počítači vyplývá, že kárně obviněný v roce 2020 nebyl na soudě přítomen 77 dnů z celkových 180, kdy nečerpal dovolenou, indispoziční volno či nebyl v pracovní neschopnosti, a v roce 2021 takto navrhovatelka zjistila 87 dnů nepřítomnosti z celkových 198. Navrhovatelka k tomu podotkla, že soudce coby ústavní činitel samozřejmě může vykovávat značnou část své agendy mimo pracoviště, nicméně kárně obviněný ani jednou nevyužil dálkový přístup,

svou nepřítomnost nijak neřešil s vedením soudu a ze spisů neplyne, že by na nich intenzivně, aktivně a koncentrovaně pracoval doma.

[44] Ke sdělení přiložila navrhovatelka následující důkazy:

- Z. přehled obsazení a kapacity jednacích síní od 1. 1. 2020 do 31. 5. 2022,
- AA. e-mailová sdělení prvostupňových trestních soudců k využití velkých jednacích síní mimo budovu městského soudu ze srpna a září 2022,
- BB. e-mail od dozorčí úřednice trestním soudcům ze dne 27. 1. 2020 s instrukcemi k blokování jednacích síní,
- CC. e-mail od místopředsedy Vrchního soudu v Praze JUDr. Sváčka ze dne 31. 8. 2022,
- DD. přehled vytížení jednacích síní P.301 a P.302 Justičního areálu Na Míčáncích v letech 2020 a 2021,
- EE. přehled personálního obsazení soudní kanceláře za roky 2020, 2021 a 2022,
- FF. přehledy stavu agend a nápadu do soudních oddělení obsluhovaných stejnou soudní kanceláří od 31. 12. 2019 do 30. 6. 2022,
- GG. přehled jednacích dnů kárně obviněného vč. jejich využití a jeho přítomnosti na pracovišti v letech 2020 a 2021.

[45] Kárně obviněný prostřednictvím svého obhájce na kárný návrh věcně reagoval dalším podáním ze dne 24. 11. 2022. Povšechně zpochybnil do spisu doplněné přehledy a sestavy, respektive jejich relevanci a správnost. Uvedl, že je otázkou, zda si nevyžádat od městského soudu data ohledně toho, kolik jeho senátů využilo teoretické nabídky konat hlavní líčení v jednacích síních Justičního areálu Na Míčáncích nebo Vrchního soudu v Praze. Dne 29. 11. 2022 doručil kárně obviněný prostřednictvím svého obhájce další vyjádření, v němž obecně zpochybnil údaje o své nepřítomnosti na pracovišti v letech 2020 a 2021 a také možnost využít jednacích síní mimo budovu městského soudu. Dále znovu zdůraznil (opět v obecné rovině) obtížnost vést řízení a konat hlavní líčení v době, kdy intenzivně probíhala pandemie onemocnění covid-19, přičemž odkázal též na vyšší věk přisedících a svůj zdravotní stav (prodělaná mozková příhoda). Dle názoru kárně obviněného tedy lze jeho práci hodnotit toliko v normálních podmínkách po *kovidu*, tedy přibližně od dubna 2022 do prosince 2022. Uzavřel, že za období celostátně vyhlášené pandemie nelze soudce po právu postavit před kárný senát pro to, že řádně neplnil své povinnosti, neboť nelze nalézt spravedlivé kritérium, podle kterého by to bylo možné posoudit. Kárně obviněný zároveň navrhl, aby kárný soud zajistil důkaz:

- HH. přehled soudních dní kárně obviněného od dubna 2022 do prosince 2022 spolu s informací, zda hlavní líčení skutečně konal (viz dále důkazy KK a LL).

[46] V návaznosti na uvedená vyjádření kárně obviněného a jeho důkazní návrhy kárný soud vyzval přípisem ze dne 21. 12. 2022 navrhovatelku, aby předložila požadované přehledy. Dále kárný soud vyžádal též rozvrhy práce městského soudu pro roky 2020, 2021 a 2022 a aktualizovanou absenční kartu kárně obviněného za rok 2022. Navrhovatelka na výzvu odpověděla dne 3. 1. 2023. Uvedla, že jiný senát městského soudu využil jednacích síní v Justičním areálu na Míčáncích ve dnech 9. až 12. 11. 2020, 18. až 20. 11. 2020, 1. až 4. 12. 2020, 9. až 12. 2. 2021, 11. 3. 2021, 15. až 17. 3. 2021 a 29. až 31. 3. 2021. Navrhovatelka připojila též obsáhlejší vyjádření předsedkyně senátu Mgr. J. M., která jednacích síní využila a se žádnými zásadnějšími problémy se nesetkala. Jednacích síní Vrchního soudu v Praze pak v období od r. 2020 nebyly využity. Podle navrhovatelky nespočívá příčina méně častého využívání jednacích síní mimo městský soud

v organizačních komplikacích, nýbrž v tom, že jiní předsedové senátu využívají vlastní velké jednací síně městského soudu efektivně.

[47] K otázce hodnocení práce kárně obviněného po covidu navrhovatelka nejprve zdůraznila, že jeho styl práce v pandemických podmínkách razantně vybočoval z průměru dalších předsedů senátů. Nebyla u něj totiž patrná vůle vést řízení k závěru i ve ztížených podmínkách. Kárně obviněný svůj styl práce nicméně nezměnil ani v období od dubna do prosince 2022. Z nařízených 101 soudních jednání (veřejných či vazebních zasedání nebo hlavních líčení) totiž konal pouze 42 (dle navrhovatelky je využitý pouze takový jednací den, v rámci něhož došlo alespoň částečně k dokazování). Navrhovatelka poukázala též na plytké využití jednacích dnů v tom smyslu, že v daném období kárně obviněný nezačal projednávat žádnou věc před 10. hodinou dopoledne a doba projednávání jen zcela ojediněle přesáhla 3,5 hodiny za jednací den. Zároveň je podstatné, že kárně obviněný zpravidla nijak nekoná ve skupinových a rozsáhlých hospodářských kauzách, jež z hlediska struktury agendy na prvostupňovém trestním úseku městského soudu převažují. Zvýšené úsilí lze dle navrhovatelky vysledovat až v prosinci 2022 v časové souvislosti s nařízeným jednáním kárného soudu.

[48] Navrhovatelka přiložila následující důkazy:

- II. přehled vytížení jednacích síní P.301 a P.302 Justičního areálu Na Míčáncích v letech 2020, 2021 a 2022,
- JJ. e-mailová zpráva od Mgr. J. M. ze dne 29. 12. 2022 o tom, jak technicky probíhalo zajištění jednacích síní v Justičním areálu Na Míčáncích,
- KK. grafický přehled jednacích dní kárně obviněného od dubna do prosince 2022 s vyznačením, která jednání se skutečně konala (reakce na důkazní návrh HH),
- LL. tabulkový přehled jednacích dní kárně obviněného od dubna do prosince 2022 včetně hodinových rozsahů a druhu jednání (reakce na důkazní návrh HH),
- MM. rozvrhy práce městského soudu pro roky 2020, 2021 a 2022,
- NN. aktualizovaná absenční karta kárně obviněného za rok 2022,
- OO. strojová data systému bezpečnostních čipů městského soudu za roky 2020, 2021 a 2022.

[49] Kárný soud konečně sám zajistil následující důkazy:

- PP. spisy předchozích kárných věcí soudce (sp. zn. 16 Kss 7/2014, 13 Kss 6/2017 a 16 Kss 3/2019),
- QQ. stanovisko soudcovské rady městského soudu k osobě kárně obviněného,
- RR. stanovisko odvolacích senátů Vrchního soudu v Praze k rozhodovací činnosti kárně obviněného.

[50] Kárný soud pro úplnost doplňuje, že termín ústního jednání byl stanoven až na počtvrté. Předtím třikrát vyhověl žádosti soudce o přeložení z důvodu kolize s jednáními v jeho trestních věcech.

V. Ústní jednání

[51] Ústního jednání dne 16. 1. 2023 se zúčastnil místopředseda Městského soudu v Praze pro úsek trestní Mgr. Michal Roubíček (za kárnou navrhovatelku) a kárně

obviněný se svým obhájcem. Zástupce kárné navrhovatelky setrval na kárném návrhu, včetně navrženého kárného opatření odvolání z funkce soudce. Návrh upravil pouze v detailech. Stran věci č. 7 sp. zn. 3 T 11/2020 upřesnil, že průtahy kárně obviněnému vytýká jen do 7. 3. 2022. U věci č. 8 sp. zn. 3 T 9/2021 doplnil, že kárně obviněný požádal v pondělí dne 6. 12. 2021 o prodloužení lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu a této žádosti zástupce kárné navrhovatelky vyhověl, průtahy tedy shledává do tohoto dne, protože kárně obviněný žádost učinil až poté, co v pátek 3. 12. 2021 zákonná tříměsíční lhůta uplynula.

[52] Strany za nesporné skutečnosti označily popisy procesních úkonů v jednotlivých věcech, resp. obsah trestních spisů ve věcech 1 až 9. Kárný soud proto jimi důkaz neprováděl, byť byly k dispozici na jednání. Protože strany na dotaz předsedy kárného senátu nevyloučily možnost pokusit se o uzavření dohody o vině a kárném opatření, předseda senátu jednání na krátkou dobu přerušil. Po zjištění, že se strany na ničem nedohodly, pokračoval v jednání a zahájil dokazování.

[53] K rozvrhům práce a porovnání stavu soudního oddělení kárně obviněného s jinými odděleními zástupce kárné navrhovatelky uvedl, že nápad je na prvostupňovém trestním úseku rozdělován rovnoměrně se zohledněním složitosti, resp. náročnosti věcí: majetková a nemajetková podle charakteru trestné činnosti A a B, A jsou jednodušší – malé spisy, B složitější – velké spisy. Hranice mezi nimi je objem spisu 2000 stran (listů), přičemž nejkomplikovanější kauzy jsou majetková B, největší, nejobjemnější, typicky skupinové, ty jsou vůbec nekomplikovanější. Pro řízení nápadu se pracuje s tzv. jednotkou, ta je určena zjednodušeně řečeno poměrem rozsahu spisu a počtu obžalovaných (spis o 100 tis. stranách s jedním obžalovaným je jednodušší než spis o 10 tis. stranách se 14 obžalovanými, to je extrémně komplikovaná věc). V rámci rozvrhu práce jsou pak zakotveny koeficienty upravující velikost jednotky a podle nich se nápad řídí, resp. rovnoměrně rozděluje mezi soudce. To znamená, že nelze (z hlediska porovnání nápadu) jen mechanicky porovnávat počet spisových značek, počet spisů, které někomu napadly. To, co trestní soudce zatěžuje nejvíce, jsou osoby, jejich počet. Proto počet vyřízených věcí na konci nemá souvislost s velikostí nápadu. Vyřízené věci jsou již srovnatelné, neboť rozdílná složitost byla zohledněna při nápadu.

[54] Kárně obviněný při svém výslechu v podstatě zopakoval obsah svých písemných vyjádření k věci; pokud něco doplnil k jednotlivým trestním spisům, je to uvedeno a vypořádáno níže v části *VIc. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*. Ve vztahu k problémům s trestní kanceláří uvedl, že práce zapisovatelky paní M. je otřesná, že to řešil s vedoucí trestní kanceláře paní J. i s dozorčí úřednicí paní Š. K dotazu zástupce kárné navrhovatelky odpověděl, že jinak se na vedení městského soudu neobrátil. Pokud jde o jeho zdravotní stav, odpověděl k dotazu, že lékařské zprávy a obecně informace o svém zdravotním stavu vedení městského soudu nepředkládal, protože nechtěl žádné úlevy. Teprve až v reakci na kárný návrh, s ohledem na epidemii onemocnění covid-19, si nechal lékařskou zprávu vystavit, aby prokázal, že je polymorbidní pacient. Dále uvedl, že vzdálený přístup z domova do informačního systému pro nespecifikované technické problémy v minulosti nepoužívá, nicméně je s kanceláří v kontaktu e-mailem a telefonicky.

[55] K otázce možné změny své pozice na odvolací instanci nebo na obvodní či okresní soud uvedl, že přechod na odvolací agendu mu naposledy nabízel místopředseda městského soudu dr. Horký, měli domluveno, že pokud přejde na odvolací úsek, vybere si sám lidi.

Dr. Horký pak bohužel odešel. Předseda městského soudu dr. Vávra později něco takového striktně odmítl. Nynější vedení městského soudu mluvilo pouze o přeložení na obvod. K tomu nevidí důvod. Kdyby mu dnes nabídli odvolací úsek, možná by to zvažoval, ale otázka by byla, s kým by byl v senátu; poznamenal, že není tak docela týmový pracovník, nechce se mu opouštět spolupracovníky, s nimiž léta pracuje, své přísedící. Zástupce kárné navrhovatelky k tomu uvedl, že každý z prvostupňových trestních soudců, který přechází na odvolací agendu, je a zůstává zákonným soudcem svých věcí, musí je dosoudit. Kolegové, kteří mají tento transfer za sebou, hovoří o tom, že to patří mezi nejnáročnější fáze jejich profesního života – dosoudit prvostupňovou agendu, časově náročnou, objemnou, s přísedícími a zároveň rozběhnout rychloobrátkovou agendu odvolací, kde jsou plnohodnotnými členy senátu a mají věci přidělovány, i když nejsou předsedy senátu. Potvrdil, že vůči kárně obviněnému již tato nabídka znovu nepadla, protože při stavu jeho soudního oddělení by to nebylo možné paralelně zvládnout.

[56] Na otázky zástupce kárné navrhovatelky, zda nějak změnil svůj přístup po předchozím kárném odsouzení, kárně obviněný uvedl, že se snažil o nějakou změnu, avšak do toho přišel covid a množství omluv. S tím nemohl nic dělat. Jakmile covid pominul, začal soudit podstatně více. Na další otázku k ověřování omluv odpověděl, že jako soudce podle okolností stranám důvěřuje, ne všichni chtějí řízení protahovat, mnozí mají objektivně zdravotní problémy, je na něm, aby to posoudil. Když je třeba, tak si to samozřejmě ověří, má-li o omluvě pochybnosti. Jestliže mu přijde lékařská zpráva, v níž lékař sděluje, že má pacient nařízenou izolaci, nelze o tom pochybovat. Kdyby měl pochybnosti, ověřuje to.

[57] Kárně obviněný v průběhu ústního jednání navrhl provedení celé řady dalších důkazů:

- SS. lékařské zprávy o zdravotním stavu dvou přísedících v jeho senátu A. S. (nedatováno) a I. K. ze dne 28. 11. 2022,
- TT. lékařská zpráva o zdravotním stavu kárně obviněného ze dne 8. 12. 2022,
- UU. změny rozvrhů práce 2020 – 2022,
- VV. e-maily z ledna 2023 týkající se dočasné nefunkčnosti informačních systémů městského soudu,
- WW. e-mail z ledna 2023 od místopředsedy městského soudu Mgr. Michala Roubíčka, z něhož plyne, že kárně obviněnému byla přerozdělena jedna věc od jiné předsedkyně senátu (dr. Š.),
- XX. fotografie jednací síně 230 z 9. 12. 2022 z vazebního zasedání, kde bylo přítomno cca 30 osob, jimiž chtěl prokázat její stísněnost a nevhodnost pro skupinové věci,
- YY. e-mail od JUDr. E. D., adresovaný kárně obviněnému, ze dne 17. 5. 2021, o její omluvě z hlavního líčení ve věci č. 1 sp. zn. 3 T 2/2014,
- ZZ. výslech přísedících A. S., J. B. a H. K.,
- AAA. výslech dozorců úřednice Bc. M. Š. a vedoucí trestní kanceláře L. J. k problémům s prací úřednice R. M., DiS.

[58] Zástupce kárné navrhovatelky na jednání navrhl provedení ještě těchto důkazů:

- BBB. přehled neskončených věcí „T“ k 1. 1. 2023; krátkou cestou předáno i kárně obviněnému,

CCC. zvukový záznam z jednání ve věci sp. zn. 3 T 7/2015, 15. 1. 2021, z něhož je patrné, že kárně obviněný v době 3. vlny epidemie covid-19 vyzýval strany a svědky při hlavním líčení k sundání respirátorů, když hovoří vůči soudu,
DDD. spis sp. zn. 3 T 11/2021, věc O., jímž mělo být vyvráceno, že od dubna 2022, tedy po skončení epidemie covidu-19, se již kárně obviněný průtahů nedopouští.

[59] Změnami rozvrhů práce (**důkaz UU**), jimiž chtěl kárně obviněný prokázat, že jiným soudcům, na rozdíl od něj, byl ve vytykaném období z nejrozumnějších důvodů pozastavován nápad či přerozdělovány jejich věci, soud nedokazoval, neboť zástupce kárné navrhovatelky tato tvrzení, resp. změny rozvrhů práce označil za nespornou skutečnost.

[60] Kárný soud zamítl návrh kárné navrhovatelky na provedení důkazu výsledkem svědka JUDr. Jaroslava Cihláře, místopředsedy městského soudu, který měl svědčit k obsahu jednání s kárně obviněným, zejména o úvahách o jeho přeražení či přeložení (**důkazní návrh H**), a to pro nadbytečnost. Tato okolnost v hrubých obrysech vyplývá i ze shodných tvrzení stran (že takové úvahy byly dříve vedeny, je zřejmé i z rozhodnutí *Kydalka III*, viz bod [114]), navíc není nijak důležitá, neboť vedení soudu nemá právní povinnost takovou nabídku učinit, natož ji opakovat, byla-li odmítnuta (viz též bod [224]). Neprovedl ani důkazní návrh strojovými daty systému bezpečnostních čipů městského soudu za roky 2020, 2021 a 2022 (**důkaz OO**). V této míře detailu šlo o důkaz nadbytečný (základní rámec docházky na soud plyne z **důkazů GG, KK a LL** o využití jednacích síní, viz též bod [181]). Nadbytečnými shledal i **důkazní návrhy F a G**, neboť to, jaké trestní věci a v jakém počtu byly přiděleny kárně obviněnému či přerozděleny mezi jiné jeho kolegy, vyplývá též z **důkazu FF** (přehledy stavu agend a nápadu do soudních oddělení obsluhovaných stejnou soudní kanceláří od 31. 12. 2019 do 30. 6. 2022, resp. **BBB**).

[61] Pro nadbytečnost a irelevanci kárný soud zamítl také některé důkazní návrhy kárně obviněného, konkrétně zprávou o zdravotním stavu jeho manželky (**důkazní návrh M**; viz též bod [210]) a spisem senátu 4 T obžalovaného B. (**důkazní návrh L**), jímž měl být prokazován údajný nestandardní postup kárné navrhovatelky (či místopředsedy městského soudu) při přidělování věcí, neboť postup v jiné věci vůči jinému soudci, nadto v jednom jediném případě, není předmětem tohoto řízení a nemá s ním žádnou souvislost.

[62] Z důkazů navržených stranami na jednání soud provedl pouze důkazy lékařskými zprávami kárně obviněného a dvou přísedících a e-mailem k věci č. 1 (**důkazy SS, TT, a YY**), k **důkazu BBB** přihlížel jako k aktualizaci informací vyplývajících z **důkazu FF**. Ostatní pro nadbytečnost, resp. časovou či věcnou irelevanci neprováděl (k podrobnějšímu odůvodnění stran některých z nich viz dále).

[63] Ve svých závěrečných řečech strany zůstaly na svých pozicích. Zástupce kárné navrhovatelky setrval na kárném návrhu i navrženém kárném opatření odvolání z funkce soudce. Obhájce navrhl zproštění kárného návrhu s o hledem na bezprecedentní situaci způsobenou pandemií onemocnění covid v kombinaci s dalšími objektivními okolnostmi, které soudci znemožnily zlepšit stav jemu přidělených věcí od posledního kárného odsouzení, popřípadě uložení kárného opatření v podobě snížení platu. Kárně obviněný ve svém posledním slově uvedl, že se snažil, aby se ty věci nějakým způsobem posouvaly, u řady věcí se to povedlo, u některých věcí se to prostě nepovedlo. Ani tam nešlo o snahu zbytečnou, jen nepřinesla kýžený efekt. Samozřejmě nikdy nechtěl věci protahovat nebo odročovat zbytečně nebo dokonce úmyslně. Svou práci změnil, ale nemůže o tom referovat, to by museli říci jeho spolupracovníci, nicméně jeho kancelář se totálně celá

změnila. Pozornost věnuje i ověřování omluvenek od lékařů. Přitom má výkon a zvládá i nápad nových věcí.

VI. Posouzení kárného soudu

VIa. Lhůta pro podání návrhu

[64] Dle § 9 odst. 1 kárného zákona musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu; nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění. Kárný soud připomíná, že subjektivní lhůtu v kárném řízení je nutno odvozovat od okamžiku, kdy se navrhovatel o jednání, pro které se rozhodl kárné řízení zahájit, skutečně dozvěděl, případně od okamžiku, kdy mu informace o tomto jednání byly předloženy (dostaly se do jeho sféry) v takové formě, že mohl toto jednání bez pochybností identifikovat (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 18. 1. 2012 č. j. 11 Kss 18/2011 - 251, ve věci *Kozák*).

[65] Kárný soud konstatuje, že objektivní lhůtu má za dodržanou, neboť návrh byl podán 24. 5. 2022 a nejstarší vytýkané jednání se týká roku 2020. Dodržena byla rovněž lhůta subjektivní. Zjištění o průtazích ve spisech kárně obviněného vyplynula z průběžných prověrek z druhé poloviny prosince 2021 (**důkaz B**). Prověrky tudíž proběhly méně než šest měsíců před podáním kárného návrhu. Ostatně kárně obviněný sám žádné pochybnosti o dodržení uvedených lhůt nevzněl.

VIb. Relevantní okolnosti týkající se období, v němž navrhovatelka vytýká kárně obviněnému průtahy

[66] Kárně obviněný byl dle kárného návrhu nečinný v době, která se po většinu času kryje s obdobím šíření variant koronaviru SARS-CoV-2, způsobujícího onemocnění covid-19. K této specifické situaci, včetně nouzového stavu a doporučení Ministerstva spravedlnosti, která kárně obviněný přiložil ke svému vyjádření (**důkaz U** a další **důkazy S, T, U, V, W, X**), se kárný soud podrobně ve vztahu k trestnímu řízení vyjádřil již v bodech [291] až [300] rozhodnutí ve věci *Krátký*. Na své dřívější závěry proto kárný soud odkazuje a pro stručnost níže pouze zrekapituluje, co je podstatné pro projednávanou věc.

[67] Nejprve je potřebné se vypořádat s obdobím od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020 a od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021, kdy trvaly nouzové stavy. Zejména k prvnímu z nich se kárný soud vyjádřil (ve vztahu k soudci rozhodujícímu v občanském soudním řízení) v rozhodnutí ze dne 30. 11. 2020 č. j. 11 Kss 4/2020-185, ve věci *Jaroš*. Kárný soud shledal, že příslib Ministerstva spravedlnosti, že prodlení v řízeních vzniklá v důsledku aplikace tehdy vydávaných doporučení (pro označení konkrétních opatření a citace z nich viz rozhodnutí ve věci *Jaroš*, body [102]–[104]) nebude Ministerstvo spravedlnosti považovat za průtahy v řízení, musel na straně tehdejšího kárně obviněného soudce vyvolat legitimní očekávání, že nemůže být kárně postižen za nečinnost spočívající v nenařízení, respektive přeložení jednání v období nouzového stavu. Vymezené období proto kárný soud v citované věci nezahrnoval do kárně relevantních průtahů spočívajících v nenařízení jednání.

[68] Dále kárný soud s odkazem na závěry v rozhodnutí *Krátký* konstatuje, že pandemie nemoci covid-19 trvá již třetím rokem, nemá časové ohraničení (jakkoli nyní se může jevit na ústupu) a zasáhla do mnoha sfér fungování společnosti. Zatímco nouzový stav a s ním spojená opatření a doporučení na jaře 2020 představovaly reakci na zcela novou situaci (často označovanou za bezprecedentní), spojenou s rychlým šířením nového typu koronaviru způsobujícího onemocnění covid-19, na podzim téhož roku a později již šlo v zásadě o opakování jarních opatření, na která museli být všichni ve větší či menší míře připraveni. Život se přitom nesmí zastavit a zajištěno musí být také základní fungování státu. To nutně platí i o organizačním zabezpečení činnosti orgánů veřejné moci, soudy nevyjímaje. Nelze navíc ztrácet ze zřetele, že soudci jsou ústavními činiteli, na které jsou obecně kladeny velmi vysoké nároky. Lze po nich proto požadovat, aby svou funkci vykonávali i v podmínkách ztížených probíhající pandemií. A pro trestní soudce, mezi něž patří i kárně obviněný, to musí platit dvojnásob. Zločinnost ani při pandemii nezmizela a společnost před ní musí být chráněna. Na straně jedné veřejný zájem na potrestání pachatelů, především s ohledem na možné promlčení trestní odpovědnosti či ochranu práv osob poškozených trestným činem, vyžaduje co nejrychlejší skončení trestního řízení. Na straně druhé je s trestním stíháním a s výkonem trestů spojen intenzivní zásah do života obviněných a odsouzených. Ze všech těchto důvodů je nezbytné, aby se trestní řízení ani během nouzových stavů nezastavilo.

[69] Trestní řád navíc pro řadu úkonů stanoví konkrétní lhůty, v nichž má soud postupovat (zejména lhůta pro nařízení hlavního líčení či jiný úkon směřující k rozhodnutí věci po podání obžaloby, jež dle § 181 odst. 3 trestního řádu činí v případě kárně obviněného na úrovni krajského soudu tři měsíce). Nutnost rychlého postupu je pak obzvláště zdůrazněna ve věcech vazebních. Zákonem stanovené lhůty nelze prodloužit či popřít doporučením Ministerstva spravedlnosti. Zároveň je kárný soud toho názoru, že trestní řízení ve věcech, v nichž byl kárně obviněný již kvalifikovaně za průtahy postižen, už z povahy věci vyžaduje *bezodkladné rozhodnutí soudu*, a tedy na něj dopadaly výjimky z obecného doporučení nenařizovat jednání, které ve svých doporučeních uvádělo samo ministerstvo (viz dále bod [76]).

[70] Soudní jednání navíc mohla být konána za dodržení nezbytných hygienických opatření k ochraně zdraví. Platí to též o nejkritičtějších obdobích nouzových stavů, a tím spíše pak mimo tato období, kdy epidemie polevovala. V tomto směru kárně obviněný uvádí pouze obecné obtíže, s nimiž se potýkala nejen celá justice. Jeho argumentaci, že v některých řízeních nebylo možné postupovat, neboť nebyla k dispozici jednací síň s dostatečnou kapacitou, přičemž nevěděl o možnosti využít velkou jednací síň v Justičním areálu Na Míčáncích, příp. že možnost využití jednací síně je pouze teoretická, vyvrátila řada důkazů: přehled obsazení a kapacity jednacích síní od 1. 1. 2020 do 31. 5. 2022, e-mail od dozorčí úřednice trestním soudcům ze dne 27. 1. 2020 s instrukcemi k blokování jednacích síní, e-mail ze dne 21. 5. 2021 s příloženým zápisem z porady trestních soudců, na níž zazněla možnost využít jednací síň v Justičním areálu Na Míčáncích, e-mailová sdělení prvostupňových trestních soudců k využití velkých jednacích síní mimo budovu městského soudu ze srpna a září 2022, e-mail od místopředsedy Vrchního soudu v Praze JUDr. Sváčka ze dne 31. 8. 2022, přehled vytížení jednacích síní P.301 a P.302 Justičního areálu Na Míčáncích v letech 2020, 2021 a 2022 a e-mailová zpráva od Mgr. J. M. ze dne 29. 12. 2022 (**důkazy Y až DD a II a JJ**).

[71] Soudce tedy informaci o možnosti využití kapacitní jednací síně prokazatelně obdržel hned několikrát a z uvedených důkazů je rovněž zjevné, že jeho kolegové z trestního úseku městského soudu byli s možností využít jednací síně mimo budovu městského soudu (v Justičním areálu Na Míčáncích a v budově Vrchního soudu v Praze) dobře obeznámeni. Pokud tedy některému ze soudců (včetně kárně obviněného) vyvstala potřeba velké jednací síně a vlastní kapacity městského soudu v dané době nedostačovaly, mohl se obrátit na příslušné pracovníky a vedení soudu a situaci řešit, a to včetně přepravy spisů a osob, kterou městský soud zajišťoval svými služebními vozy. Z přehledů o využití jednacích síní městského soudu nadto plyne, že od ledna 2020 do května 2022 nebyly plně vytíženy ani jednací síně s větší kapacitou přímo v budově soudu – konkrétně jednací síň 101 s kapacitou 12 míst pro obhájce a 12 pro obžalované, respektive jednací síň 302 s kapacitou 10 míst pro obhájce a 11 pro obžalované. V uvedeném období lze nalézt dokonce úseky, kdy byly tyto velké jednací síně městského soudu volné i celé týdny, které se nekryly s dovolenou či pracovní neschopností soudce. Pokud se tedy týče dostupnosti vhodných prostor pro vedení hlavních líčení, kárně obviněný nebyl v neřešitelné situaci, jak se snaží argumentovat, nýbrž svou situaci pouze neřešil, nebo řešit za zvýšeného úsilí a diskomfortu nechtěl. Lze tak navázat na bod [108] předchozího rozhodnutí č. j. 16 Kss 3/2019-168 (věc *Kydalka III*), v němž kárný soud na vrub soudce konstatoval, že jeho poukazy na nedostatečnou kapacitu jednacích síní zůstaly v rovině povšechných *povzdechů*, a i kdyby byly důvodné, situaci nijak nekonzultoval s vedením soudu. Nyní už může kárný soud konstatovat, že má *povzdechy* soudce za prokazatelně vyvrácené. S ohledem na uvedené nemohla být úspěšná ani argumentace kárně obviněného, že v tabulkách s rozdělením jednacích síní na roky 2021 a 2022 v rozvrzích práce (**důkaz N**) nebyly velké jednací síně mimo budovu městského soudu uvedeny. Informace se k němu totiž dostávaly jinou cestou, přičemž bylo jen na něm, aby proaktivně dbal o zajištění vhodných prostor, aby v jeho věcech nevznikaly další nedůvodné průtahy.

[72] Kárný soud se podrobně zabýval též reálným využíváním velkých jednacích síní mimo vlastní prostory městského soudu. Dospěl přitom k závěru, že možnost využití takových jednacích síní objektivně existovala a že tuto možnost předsedové senátů městského soudu skutečně využívali. Konkrétně z e-mailových sdělení prvostupňových trestních soudců (**důkaz AA**) vyplývá, že soudkyně JUDr. Z. Z. již v minulosti, v době působení u Obvodního soudu pro Prahu 2, s jednou věcí *procestovala* jednací síně městského soudu, Vrchního soudu v Praze i Justičního areálu Na Míčáncích; JUDr. S. S. jako soudkyně městského soudu opakovaně využívala velkou jednací síň Vrchního soudu v Praze; Mgr. J. M. od přelomu let 2013/2014, tehdy ještě jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 7, využívala velké jednací síně v Justičním areálu Na Míčáncích, naposledy už z pozice předsedkyně senátu u městského soudu ve věci sp. zn. 45 T 4/2020; jednací síň Vrchního soudu v Praze využil v minulosti též JUDr. T. D. Byť e-mailová sdělení neobsahují reakce od všech prvostupňových trestních soudců městského soudu, považuje kárný soud to, že z odpovědí celkem patnácti soudců vyplynul uvedený přehled využití jednacích prostor mimo budovy městského soudu, za dostatečně vypovídající. Mgr. J. M., která využívala jednací síně v Justičním areálu Na Míčáncích od podzimu 2020 do jara 2021, navíc v e-mailové zprávě ze dne 29. 12. 2022 (**důkaz JJ**) popsala, že jak areál, tak městský soud dokázaly zajistit vše pro řádné konání hlavních líčení. Zároveň z jejich zkušeností plyne, že konání hlavního líčení v areálu bylo pro předsedu senátu městského soudu možné při vynaložení rozumné míry úsilí. Z uvedených důkazů je tudíž zjevné, že konání hlavních líčení senáty městského soudu (ale i dalšími pražskými soudy) mimo vlastní prostory soudu nebylo pouhou teoretickou možností, nýbrž i praxí.

[73] Další argumentaci kárně obviněného, že se mu při užití respirátoru mlžily brýle a měl respirátor za chvíli tak promočený, že přestal plnit svou funkci, nelze v kontextu celkové situace ve společnosti akceptovat. S takovými komplikacemi se setkával každý, počínaje pracovníky ve zdravotnictví a konče cestujícími v hromadné dopravě, a proto jimi nelze omlouvat nečinnost soudce, který je ústavním činitelem. Jde-li o nedostatečnou dostupnost ochranných prostředků, ta by mohla být argumentem pouze v počátečním období pandemie, nikoliv po celé období od ledna 2020 do května 2022. Navíc z žádného ze spisů nevyplývá, že by důvodem nekonání hlavního líčení či veřejného zasedání byla nedostupnost roušek či respirátorů; tvrzení kárně obviněného tak zůstalo jen v obecné, povrchní rovině. Naopak z článku předloženého kárně obviněným (**důkaz R**) vyplývá, že objektivně byl schopen vést hlavní líčení i v březnu 2020, byť za ztížených podmínek. To, že ostatní soudci ve stejné době jednání překládali či odročovali, jak kárně obviněný tvrdí, se nejvíce pro posouzení věci jako podstatné, neboť šlo o situaci zcela novou, bezprecedentní, jak bylo uvedeno výše. Podstatné naopak je, jak kárně obviněný a jeho kolegové soudci zvládali jednat v dalších fázích pandemie, kdy pro ně situace již nebyla překvapivá a bylo známo více informací o nemoci covid-19 a možnostech opatření ke zmírnění rizika jeho šíření.

[74] Ani z **důkazů S, T, U, V, W, X** neplyne, že by nebylo možné vést trestní řízení efektivně k řádnému skončení věci, byť do ideálního stavu měly podmínky pochopitelně daleko. Jde-li o pozastavení eskort z a do Vazební věznice Praha Pankrác v dubnu 2020, není ani z vyjádření kárně obviněného, ani ze spisů zřejmé, že by to jeho soudcovskou činnost ve vytýkaných věcech jakkoliv konkrétně zasáhlo. Pokyn ředitele správy městského soudu se pak vypořádává jen se zpracováním osobních údajů v souvislosti s povinným testováním v březnu 2021, takže nemá ve vztahu k předmětu tohoto řízení žádnou relevanci.

[75] Obdobný závěr lze učinit též k dalším uvedeným důkazům. Navíc z nich plyne toliko to, že při běžném chodu soudu a vyřizování agendy (konání hlavních líčení a dalších jednání) bylo nutné dbát na aktuální opatření, nicméně vykonávat činnost kárně obviněnému nikdo nezakázal. Usnesení vlády ze dne 18. 3. 2020 totiž stanovilo toliko povinnost užívat ochranné prostředky k zakrytí dýchacích cest. I v opatřeních navrhovatelky je opakovaně uváděno, že pokud jednání vyžaduje zachování vazebních a jiných předepsaných lhůt nebo je odůvodňují jiné *okolnosti hodné zvláštního zřetele*, lze je při zohlednění aktuálních doporučení a opatření konat. Ostatně je známo, že později (od podzimu 2020) vydávaná opatření obsahovala výjimky pro konání soudních jednání [např. mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 15757/2020-37/MIN/KAN ze dne 19. 10. 2020, čl. I bod 2 písm. q)]. Z těchto důvodů také kárný soud považoval za zbytečné provedení důkazu zvukovým záznamem z jednání – **důkazní návrh CCC**, na němž měl kárně obviněný vyzývat účastníky k odložení respirátoru, když hovořili k soudu; kárně obviněný připustil, že to dělal pro lepší porozumění, a nic víc by z tohoto důkazu ani nešlo dovodit.

[76] Ve věcech, jež jsou předmětem kárného návrhu, je dle názoru kárného soudu možné *okolnosti hodné zvláštního zřetele* ve smyslu uvedeném v předchozím odstavci shledat zejména v tom, že ve čtyřech případech (věci č. 1 sp. zn. 3 T 2014, č. 2 sp. zn. 3 T 6/2015, č. 4 sp. zn. 3 T 12/2016 a č. 5 sp. zn. 3 T 6/2017) se jednalo o věci velmi staré, v nichž kárný soud již jednou průtahy shledal, navíc průtahy ve třech z těchto čtyř věcí (ve věci č. 1, 2 a 4) byly zjištěny i v době, kdy bylo vykonáváno kárné opatření snížení platu o

10 % na dobu 12 měsíců uložené posledním rozhodnutím ve věci *Kydalka III* (tj. od 15. 1. 2020 do 15. 1. 2021); obdobně výše v bodě [69].

[77] Kárný soud tudíž konstatuje, že soudcům lze obecně přičítat průtahy i za dobu, jež byla poznamenána pandemií onemocnění covid-19 a souvisejícími nouzovými stavy, opatřeními a doporučeními. Nicméně, jak je vidno u jednotlivých věcí, v případě kárně obviněného nejde o případ, kdy by byl soudce v uvedených obdobích zcela nečinný, na rozdíl od věci *Krátký* a jiných. Z tohoto důvodu kárný soud nakonec kárně obviněnému nekladl k tíži prodlevy, které spadaly přímo do období nouzových stavů, ovšem jen pokud měl nouzový stav konkrétní a přímý vliv na postup v řízení (např. na přeložení či odročení hlavního líčení). Dal tak v tomto bodě částečně za pravdu obhajobě, byť postup kárně obviněného i v těchto obdobích podrobil kritické analýze. Mimo období nouzových stavů však již kárný soud žádný zřetel na epidemií onemocnění covid-19 nebral, neboť platí vše, co bylo uvedeno výše.

[78] Kárný soud rovněž nepřehlédl, že soudce se s onemocněním covid-19 setkal také v osobní rovině a ve vytýkaném období trpěl i dalšími zdravotními obtížemi. V květnu a červnu 2021 byl přibližně šest týdnů v **pracovní neschopnosti** v souvislosti s aplikací vakcíny proti koronaviru, a pak přibližně dalších pět týdnů v březnu a dubnu 2022, kdy nemoc prodělal (konkrétně od 19. 5. 2021 do 25. 6. 2021 a od 24. 3. 2022 do 29. 4. 2022; absenční karty – **důkazy K** a **NN** a výslech kárně obviněného). Tato doba je však ve vztahu k celkovému období, pro něž byl podán kárný návrh (od 16. 1. 2020 do 23. 5. 2022, tedy dva roky a čtyři měsíce) nevýznamná. To platí i pro další dvě kratší (týdenní) pracovní neschopnosti v září 2020 (od 8. 9. do 17. 9.) a březnu 2022 od (od 7. 3. do 16. 3.).

[79] Doby pracovní neschopnosti však soudci formálně nelze přičítat k tíži jako období průtahů (stejně viz rozhodnutí ve věci *Kydalka III*, bod [102]; tento závěr vyslovený k témuž kárně obviněnému je třeba respektovat). Tam (a jenom tam), kde se pracovní neschopnost soudce nějak projevila na prodlevách (např. muselo být z tohoto důvodu zrušeno hlavní líčení), proto kárný soud tuto dobu zohlednil tak, že ji nezapočetl do celkového období průtahů, resp. přesně na dobu pracovní neschopnosti přerušil jinak kontinuální období průtahů.

[80] Jde-li o konec dlouhodobé pracovní neschopnosti soudce v lednu 2020, kárný soud odkazuje na svou argumentaci v následující části rozhodnutí u věci č. 4 (sp. zn. 3 T 12/2016), jež se promítla do výroku I o částečném zproštění kárného návrhu za období od 16. 1. 2020 do 31. 1. 2020, neboť uvedená okolnost se týká počátku časového rozsahu skutku (počátku období nečinnosti).

[81] Oproti nepravidłnostem v podobě pracovní neschopnosti však kárný soud již dále nezohledňoval dobu čerpání řádné dovolené, neboť je v zásadě v dispozici soudce, kdy dovolenou během kalendářního roku vyčerpá, přitom pak pochopitelně musí brát v úvahu, zda mu čerpání dovolené nebrání v plnění základních povinností soudce (viz též bod [24] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 10. 1. 2014 č. j. 16 Kss 10/2013-84, ve věci *Šoljaková I*). Každý soudce má ostatně nárok na dovolenou ve stejném rozsahu. Referenční doby, které kárný soud zohledňuje, jsou v řádu měsíců, což umožňuje nebrat ohled na detaily v podobě svátků či dovolených (obdobně viz bod [71] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 21. 1. 2019 č. j. 11 Kss 7/2018 - 207, ve věci *Maxa III*). Navíc kárně obviněný svou dovolenou

s železnou pravidelností čerpá v celém rozsahu (kromě několika dnů mezi svátky na konci prosince) v měsíci srpnu (viz **důkazy GG a NN**).

VIc. Skutková zjištění v jednotlivých spisech

[82] Kárný soud si vyžádal všechny relevantní spisy městského soudu a podrobně se seznámil s jejich obsahem. Spisy, které navrhovatelka předložila, byly kárnému soudu a stranám k dispozici při jednání, skutečnosti, které z nich vyplývají, strany označily za nesporné, proto jimi kárný soud podrobně nedokazoval.

1) věc sp. zn. 3 T 2/2014

[83] Ve věci 3 T 2/2014 (zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby) navrhovatelka soudci vytýká nečinnost ode dne následujícího po právní moci předchozího rozhodnutí kárného soudu sp. zn. 16 Kss 3/2019, tedy od 16. 1. 2020, do podání kárného návrhu (23. 5. 2022). Konání hlavního líčení bylo opakovaně překládáno k omluvám obžalovaných či obhájců s odvoláním na domácí léčení, třesavku či kontakt s pozitivně testovanou osobou, přičemž soudce nedostatečně prověřoval jejich důvodnost, či zda se nejedná o obstrukce; zástupce kárné navrhovatelky na ústním jednání poukazoval zejména na nedostatečné ověřování domácího léčení obžalovaného P. Stanovisko kárně obviněného ve vyjádření k prověrce ze dne 10. 1. 2022 a na schůzce dne 3. 2. 2022, že pokračování v řízení bránilo dovolené a plné termíny jednací síně, je dle navrhovatelky neakceptovatelné. Při stáří věci má mít její projednání přednost před dovolenou a soudce se nikdy neobrátil na orgán státní správy soudů s požadavkem na zajištění adekvátně velké jednací síně. Na schůzce dne 3. 2. 2022 se vyjádřil tak, že se nebude s celým spisem přesouvat do nabízené velkokapacitní síně v Justičním areálu Na Míčáncích.

[84] Kárně obviněný odročování a překládání hlavního líčení zdůvodnil dovolenou, plnými termíny jednací síně, rizikem nakažení onemocnění covid-19 (dva jeho přísedící jsou starší 70 let). Uvedl, že mu není jasné, jak má prověřit např. omluvu obhájce, že měl kontakt s pozitivně testovanou osobou, a tudíž je v karanténě. K ověřování domácího léčení obžalovaného P. na jednání doplnil, že měl omluvu zřejmě doloženu lékařskou zprávou, krom toho ví, že obžalovaný trpí Parkinsonovou chorobou. O možnosti využití kapacitní jednací síně v Justičním areálu Na Míčáncích se dozvěděl až na schůzce 3. 2. 2022, což plyne také z toho, že v tabulkách s možnostmi použití jednací síní z let 2021 a 2022 není o jednací síních mimo budovu městského soudu žádná zmínka. Soudce o takové možnosti neslyšel ani od kolegů a dodal, že si nedovede představit cestu do areálu včetně spisů. Doplnil, že rozsudek ve věci byl vyhlášen již v roce 2017.

[85] Návrhové tvrzení odpovídá spisu pouze částečně, kárný soud jej proto podrobil podrobné analýze.

[86] Kárný soud předesílá, že kárně obviněnému nelze průtahy přičítat již od 16. 1. 2020. Dne 19. 11. 2019 totiž bylo v této věci odročeno hlavní líčení na neurčito pro dlouhodobou pracovní neschopnost soudce. Kárný soud v bodu [43] předchozího rozhodnutí č. j. 16 Kss 3/2019-168 (*Kydalka III*) konstatoval, že odročení hlavního líčení z dubna 2019 až na listopad 2019 by za běžných okolností bylo v rozporu s § 2 odst. 4 trestního řádu, nicméně soudce byl od 5. 2. 2019 do 10. 3. 2019 a od 23. 4. 2019 dále v pracovní neschopnosti, což znemožňuje, aby mu byly tyto průtahy subjektivně přičítány. Dobu pracovní

neschopnosti soudci jako průtahy tedy klást za vinu nelze (viz bod [80]). Dlouhodobá pracovní neschopnost kárně obviněného skončila 31. 1. 2020 a kárný soud ze spisu ve věci *Kydalka III* i z trestního spisu ověřil, že trestní spisy byly městskému soudu, potažmo kárně obviněnému, vráceny 10. 2. 2020. Teprve ode dne následujícího (11. 2. 2020) se mohl soudce začít dopouštět dalších průtahů v této věci.

[87] Kárný soud je přesvědčen, že vzhledem ke stáří věci (2014) a předchozímu kárnému postihu za průtahy právě v této věci jí měl soudce udělit naprostou prioritu a učinit maximum pro její skončení, a tedy bezprostředně po návratu do práce nařídit na co nejbližší termín hlavní líčení. Učinil tak ovšem až o měsíc později (12. 3. 2020). Takovou prodlevu by bylo možné akceptovat s ohledem na § 219 odst. 1 ve spojení s § 181 odst. 3 trestního řádu (*odpadne-li překážka, pro kterou muselo být hlavní líčení odročeno na neurčito, je třeba bez zbytečného odkladu, nejpozději ve lhůtách uvedených v § 181 odst. 3 po odpadnutí překážky, nařídit hlavní líčení nebo učinit jiný úkon směřující ke skončení věci*) u věci, jež nevyniká stářím ani postihem za průtahy (kárný soud pro úplnost, v odpověď na argumentaci soudce, poznamenává, že skutečnost, že městský soud již jeden rozsudek vydal v roce 2017, takže rozhodoval znovu po vrácení věci vrchním soudem, na běhu lhůty stanovené § 181 odst. 3 trestního řádu nic nemění – viz např. rozhodnutí *Kydalka III*, bod [50] a jinde). Avšak s ohledem na uvedené mimořádné okolnosti v analyzované věci takovou prodlevu akceptovat nelze. Nadto hlavní líčení soudce nařídil až na termín 8. a 9. 7. 2020, tedy pět měsíců poté, kdy měl ve věci začít bezprostředně konat.

[88] Věc tedy byla záhy znovu zatížena průtahy, které navazovaly na průtahy zjištěné v předchozí kárné věci *Kydalka III*. V březnu pak naši zemi naplno zasáhla epidemie nemoci covid-19; nouzový stav, na který navazovalo krizové opatření vlády a doporučení Ministerstva spravedlnosti, trval od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020. I když kárně obviněný i v té době za ztížených podmínek uskutečnil jiné soudní jednání, jak o tom referovala média (**důkaz R**), kárný soud mu průtahy po dobu nouzového stavu v této věci za vinu neklade.

[89] Kárný soud nezpochybňuje, že hlavní líčení, jež se mělo konat až v červenci 2020, kárně obviněný důvodně přeložil pro nemoc obžalovaného (jeho stav telefonicky konzultoval s lékařem), nové však opět nařídil až za další čtyři měsíce na 11. – 13. 11. 2020. Ani tato prodleva není akceptovatelná vzhledem ke stáří věci (2014) a předchozímu kárnému postihu za průtahy právě v této věci; soudce měl další hlavní líčení nařídit na výrazně bližší termín (konec léta či počátek podzimu), kdy mohl mimo jiné předpokládat menší riziko spojené s epidemií onemocnění covid-19, a to i za cenu diskomfortu v podobě nutnosti změnit pravidelný termín čerpání své dovolené. Jednací síně k dispozici byly. S ohledem na tyto okolnosti kárný soud další zaviněné průtahy v této věci shledává právě od počátku září 2020.

[90] Ani další hlavní líčení se pak nekonala. Hlavní líčení nařízená postupně na 11. – 13. 11. 2020, dále na 8. – 10. 2. 2021 a na 7. – 9. 4. 2021 kárně obviněný přeložil vždy ze stejných důvodů: další nouzový stav (platil od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021), epidemie onemocnění covid-19 a doporučení Ministerstva spravedlnosti. K těmto obecným a opakovaně deklarovaným důvodům se jednotlivě přidružily další důvody (omluvy) na straně některých obžalovaných a jejich obhájců. Jakkoli je takové zdůvodnění vágní, kárný soud v tomto případě postupoval ve prospěch kárně obviněného a tyto prodlevy mu k tíži nekladl. Je notorií, že od podzimu 2020 do jara 2021 byla epidemická situace nejhorší, přitom kárně obviněný zcela nečinný nebyl a určitou snahu vyvíjel – prodleva mezi překládanými hlavními líčeními se zkrátila na dva až tři měsíce, což lze akceptovat jako

dostatečnou aktivitu, přiměřenou tehdejší obtížné situaci. Nebylo pak nutno zabývat se tím, zda měl blíže ověřovat omluvu obžalovaného P. pro domácí léčení (omluva z hlavního líčení v termínu 8. 2. 2021).

[91] Zřejmě důvodně pak kárně obviněný zrušil i jednání nařízené na 17. 5. 2021 pro omluvy (též **důkaz YY**; obsaženo i v trestním spisu na č. l. 6152) a svou pracovní neschopnost (od 19. 5. 2021 do 25. 6. 2021); za této situace již nebylo nutné ověřovat důvody dalších omluv u ostatních osob, včetně obžalovaného P. a jeho domácího léčení. Kárný soud se však pozastavuje nad tím, že další hlavní líčení kárně obviněný nařídil až na 27. – 29. 7. 2021, tj. za více než dva měsíce. To je v dané situaci (stáří věci, kárný postih za průtahy i nekonání hlavního líčení od podzimu do jara kvůli epidemii onemocnění covid-19) neakceptovatelné – kárně obviněný měl všechno podřízovat tomu, aby hlavní líčení v této věci překládal jen v naprosto nezbytných případech a ve výrazně kratších intervalech (maximálně jeden až dva měsíce), respektive se o to měl alespoň pokoušet, zejména během teplejšího období roku, kdy se riziko epidemie obecně snižuje, a to i za cenu diskomfortu v podobě nutnosti změnit pravidelný termín čerpání své dovolené. Navzdory tomu však soudce opět „zvolnil“.

[92] Ani na konci července 2021 se hlavní líčení nekonalo pro omluvu obžalovaného P. doručenou den před jednáním s žádostí o odročení; doložena byla tři dny stará lékařská zpráva, že obžalovaný P. udává třesavku, nauzeu a dysurické potíže, s doporučením klidu a hojnosti tekutin, na bolest Algifen, diagnóza akutní cystitida. Kárný soud má za to, že z této omluvy přímo nevyplývala neschopnost zúčastnit se hlavního líčení, a vzhledem ke stáří věci, dřívějšímu kárnému postihu, dříve zmařeným líčením i obdobné omluvě obžalovaného P. z předcházejícího termínu ji kárně obviněný měl dále prověřit. Další hlavní líčení nařídil až na 20. – 22. 10. 2021, i to však zrušil, tentokrát pro omluvu obžalovaného H. z důvodu karantény po kontaktu s covid pozitivní osobou. Tuto omluvu však již nijak neprovrhoval, což za dané situace po tolika zmařených hlavních líčeních nepochybně měl (karanténu obžalovaného tvrdila pouze obhájkyň, navíc uváděla, že má jít na kontrolní test 20. 10. 2021, takže nebylo vyloučeno, byl-li by negativní, že by se obžalovaný mohl nařízeného hlavního líčení zúčastnit; z přiloženého potvrzení lékaře vyplývalo jen to, že je v pracovní neschopnosti od 12. 10. 2021). Hlavní líčení přeložil opět o tři měsíce na 26. – 28. 1. 2022, a i toto přeložil na základě omluvy jednoho z obhájců, že je v karanténě po kontaktu s covid pozitivní osobou. Opět přeložil na termín o tři měsíce později na 20. – 22. 4. 2022, ani toto se však nekonalo, tentokrát z důvodu pracovní neschopnosti kárně obviněného.

[93] Jakkoli izolovaně posuzováno mohla být přeložení či odročení důvodná, kárný soud nemůže ztrácet ze zřetele, že výsledek – nekonání ani jednoho hlavního líčení za dobu od 1. 2. 2020 do datace kárného návrhu 23. 5. 2022 – jde z větší části na vrub nedostatečné aktivitě kárně obviněného, který nijak nepřizpůsobil svůj styl překládání a nařizování hlavních líčení mimořádnému stáří věci (rok 2014) a skutečností, že byl za průtahy v této věci již kárně postižen, že k dalším průtahům docházelo ještě v době výkonu kárného opatření a že zde byly zejména od podzimu 2020 do jara 2021 jiné objektivní překážky, které ztěžovaly nařízení hlavního líčení a skončení věci. O to větší aktivitu, péči a kontrolu měl vyvinout poté, co pominuly. Navzdory tomu všemu kárně obviněný opakovaně nařizoval hlavní líčení tak, že stanovil jeho termín nedůvodně na dlouhou dobu dopředu. Takový postup je obcházením účelu § 181 odst. 3 trestního řádu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 21. 10. 2019 č. j. 11 Kss 4/2019, ve

věci *Špička*, bod [65]). V této věci, zejména od jara 2021, pak měly být intervaly mezi hlavními líčeními z výše uvedených důvodů výrazně kratší, maximálně měsíc, výjimečně dva měsíce; alespoň se o to měl kárně obviněný pokoušet.

[94] Nelze akceptovat obranu kárně obviněného, že měl dovolenou, nebyla k dispozici dostatečně velká jednací síň a že nevěděl o možnosti využití kapacitní jednací síně v Justičním areálu Na Míčáncích. Z důkazů předložených navrhovatelkou (blíže viz část *VIb. Relevantní okolnosti týkající se období, v němž navrhovatelka vytýká kárně obviněnému průtahy*) totiž zřetelně plyne, že soudci trestního úseku městského soudu byli o možnostech využití velkých jednacích síní i mimo budovu svého soudu opakovaně informováni. V období, v němž jsou soudci vytýkány průtahy, nebyly plně využity ani vlastní velké jednací síně městského soudu. Soudce měl navíc vždy možnost obrátit se na příslušné orgány správy městského soudu a žádat o pomoc s odstraněním organizačních překážek, aby mohl ve věci urychleně postupovat, neboť právě on je povinen ve smyslu § 181 odst. 2 trestního řádu bez dalších návrhů postupovat tak, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci. Ze spisu však žádná taková snaha odpovídající důležitosti věci nevyplývá a kárně obviněný ji ani nijak netvrdil. Stejně tak kárný soud nepochybuje, že by bylo v silách městského soudu zajistit přepravu trestního spisu, aby byl při případném konání hlavního líčení v Justičním areálu Na Míčáncích k dispozici.

[95] Kárný soud rovněž připomíná, že dle jeho judikatury má soudce odpovědnost za přidělené věci v tom smyslu, že v nich musí mít přehled i za ztížené situace a musí si být vědom priorit a významu typových věcí. Při výkonu své soudcovské činnosti si práci do značné míry autonomně organizuje sám, a proto je především na něm, aby využil všech možností pro zajištění plynulého projednání jemu přidělených věcí bez průtahů (viz např. rozhodnutí ve věci *Jaroš*, bod [310]).

[96] V celkovém souhrnu dle názoru kárného soudu soudce nedostál povinností plynoucím zejména z § 2 odst. 4 a § 181 trestního řádu, a tudíž řízení v této věci opět zatížil průtahy.

[97] Po zohlednění nouzových stavů a dob pracovní neschopnosti, které prokazatelně měly vliv na postup v této věci, proto kárný soud konstatuje **průtahy v řízení v období od 11. 2. 2020 (vrácení spisu) do 12. 3. 2020 (vyhlášení nouzového stavu), dále od 1. 9. 2020 (na kdy nejpozději se měl pokusit nařídit) do 5. 10. 2020 (další nouzový stav), dále pak od 1. 9. 2021 (na kdy nejpozději se měl pokusit nařídit) do 7. 3. 2022 (pracovní neschopnost) a od 1. 5. 2022 (po skončení pracovní neschopnosti) do 23. 5. 2022 (kárný návrh) v celkovém rozsahu téměř 9 měsíců.**

[98] V této souvislosti pak kárný soud považuje za alarmující, nicméně vzhledem k výše uvedenému nijak překvapivé, že se v této věci podle tvrzení zástupce kárné navrhovatelky strany začaly domáhat uplatnění § 219 odst. 3 trestního řádu, podle něhož *uplynula-li od odročení hlavního líčení delší doba, přečte se souhlasem státního zástupce a obviněného předseda senátu podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů; není-li souhlas dán, musí být hlavní líčení provedeno znovu.*

2) věc sp. zn. 3 T 6/2015

[99] Ve věci 3 T 6/2015 (zločin padělání a pozměnění peněz) vytýká navrhovatelka kárně obviněnému průtahy od 16. 1. 2020 do 24. 2. 2022. Navrhovatelka uznává

objektivní, zejména organizační obtížnost věci, nicméně od 16. 1. 2020 v ní reálně neproběhl jediný jednací den hlavního líčení s dokazováním. Kárně obviněný především opakovaně bezúspěšně zjišťoval prostřednictvím Interpolu informace k obžalovanému N., o němž se městský soud v listopadu 2019 dozvěděl, že byl zadržen na S. S ohledem na nedostatek informací o jeho pobytu a nezajištění jeho účasti nebylo možné efektivně konat hlavní líčení. Zároveň kárně obviněný nereagoval na zprávy Probační a mediační služby ohledně nařízeného dohledu stran obžalované L. (závažné porušení podmínek v únoru 2020), ani na její žádost o upuštění od dohledu (13. 8. 2020, opakovaně 20. 11. 2020). Dohled soudce zrušil až 20. 9. 2021. Rovněž neregistroval sdělení obhájce obžalovaného D. o ukončení obhajoby ze dne 1. 9. 2020. Bývalý obhájce tak byl opakovaně obeslán k hlavnímu líčení a opakovaně sděloval, že obhajobu ukončil. Hlavní líčení bylo opakovaně (celkem osmkrát) odvoláváno a nařizováno na nové termíny, a to z důvodu pochybení na straně kanceláře, pandemie, nezjištění pobytu obžalovaného N., případně omluv obhájců. Dne 10. 12. 2021 se vrátila závada v předvolání svědka L. s tím, že zemřel. Tato informace byla potvrzena slovenskou stranou až na základě výstupu z prověrky. Podle navrhovatelky tak pětiletou neschopností konat hlavní líčení došlo ke zmaření požadavku odvolacího soudu ve vztahu ke svědkovi L. (str. 13 usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 10. 2016 sp. zn. 6 To 56/2016). Ačkoliv se dne 26. 1. 2022 podařilo prostřednictvím Eurojustu zjistit doručovací adresu obžalovaného N. a informace o jeho stavu (zejména odevzdání cestovního pasu na S.), kárně obviněný to nijak nezáuřčil (např. pokusem o vyžádání právní pomoci formou videokonference). Navrhovatelka též poukázala na to, že neschopnost soudu rozhodnout v přiměřené lhůtě komplikuje rozhodovací činnost i jiných soudů (např. žádost Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 2. 2022 o vrácení spisu sp. zn. 51 T 7/2015, v němž odsouzený požádal o upuštění od výkonu zbytku trestu vyhoštění). Z věci byla dne 23. 2. 2022 vyloučena věc 3 T 3/2022 (tři obžalovaní) a ve zbylém rozsahu (tři obžalovaní) byl dne 24. 2. 2022 vyhlášen rozsudek.

[100] Kárně obviněný k věci uvedl, že na informaci o zadržení obžalovaného N. reagoval po svém návratu z dlouhodobé pracovní neschopnosti (skončila k 31. 1. 2020), a to prostřednictvím komunikace s Interpolem a později také s českým zástupcem při Eurojustu. Takový postup považuje za maximum možného, a pokud není možné potřebné informace získat, nic se s tím nedá dělat. Další problémy s přípravou hlavních líčení podle soudce způsobil „totální rozpad“ trestní kanceláře vlivem platové politiky státu, což není chyba soudce. Nové pracovnice někdy nevydržely ani měsíc. Kárně obviněný se ohradil také proti tomu, že neregistroval změnu v obhajobě u obžalovaného D. V referátu ze dne 25. 9. 2020 bylo výslovně uvedeno, že se původnímu obhájci již doručovat nemá. V souvislosti s dalším odročením věci byl obžalovaný vyzván, aby si obhájce zvolil do deseti dnů, a jelikož tak neučinil, byl mu ustanoven. V referátu ze dne 17. 2. 2021 je navíc výslovně uvedeno, aby kancelář již nic neposílala původnímu obhájci a obeslala obhájce nového, není tedy pravda, že změna nebyla registrována. Kancelář něco poslala původnímu obhájci, což kárně obviněný nemůže ovlivnit. K úmrtí svědka L., respektive k závadě v doručování soudce konstatoval, že to asistentka přehlédla a že mu to snad navrhovatelka nemůže klást za vinu, jak v návrhu činí slovy, že došlo ze strany soudu ke zmaření požadavku odvolacího soudu. Dle názoru kárně obviněného je videokonference ze S. či právní pomoc v podstatě nereálná. Nejsou-li tamní oficiální orgány schopné sdělit stav věci, lze jen těžko čekat, že by takové úkony proběhly s úspěchem. Zároveň lze těžko vrátit jinému soudu spis, pokud je potřeba pro řízení. Vyloučení některých obžalovaných bylo potřebné nejen z důvodu neúčasti obžalovaného N., nýbrž také z důvodu nemoci či

nemožnosti doručit dalším. Kárně obviněný dodal, že obžalovaní jsou občany B., S. a M.. Zároveň netuší, jak navrhovatelka došla k závěru, že další soudci využívající tutéž kancelář problémy nemají. Jeho protokolující úřednice nedoslýchá na obě uši a nosí naslouchátka, což komplikuje obzvláště práci v jednacím síni.

[101] Na ústním jednání kárně obviněný poukázal na obtíže spojené s covidovými opatřeními v různých zemích, zejména příjezd z B. přes R., M., S. či R. do Č. byl velmi komplikovaný, v jednotlivých zemích platila různá proticovidová opatření. Navíc obžalovaný N., což je zřejmě stěžejní pachatel celé kauzy, odjel někam na S. Tam se dopustil nějaké trestné činnosti, ani Interpol to nebyl schopen přesně zjistit, snad byl zadržen a pak propuštěn na kauci do domácího vězení s tím, že se musí jednou nebo dvakrát týdně hlásit na policejní stanici. Dodnes věc na S. zřejmě není skončena. Když nařizovali někdy na únor, obžalovaný T. se nedostavil k jednání, nepodařilo se mu doručit, a mezi tím se nepodařilo doručit ani třetímu obžalovanému M.; pokoušel se jej obeslat nebo aspoň informovat přes obhájkyňu, ale i tak byl nekontaktní, ani na dvou adresách v B. se jej nepodařilo zastihnout. Teprve později kárně obviněný zjistil, že je ve výkonu trestu někde v N. Teď čeká na zprávu z Interpolu. Kvůli těmto komplikacím nakonec tyto tři obžalované vyloučil do nového spisu zn. 3 T 3/2022 a o ostatních byl v únoru vyhlášen rozsudek. Stran výtek v souvislosti s obžalovanou L. a nekomunikací s Probační a mediační službou uvedl kárně obviněný, že se to snažil řešit, obžalovaná pak byla nějakou dobu dlouhodobě nemocná a zdržovala se po dobu nemoci na Slovensku, nicméně na hlavní líčení chodí, a pokud nepřijde, tak napíše prostřednictvím svého obhájce.

[102] Návrhové tvrzení až na některé detaily odpovídá spisu. Stejně jako u věci č. 1 však kárný soud konstatuje, že kárně obviněnému nelze klást za vinu průtahy již od 16. 1. 2020 (viz výše bod [86]), nýbrž nejdříve po skončení pracovní neschopnosti (31. 1. 2020), resp. po vrácení spisu od kárného soudu (10. 2. 2020). Současně i u této věci ze stejných důvodů platí, že kárně obviněný neměl otálet, naopak měl nařídit další hlavní líčení co nejdříve, ne až 9. 3. 2020, na blízký termín (viz výše bod [87]). Nicméně i v této věci kárný soud neklade kárně obviněnému k tíži navazující období nouzového stavu pro epidemii onemocnění covid-19 (viz výše bod [88]).

[103] Hlavní líčení nařízené na 22. – 24. 6. 2020 kárně obviněný přeložil mimo jiné pro omluvu obhájce z důvodu, že se musí starat o zletilého syna, jehož musí po operaci očí dopravit domů. Kárný soud není přesvědčen, že to byl dostatečný důvod pro přeložení hlavního líčení v trestní věci, kterou měl kárně obviněný ze zřejmých důvodů obdobně jako věc č. 1 vést s maximálním úsilím co nejdříve k výsledku. Nicméně přeloženo bylo – dle úředního záznamu z 19. 6. 2020 (tři dny před termínem hlavního líčení) – i pro „chyby kanceláře a nedoručení předvolání některým obžalovaným.“ Jakkoli chybu způsobila kancelář, při tak pozdní kontrole spisu soudcem pochopitelně jakékoli závady v doručování již nebylo možné odstranit.

[104] Další hlavní líčení se mělo konat 30. 9. – 2. 10. 2020. Jak kárný soud obdobně konstatoval u věci č. 1, tak pozdní termín (vzhledem ke stáří věci a předchozímu kárnému postihu) nesvědčí o tom, že by kárně obviněný projevoval maximální úsilí o odstranění průtahů. Hlavní líčení znovu přeložil (dle jeho úředního záznamu i v tomto případě pro chyby kanceláře) na relativně vzdálený termín 9. – 11. 12. 2020, posléze na 24. – 26. 2. 2021 a dále na 4. – 6. 5. 2021. Nicméně ani zde kárný soud neklade kárně obviněnému k tíži dobu po vyhlášení dalšího nouzového stavu od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021 (obdobně viz bod [90]).

[105] Ani 4. – 6. 5. 2021 se hlavní líčení neuskutečnilo (bylo 29. 4. 2021 přeloženo z důvodu trvající pandemie, nedoručení předvolání obžalovanému N., onemocnění obžalované L.); nařízeno bylo na 12. 7. 2021. I tento termín kárně obviněný zrušil (opět z důvodu trvající pandemie, nedoručení předvolání obžalovanému N., onemocnění obžalované L.) a nařídil na 20. – 22. 9. 2021. Na tomto jednání (formálně mimo hlavní líčení) provedl alespoň některé výsledky, pak odročil na 1. – 2. 12. 2021. Ani v tomto termínu se hlavní líčení nekonalo a bylo přeloženo (pro onemocnění covid u jednoho obžalovaného a jednoho obhájce a karanténu jeho kanceláře) na 23. – 24. 2. 2022. Na tomto hlavním líčení se věc pohnula kupředu alespoň tak, že došlo k vyloučení trestní věci obžalovaných N., M. a T. (sp. zn. 3 T 3/2022, v tomto kárném řízení věc č. 3), zatímco ve vztahu k ostatním obžalovaným byl vyhlášen rozsudek.

[106] Je zřejmé, že jde o věc mimořádně organizačně komplikovanou, skupinovou, obžalovaní jsou cizí státní příslušnosti, obžalovaný N. se navíc nachází (zadržen, ve vazbě či v domácím vězení) na S. Ostatně i zástupce kárné navrhovatelky na ústním jednání připustil mimořádně obtížné okolnosti této věci, byť i tak kárně obviněnému vytýká „absenci jakékoliv vize, jak s touto trestní věcí do budoucna naložit“, jinak „se pravděpodobně nepodaří dát tu věc dohromady, tak aby bylo dosaženo účasti všech těchto osob“. K objektivním důvodům pro odročení z důvodu obtížné dostupnosti se přidružily komplikace spojené s pandemií onemocnění covid-19; je notorií, že cestování mezi státy a kontinenty bylo zejména v době od podzimu 2020 do léta 2021 značně složité, ne-li nemožné. Za této situace kárný soud nemůže hodnotit procesní postup kárně obviněného a klást mu k tíži, že při doručování písemností ani při přímém předvolávání osob ze zahraničí, zejména ze S., nepostupoval podle zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, byť jej na mezinárodní justiční spolupráci odkazovaly také policejní orgány, na které se obracel ve věci spolupráce s Interpolem. Totéž platí o výtce, že se nepokusil o výsledky pomocí videokonference z těchto zemí. Nicméně, bez vlivu na závěr kárného soudu, by kárně obviněnému bylo ke cti, kdyby se o to alespoň pokusil, a demonstroval tak mimořádné úsilí o dotažení věci ke konci.

[107] Nelze však přehlédnout, že navzdory této zásadní komplikaci se i zde projevuje nekoncentrovanost a absence vůle dosáhnout splnění alespoň některých podmínek pro konání hlavního líčení a vést řízení alespoň k dílčímu závěru. Jakkoli důvody pro přeložení či odročení hlavních líčení – izolovaně posuzováno – ob stojí, v řadě případů šlo o důvody stále stejné, které musely být zřejmé již při nařizování nového termínu – např. nezjištěný pobyt, resp. nedosažitelnost obžalovaného N. (to, že je na S., dokonce v detenci tamních orgánů, bylo zřejmé ze spisu již od listopadu 2019), onemocnění obžalované L. nemuselo hrát roli, neboť souhlasila s konáním hlavního líčení v nepřítomnosti. Nakonec to uznal i senát kárně obviněného, když trestní věc některých obžalovaných vyloučil. Jakkoli je ošemetné hodnotit události ze zpětného pohledu, v tomto případě není nijak odvážné tvrdit, že kdyby byl tento krok učiněn podstatně dříve, alespoň ve vztahu k některým obžalovaným mohla být trestní věc podstatně dříve i skončena (alespoň nepravomocně), jak se také stalo 24. 2. 2022 (to, že vrchní soud tento rozsudek v neveřejném zasedání později, po podání kárného návrhu, zrušil, jak uvedl zástupce kárné navrhovatelky na ústním jednání, nemůže kárný soud nijak hodnotit).

[108] Na průtazích se opakovaně podílel také styl práce kárně obviněného, který až krátce před termínem hlavního líčení kontroluje spis, takže zjištěné závady, byť i jednoznačně způsobené kanceláří, např. v doručování, již nemohou být odstraněny.

Nedostatečnou kontrolu nad spisem dokládají také další nedůslednosti kárně obviněného. Například ve vztahu k obžalované L. nekomunikoval s Probační a mediační službou (nijak nereagoval na sdělení PMS o závažném porušení podmínek dohledu z 20. 2. 2020, jež bylo o týden později urgováno, resp. na žádost PMS ze 14. 12. 2020 o změnu místa výkonu dohledu), posléze více než rok nerozhodl o žádosti obžalované L. o upuštění od dohledu (žádost podala 13. 8. 2020, rozhodnutí bylo vydáno až 20. 9. 2021). Dále ze spisu plyne, že ke dni 1. 9. 2020 oznámil obhájce ukončení obhajoby jednoho z obžalovaných, přičemž nový obhájce (šlo o případ nutné obhajoby) mu byl soudem ustanoven až 2. 3. 2021. Ustanovení obhájce přitom lze podle judikatury kárného soudu považovat za jednoduchý úkon, pro jehož učinění je přiměřená lhůta jednoho měsíce (viz např. rozhodnutí ve věci *Krátký*, bod [51]). Po doručení sdělení o ukončení obhajoby sice kárně obviněný do spisu zanesl referát, že mu má být později za tímto účelem předložen, avšak nepostupoval aktivněji ani po tom, co tvrzenou chybu kanceláře zaznamenal při nařízení hlavního líčení na prosinec 2020 dne 25. 9. 2020. Při nařizování navíc stále obesílal původního obhájce. Ještě v referátu ze dne 17. 2. 2021 je uveden původní obhájce bez jakékoliv poznámky o nastalé změně (a tak kárně obviněný jen stěží mohl 17. 2. 2021 instruovat kancelář, aby komunikovala s novým obhájcem, neboť jej ustanovil až 2. 3. 2021). Teprve po opětovném upozornění původního obhájce nadepsaném „Již potřetí zaslání Oznámení o ukončení obhajoby“ kárně obviněný zareagoval (23. 2. 2021) a ustanovil nového. Na tyto dílčí úkony přitom nemají žádný vliv okolnosti, jimiž kárně obviněný argumentuje na svou obhajobu (nouzové stavy, pandemie, skladba přisedících, nedostatek vhodných jednacích síní; pokud byly tyto nedostatky zapříčiněny chybami kanceláře, měl kárně obviněný dost příležitostí chyby objevit a napravit).

[109] Ani u této věci tedy kárný soud nemůže ztrácet ze zřetele, že výsledek – nekonání ani jednoho hlavního líčení za dobu od 1. 2. 2020 do 23. 2. 2022 – jde částečně na vrub nedostatečné aktivitě kárně obviněného, který nijak nepřizpůsobil svůj styl odročování a nařizování hlavních líčení a kontroly spisu před jejich konáním mimořádnému stáří věci (rok 2015), skutečnosti, že byl za průtahy v této věci již kárně postižen, že k dalším průtahům docházelo ještě v době výkonu kárného opatření a že zde byly zejména od podzimu 2020 do jara 2021 jiné objektivní překážky, které ztěžovaly nařízení hlavního líčení a skončení věci. O to větší aktivitu, péči a kontrolu měl vyvinout poté, co pominuly. Navzdory tomu všemu kárně obviněný opakovaně nařizoval hlavní líčení tak, že stanovil jeho termín nedůvodně na dlouhou dobu dopředu, byť musel předpokládat, že je pravděpodobně ze stejných důvodů bude opět překládat; mělo ho to podstatně dříve než v únoru 2022 vést ke změně procesní taktiky. Takový postup je obcházením účelu § 181 odst. 3 trestního řádu (viz např. rozhodnutí ve věci *Špička*, bod [65]). V této věci, zejména od jara 2021, pak měly být intervaly mezi hlavními líčeními z výše uvedených důvodů výrazně kratší (jeden až dva měsíce); alespoň se o to měl kárně obviněný pokoušet.

[110] Kárný soud rovněž připomíná, že dle jeho judikatury má soudce odpovědnost za přidělené věci v tom smyslu, že v nich musí mít přehled i za ztížené situace a musí si být vědom priorit a významu typových věcí. Při výkonu své soudcovské činnosti si práci do značné míry autonomně organizuje sám, a proto je především na něm, aby využil všech možností pro zajištění plynulého projednání jemu přidělených věcí bez průtahů (viz např. rozhodnutí ve věci *Jaroš*, bod [310]).

[111] V celkovém souhrnu dle názoru kárného soudu soudce nedostal povinností plynoucím zejména z § 2 odst. 4 a § 181 trestního řádu, a tudíž řízení v této věci opět zatížil průtahy. V důsledku toho se ztížila i důkazní situace (svědek L. již zemřel).

[112] Po zohlednění nouzových stavů proto kárný soud konstatuje **průtahy v řízení v období od 11. 2. 2020** (vrácení spisu) **do 12. 3. 2020** (vyhlášení nouzového stavu), dále **od 1. 9. 2020** (na kdy nejpozději se měl pokusit nařídit) **do 5. 10. 2020** (další nouzový stav), dále pak **od 30. 4. 2021** (opakované překládání ze stejných a již předvídatelných důvodů) **do 23. 2. 2022** (konání hlavního líčení) **v celkovém rozsahu téměř jeden rok**. Doby pracovní neschopnosti soudce na postup v této věci žádný vliv neměly, proto je kárný soud nijak nezohledňoval.

3) věc sp. zn. 3 T 3/2022

[113] Ve věci 3 T 3/2022, vyloučené dne 23. 2. 2022 z věci č. 2 sp. zn. 3 T 6/2015 (zločin padělání a pozměnění peněz), vytýká navrhovatelka kárně obviněnému průtahy od 16. 1. 2020 do kárného návrhu (23. 5. 2022). Stejně jako k předchozí věci navrhovatelka uvedla, že od ledna 2020 neproběhl jediný jednací den hlavního líčení s dokazováním. Věc byla vyloučena na hlavním líčení dne 23. 2. 2022 a od té doby je bez úkonu.

[114] Kárně obviněný k věci konstatoval, že usnesení o vyloučení psal osobně dne 2. 3. 2022 a po jeho rozeslání byl v krátké pracovní neschopnosti od 7. do 16. 3. 2022, a pak od 24. 3. do 1. 5. 2022 v další pracovní neschopnosti z důvodu onemocnění covidem-19. Ve věci č. 2 sp. zn. 3 T 6/2015 byl doručován rozsudek, následně byl spis odeslán k Vrchnímu soudu v Praze s odvoláním a dosud není zpět. Ve vyloučené věci přitom bez tohoto spisu nelze postupovat. Obžalovaný N. je zároveň stále stíhán na S..

[115] Kárný soud konstatuje, že průtahy v trestní věci obžalovaných N., T. a M. a dalších do 23. 2. 2022 byly podrobně zhodnoceny u věci č. 2, z níž byla nakonec jejich trestní věc vyloučena do tohoto spisu. Zabývat se dále průtahy v této vyloučené věci od 24. 2. 2022 do data kárného návrhu (23. 5. 2022) považuje kárný soud za zbytečné, neboť i zástupce kárné navrhovatelky na ústním jednání připustil existenci mimořádně obtížných okolností této věci, byť i tak kárně obviněnému vytýká „absenci jakékoliv vize, jak s touto trestní věcí do budoucna naložit“, jinak „se pravděpodobně nepodaří dát tu věc dohromady, tak aby bylo dosaženo účasti všech těchto osob“. Je zřejmé, že v těch několika málo týdnech nebylo možno právě s touto věcí nijak významně pohnout. Nadto kárně obviněný byl po značnou část doby v tomto zbývajícím období v pracovní neschopnosti (od 7. 3. do 16. 3. a znovu od 24. 3. do 29. 4. 2022) a tuto dobu mu beztak nelze přičítat k tíži jako zaviněné průtahy.

[116] **Kárný soud proto průtahy v této věci neshledává.**

4) věc sp. zn. 3 T 12/2016

[117] Ve věci 3 T 12/2016 (zločin úvěrového podvodu) vytýká navrhovatelka kárně obviněnému průtahy od 16. 1. 2020 do podání kárného návrhu (23. 5. 2022) s tím, že průtahy byly kárným soudem shledány již v rozhodnutí č. j. 16 Kss 6/2019 (*Kydalka III*). V období od ledna 2020 bylo ve věci celkem čtyřikrát odročeno hlavní líčení, a to vždy alespoň o tři měsíce z důvodu pracovních neschopností kárně obviněného či omluv obžalovaných. Hlavní líčení nařízené na prosinec 2020 bylo odročeno dokonce až na červen 2021, tj. o šest měsíců. Takový přístup je v tak staré věci podle navrhovatelky zcela

neakceptovatelný. Řízení postoupilo výlučně díky existenci institutu dohody o vině a trestu. Dohody byly uzavřeny na hlavních líčeních ve dnech 29. 9. až 1. 10. 2021 a 14. a 15. 10. 2021 se všemi obžalovanými s výjimkou jednoho. U obžalovaného, který na dohodu nepřistoupil, nedošlo za dva roky k žádnému posunu v řízení. Nevyloučením dotyčného obžalovaného ze společného řízení dochází ve vztahu k této osobě ke zcela zásadním průtahům v řízení. Dne 30. 11. 2021 se tázal státní zástupce, kdy bude nařízeno hlavní líčení ohledně posledního obžalovaného, na což kárně obviněný reagoval tak, že hlavní líčení se bude konat po návratu spisu z odvolacího soudu, kam je předkládán s odvoláními poškozených. V případě posledního obžalovaného přitom podle navrhovatelky mohlo a mělo být pokračováno v řízení i zcela nezávisle na úkonech *postagendy* ve vztahu k ostatním. Není totiž zřejmé, co brání vyloučení obžalovaného a nařízení hlavního líčení. Provádění *postagendy* je zase zatíženo tím, že vyšší soudní úřednice není schopna naložit s výroky z dohody o vině a trestu a kárně obviněný jí k tomu nedal pokyny (dotaz z 12. 4. 2022 je ve spisu bez odpovědi). Dne 25. 3. 2022 Vrchní soud v Praze dvěma rozsudky zrušil výroky o náhradě škody obou rozsudků o schválení dohod o vině a trestu a sám znovu rozhodl. Spis pak městskému soudu vrátil 31. 3. 2022.

[118] Stanovisko kárně obviněného k prověřce dne 10. 1. 2022 a na schůzce 3. 2. 2022, že pokračování řízení bránil jeho zdravotní stav a že vyloučení posledního obžalovaného nepovažuje za smysluplné, neboť je podáno odvolání jednoho z poškozených, nemůže navrhovatelka akceptovat. Řízení totiž ve vztahu k dotyčnému obžalovanému prakticky neprobíhá, lhostejno z jakých důvodů. Praktičnost či nepraktičnost postupu je podružná.

[119] Kárně obviněný k věci uvedl, že na konci ledna 2020, kdy se obhájce dotazoval na konání hlavního líčení a kdy bylo odročeno hlavní líčení na 18. až 21. 5. 2020, byl ještě v pracovní neschopnosti po operaci kolene. Odročování hlavního líčení na dlouhé termíny dopředu odůvodnil zejména nedostatečnou kapacitou velkých jednacích síní v kombinaci s epidemiologickými opatřeními. Zároveň byl problém, že se omlouval jeden spoluobžalovaný, jehož výpověď byla potřebná pro usvědčení druhého; na ústním jednání dodal, že obžalovaný K. žije v N., kde platila jiná proticovidová opatření než v tuzemsku, a při příjezdu do České republiky nebo při návratu zpět do N. by musel být nějakou dobu v izolaci, což označil také za jeden z možných důvodů odročování. Odročení z prosince 2020 na červen 2021 zdůvodnil soudce kombinací všech uvedených faktorů a dodal, že sám skončil po očkování v květnu 2021 v nemocnici a v senátu má rizikové osoby z důvodu věku či zdravotních obtíží. Na hlavních líčeních v září a říjnu 2021 byly uzavřeny dohody o vině a trestu s dvanácti ze třinácti obžalovaných. V případě posledního obžalovaného nemá vyloučení z tak velkého spisu smysl, neboť, slovy kárně obviněného, „kdo by dělal kopii spisu“, a navíc bylo třeba rozhodnout o odvolání poškozené právnické osoby. Dále není pravda, že by kárně obviněný nereagoval na požadavek vyšší soudní úřednice. V době dotazu byl kárně obviněný v pracovní neschopnosti kvůli nákaze covidem-19, a to do 1. 5. 2022. Po návratu s vyšší soudní úřednicí, které byla nejasná otázka souhrnných trestů, věc vyřešili. Kárně obviněný uzavřel, že vylučování věci posledního obžalovaného není reálné s ohledem na materii spisu. Navíc stran tohoto obžalovaného je již dávno nařízeno hlavní líčení na 6. 9. 2022. Soudce netuší, co je špatného na využití možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu u dvanácti ze třinácti osob. Navrhovatelka mu tedy klade za vinu něco, co je stran dvanácti osob dávno v právní moci.

[120] Kárný soud předesílá, že za průtahy v této věci byl kárně obviněný postižen již rozhodnutím *Kydalka III*. V této věci tehdy konkrétně kárný soud vytkl kárně

obviněnému, že v roce 2017 nařídil hlavní líčení na termín až za téměř pět měsíců po konci tříměsíční lhůty v § 181 odst. 3 trestního řádu (viz bod [67]) a že v jednom případě (z několika) odročil nedůvodně kvůli své nedostatečné přípravě. V bodě [104] pak tehdy kárný soud poznamenal, že „po soudci není možno spravedlivě požadovat, aby se i v době lékařsky zjištěné pracovní neschopnosti věnoval věcem mu svěřeným více než míře, v jaké to umožňuje povaha jeho zdravotní indispozice. Pokud se však jedná o indispozici, která spočívá především v klidném domácím režimu a není provázena intenzívními bolestmi či jinými podobnými obtížemi, jež by v podstatné míře omezovaly soudce v jeho myšlení, soustředění a jiných duševních schopnostech potřebných pro „udržovací“ práci se svěřenými věcmi, má v míře, která odpovídá jeho indispozici, spolupracovat se svým soudem „na dálku“, tedy za pomoci moderních komunikačních prostředků a tím, že v určité míře úkoluje své spolupracovníky.“

[121] Citovaná pasáž je významná pro hodnocení hned prvního odročení v období, v němž jsou nyní kárně obviněnému vytýkány průtahy. Dne 27. 1. 2020 bylo přeloženo hlavní líčení z termínu 10. – 13. 2. 2020 na 18. – 21. 5. 2020. Kárně obviněný sice byl v době přeložení ještě v devět měsíců trvající pracovní neschopnosti, avšak bylo to po operaci kolene, na samém sklonku rekonvalescence. Konání hlavního líčení v původně nařízeném termínu 10. – 13. 2. 2020 nebránilo vůbec nic, připravovat toto hlavní líčení kárně obviněný mohl i v době končící pracovní neschopnosti, neboť jeho indispozice nebyla takové povahy, že by mu to neumožňovala, mohl již přinejmenším komunikovat s asistentkou či s administrativním aparátem soudu (viz výše citace bodu [104] z rozhodnutí *Kydalka III*). V situaci, kdy byl krátce předtím kárným soudem shledán vinným za kárné provinění spočívající v průtazích i v této trestní věci, měl kárně obviněný učinit v první řadě vše proto, aby k dalším průtahům nedocházelo. Místo toho plánované hlavní líčení zrušil a nařídil je o další tři měsíce, a tak tuto věc zatížil dalšími průtahy. V tuto chvíli na ně ještě nemohly mít žádný vliv okolnosti, které kárně obviněný obecně uváděl na svou obhajobu (epidemie onemocnění covid-19, problémy s věkovou skladbou přísedících a jejich zdravotním stavem či nedostatek volných jednacích dnů v jednacích síních) – epidemie naší zemi zasáhla až v březnu 2020, nouzový stav, na který navazovalo krizové opatření vlády a doporučení Ministerstva spravedlnosti, trval od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020; ostatně kárně obviněný i v té době za ztížených podmínek uskutečnil soudní jednání, jak o tom referovala média (**důkaz R**). Důvodem pro přeložení líčení nemohla být ani nedostupnost spisu (nemluvě o tom, že takový důvod ze spisu neplyne) – kárný soud jej vrátil městskému soudu již 10. 2. 2020 (kárně obviněný žádal o vrácení spisů dne 5. 2. 2020 a už 6. 2. 2020 mu kárný soud potvrdil termín vrácení spisů k 10. 2. 2020, což se také skutečně stalo).

[122] Zaviněné průtahy v této věci tedy kárný soud shledal. Navazovaly na průtahy zjištěné v předchozí kárné věci *Kydalka III*, jejich počátek však posunul až na 1. 2. 2020, neboť do 31. 1. 2020 byl kárně obviněný formálně ještě v pracovní neschopnosti; toto zjištění se také projevilo ve výroku I o zproštění části kárného návrhu.

[123] Schválení dohod o vině a trestu (až na obžalovaného C.) v září a říjnu 2021 skutečně předcházelo několikanásobné překládání hlavního líčení až o půl roku (při zjevném obcházení lhůty stanovené v § 181 odst. 3 trestního řádu). Na této věci lze demonstrovat poznatek, že „průtahy plodí průtahy“. Nelze například akceptovat soudcovu obhajobu, že byl v květnu a červnu 2021 v pracovní neschopnosti po očkování, neboť to nemohl v prosinci 2020, kdy nařizoval hlavní líčení na červen 2021, předvídat. Proto i když

hlavní líčení v červnu 2021 bylo – izolovaně posuzováno – zrušeno důvodně pro pracovní neschopnost soudce, neznamená to, že by tím průtahy skončily, právě naopak byly prohloubeny, neboť hlavní líčení nemělo být nařazeno na tak vzdálený termín při zjevném obcházení lhůty stanovené v § 181 odst. 3 trestního řádu, navíc se kárně obviněný dopustil stejného pochybení, jaké mu již bylo vytknuto předchozím kárným rozhodnutím *Kydalka III* (viz výše bod [120]). Obhajoba kárně obviněného, poukazující obecně na epidemii onemocnění covid-19 v kombinaci s věkovou skladbou a zdravotním stavem přisedících a nedostatkem volných jednacích dnů ve vhodných jednacích síních s větší kapacitou (např. referát na č. l. 7037 z 15. 12. 2020), není důvodná právě proto, že vhodné velkokapacitní jednací síně k dispozici byly, rizikové přisedící mohli být postupem předvídaným rozvrhem práce nahrazeni jinými, anebo se mohl kárně obviněný pokusit hlavní líčení nařídít na dřívější termín, zkraje či konce léta, kdy bylo výrazně menší riziko nákazy, byť i za cenu, že bude muset přesunout svou srpnovou dovolenou na jiný termín (především pokud šlo o přeložení hlavního líčení nařazeného na 18. 5. 2020). To platí zejména v situaci, kdy jeden z obžalovaných pobýval v N., kde platila jiná *covidová* opatření, jak kárně obviněný obecně poznamenal na ústním jednání s tím, že bylo obtížné všem opatřením v tuzemsku v kombinaci s německými vyhovět (nemluvě o tom, že tento důvod pro odročení na několik měsíců ze spisu nijak nevyplyvá; obžalovaný K. se omluvil z hlavního líčení obecným poukazem na *covidová* opatření v termínu 18. 5. 2020 a vedle jiných též 15. 12. 2020, naopak 7. 9. 2020 a 29. 9. 2021 se dostavil). V situaci, kdy byl soudce shledán kárně odpovědným za průtahy v této věci, měl vyvinout dostatečnou aktivitu k tomu, aby neblahý stav co nejdříve, byť třeba i na úkor jiných věcí, napravil.

[124] V kontextu obhajoby kárně obviněného zhoršeným zdravotním stavem některých přisedících kárný soud poznamenává, že k této věci byli jako přisedící kanceláři povoláni A. S. a I. K., které se podle tvrzení kárně obviněného mají v době zhoršení epidemické situace onemocnění covid-19 či chřipky vyhýbat kolektivu lidí (též **důkaz SS**). Proč kárně obviněný nepovolal jiné, popř. náhradní přisedící, není zřejmé.

[125] Nicméně vzhledem k tomu, že druhý nouzový stav z důvodu epidemie onemocnění covid-19 od podzimu 2020 do jara 2021 (přesněji od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021) se na prodlevách v této věci částečně projevil (odročení hlavního líčení 15. 12. 2020), tuto dobu kárný soud neklade kárně obviněnému k tíži.

[126] V případě obžalovaného, který na dohodu nepřistoupil, pak k datu podání kárného návrhu neproběhlo ani nebylo nařazeno hlavní líčení. Ve vztahu k tomuto obžalovanému, který trvá na své nevině, tak nedošlo k žádnému posunu, pokud jde o meritorní vyřešení věci. Na využití institutu dohody o vině a trestu pochopitelně není nic nežádoucího, právě naopak. I kárný soud již několikrát přistoupil ke schválení dohody o vině a kárném opatření. Kárně obviněnému není využití tohoto institutu nijak kladeno za vinu. Problém spočívá v průtazích v řízení, a to od října 2021 zejména v případě obžalovaného, jenž dohodu neuzavřel.

[127] K otázce, zda kárně obviněný měl, nebo neměl jeho věc vylučovat dle § 23 odst. 1 trestního řádu, je třeba uvést, že kárnému soudu zpravidla nepřísluší hodnotit správnost procesního postupu soudce (jak výstižně poznamenal v rozhodnutí *Kydalka III*, bod [69], „v situacích nacházejících se v „šedé zóně“ různých procesně taktických postupů soudce, jež všechny mají své výhody i nevýhody, musí být kárný senát se svými zásahy nanejvýš obezřetný a brát vždy v úvahu zájem na ochraně nezávislosti soudcovského rozhodování.“). V tomto případě to nicméně není ani nutné. Faktem je, že daným

postupem došlo k tomu, že další hlavní líčení ohledně zbývajících obžalovaného bylo nařízeno až na 6. 9. 2022, tedy bezmála rok od posledního hlavního líčení konaného v půlce října 2021. Je přitom povinností kárně obviněného postupovat ve smyslu § 181 odst. 2 trestního řádu bez dalších návrhů tak, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci, včetně výkonu rozhodnutí. Za celou dobu navíc neměl spis k dispozici pouze necelé dva měsíce od 8. 2. 2022 do 31. 3. 2022, kdy byl spis u Vrchního soudu v Praze, kárný soud nicméně ve prospěch kárně obviněného tuto okolnost zhodnotil tak, že uvedené období a následně dobu jeho pracovní neschopnosti, která se s dobou spisu u Vrchního soudu v Praze částečně překrývá (od 7. 3. do 16. 3. a od 26. 3. do 30. 4. 2022), průtahy neshledal. Teprve 2. 6. 2022, tedy až po podání kárného návrhu, nařídil kárně obviněný hlavní líčení na 6. 9. 2022; tříměsíční lhůtu podle § 181 odst. 3 trestního řádu již nelze znovu zohlednit, neboť plynula (a uplynula) již od předcházejícího hlavního líčení 15. 10. 2021.

[128] Pracovní neschopnost v září 2020 (8. 9. – 17. 9. 2020) na průtahy neměla žádný vliv, neboť k ní došlo v mezidobí mezi odročenými hlavními líčeními. Naopak pracovní neschopnost soudce v květnu a červnu 2021 (19. 5. – 25. 6. 2021) vliv na postup v řízení měla, po dobu pracovní neschopnosti přitom soudce nemůže být zaviněně odpovědný za průtahy, proto i tuto dobu nakonec kárný soud jako průtahy nehodnotil.

[129] Kárný soud tedy konstatuje **průtahy v řízení od 1. 2. 2020 do 5. 10. 2020** (nouzový stav), **od 26. 6. 2021 do 7. 2. 2022 a od 1. 5. 2022 do 23. 5. 2022 v celkovém rozsahu téměř rok a půl.**

[130] Zbývá dodat, že se kárný soud nijak nezabýval výtkami stran rozhodnutí senátu kárně obviněného o nárocích poškozených, které na ústním jednání akcentoval zástupce kárné navrhovatelky, neboť kárnému soudu zpravidla nepřísluší hodnotit správnost procesního postupu soudce, v tomto případě navíc tříčlenného senátu, jemuž kárně obviněný předsedal. Nezabýval se ani tvrzením, že kárně obviněný nedal vyšší soudní úředníci pokyny k výrokům z dohody o vině a trestu; v době jejího dotazu byl zjevně v pracovní neschopnosti, není zřejmé, jak se to mělo negativně projevit v průtazích v této věci, nadto se kárný soud spokojil s vysvětlením kárně obviněného, že vše po návratu z pracovní neschopnosti s onou úřednicí vyřešil.

5) věc sp. zn. 3 T 6/2017

[131] Ve věci 3 T 6/2017 (zločin podvodu) vytýká navrhovatelka kárně obviněnému průtahy od 26. 1. 2021, přičemž za průtahy ve věci byl postižen již v kárné věci 16 Kss 6/2019 (*Kydalka III*) a k zásadnější změně způsobu práce nedošlo. Nekonzistentnost postupu kárně obviněného se dle navrhovatelky projevuje neschopností zajistit přítomnost svědka M., který byl opakovaně neúspěšně předvoláván a předváděn z adresy, o níž policie kárně obviněnému sdělovala, že se na ní svědek nezdržuje (už 23. 10. 2020, ale i později). Pobyt svědka nezjistila ani cizinecká policie v dubnu 2021, přesto byl opakovaně předvoláván z původní adresy, jiné kroky fakticky nebyly činěny. Dle navrhovatelky neučinil soudce nic pro vypátrání pobytu svědka – např. dotazy na zdravotní pojišťovny, úřad práce, záznam v SIS II. za účelem pátrání po osobě (§ 38 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních), či dotaz na orgány domovského státu prostřednictvím mezinárodní justiční spolupráce. Dále byl opožděně a neúspěšně opakovaně předvoláván poškozený M., přičemž kárně obviněný neprovéřoval jeho omluvy. Pozdní předvolání vedlo také k tomu, že si poškozený nestihl vyřídit vízum za

účelem přicestování. Zároveň není zřejmé, proč kárně obviněný nerespektoval § 44 odst. 5 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, který upravuje postup při předvolávání svědka ze zahraničí, či proč nevyužil videokonferenci. Dne 27. 5. 2021 bylo hlavní líčení nařízené na 31. 5. 2021 odročeno na 6. 9. 2021 ze zdravotních důvodů na straně kárně obviněného. Toto hlavní líčení bylo následně odročeno na 7. 10. 2021, protože si poškozený M. z důvodu pozdního předvolání nestihl vyřídit vízum (jeho předvolání urgoval dne 20. 8. 2021 jeho zástupce). Dále bylo dvakrát odročováno z důvodu zdravotního stavu poškozeného, přičemž kárně obviněný omluvy neprověřoval. Z hlavního líčení dne 12. 1. 2022 se omluvil též obhájce z důvodu nakažení covidem-19, nicméně nabízel účast elektronickými prostředky, čehož soudce nevyužil. Obhájce dále několikrát apeloval na soud ohledně zvážení dalšího postupu a navrhoval alternativní procesní řešení věci. Další hlavní líčení dne 24. 3. 2022 se nekonalo z důvodu onemocnění covid-19 u kárně obviněného. Den předem byla doručena lékařská zpráva stran poškozeného. Následně asistentka soudce s ohledem na jeho pracovní neschopnost dne 11. 4. 2022 odročila hlavní líčení na 1. 7. 2022.

[132] Podle navrhovatelky není možné akceptovat vyjádření kárně obviněného ze dne 10. 1. 2022 a na schůzce dne 3. 2. 2022, že nelze více pátrat po svědkovi, který není klíčový, pomocí cizinecké policie, že za špatné fungování mezinárodní poštovní spolupráce není odpovědný soud a že videokonferenční výslech poškozeného M. nehodlá provádět s poukazem na zásadu bezprostřednosti a přímosti. Kárně obviněný s takovým přístupem nevyužil možností a institutů, které mají zefektivnit řešení podobných situací (zajištění víza, využití videokonference). Řízení se tak dostalo do absurdního stavu, v němž z důvodů na straně poškozeného (při nedostatku iniciativy na straně obžaloby a soudu) efektivně nesměruje nikam, zatímco obžalovaný deklaruje úsilí o maximální rychlost řízení.

[133] Kárně obviněný k věci uvedl, že mu není jasné, jaké jiné kroky měl provést k zajištění svědka M., který je cizí státní příslušník, o němž ani cizinecká policie není schopna sdělit, zda se nachází na území republiky. Svědka navíc nesehnala ani další soudkyně městského soudu v jiné kauze. Hlavní líčení nařízené na den 31. 5. 2021 muselo být odročeno z důvodu hospitalizace kárně obviněného na kardiologii po první dávce vakcíny proti onemocnění covid-19. K pozdnímu předvolání poškozeného v srpnu 2021 soudce konstatoval, že byl na dovolené jako každý rok v srpnu, a pokud nefunguje mezinárodní pošta, těžko to městský soud ovlivní. K výtce, proč neprověřoval omluvy poškozeného či proč nerespektoval příslušnou právní úpravu pro předvolávání svědka ze zahraničí, podotkl, že poškozený měl zájem dostavit se k soudu, avšak komplikoval to covid-19, a byl i nemocen, zájem dostavit se k soudu měl i jeho syn. Videokonference nic neřeší, protože by se nemohl poradit s právním zástupcem. Navíc se léčil v R. a v T. U svědka M. kárně obviněný zase vždy upozorňoval, že se jej soud pokusí obeslat, ale pokud nedorazí, bude jeho výpověď přečtena dle trestního řádu. K odročení hlavního líčení nařízeného na 12. 1. 2022 uvedl, že se 11. 1. 2022 podařilo u zmocněnce poškozeného zjistit, že je v léčení pro rakovinu jater. Proto by bylo zbytečné zajišťovat účast nemocného obhájce jinak.

[134] Soudce dodal, že základní problém je v tom, že poškozený nebyl vyslechnut ani v přípravném řízení. Senát kárně obviněného vrátil věc do přípravného řízení k došetření, avšak Vrchní soud v Praze toto rozhodnutí zrušil s tím, že se věc došetří u hlavního líčení. Soudce nepovažuje svědka M. pro věc za důležitého, ale když už odročoval kvůli poškozenému, zkoušel i svědka. Před hlavním líčením v lednu 2022 se přitom snažil

opakovaně spojit se zástupcem poškozeného, což se podařilo až 11. 1. 2022. Problémy s účastí poškozeného přitom byly na obou stranách už od doby pandemie z důvodu protiepidemických opatření. Další vývoj věci byl takový, že se soud dozvěděl v červnu 2022, že poškozený zemřel dne 22. 4. 2022. Na hlavním líčení 1. 7. 2022 pak byl obžalovaný nepravomocně zproštěn. Průtahy ve věci tedy nebyly zaviněny soudem, nýbrž šlo o objektivní okolnosti, které zdržovaly skončení věci (covidová situace, onemocnění poškozeného, absence výsledku z přípravného řízení, onemocnění soudce). Videokonference nebyla podle kárně obviněného možná i z toho důvodu, že nebylo jasné, kde se poškozený léčí, navíc takový postup není řádně upraven trestním řádem, který je postavený na zásadě bezprostřednosti, ústnosti a osobní účasti.

[135] Kárný soud předesílá, že návrhové tvrzení odpovídá spisu, přičemž je nutné uznat, že se věc jeví jako organizačně náročná pro obtížnou dosažitelnost poškozeného M. a svědka M. Kárný soud dává za pravdu kárně obviněnému, že dosáhnout příjezdu poškozeného M. z Á. v době vrcholící pandemie onemocnění covid-19 v kombinaci s nejrůznějšími proticovidovými opatřeními v jednotlivých zemích bylo krajně obtížné, ne-li nemožné. Dobu druhého nouzového stavu, který se kryl s nejkritičtější fází pandemie, z tohoto důvodu kárně obviněnému k tíži neklade (druhý nouzový stav trval nepřetržitě od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021).

[136] Hlavní líčení nařizené na 31. 5. 2021 bylo důvodně zrušeno pro pracovní neschopnost kárně obviněného (trvala od 19. 5. 2021 do 25. 6. 2021). Další termín však kárně obviněný stanovil až na 6. 9. 2021. Učinil tak navzdory značnému stáří této věci (2017) a zejména navzdory skutečnosti, že za průtahy v této věci byl již kárně postižen a že zde předtím byly z důvodu pandemie objektivní překážky, které ztěžovaly nařízení hlavního líčení a skončení věci. O to větší aktivitu, péči a kontrolu měl vyvinout poté, co v převážné míře pominuly. Další hlavní líčení měl nařadit na výrazně bližší termín (konec července či začátek srpna), kdy mohl mimo jiné předpokládat menší riziko spojené s epidemií onemocnění covid-19, a to i za cenu diskomfortu v podobě nutnosti změnit pravidelný termín čerpání své dovolené.

[137] Hlavní líčení nařizené na 6. 9. 2021 muselo být přeloženo z důvodu, že se poškozený M. nemohl dostavit, neboť mu nebylo doručeno předvolání, a proto si nemohl vyřídit vízum. Kárně obviněný nařídil (tentokrát příkladně) na brzký termín 7. 10. 2021, ale i toto hlavní líčení bylo ze stejného důvodu přeloženo, tentokrát až na 12. 1. 2022. Ani na toto hlavní líčení se poškozený M. ze zdravotních důvodů pro vážné onkologické onemocnění nedostavil, nicméně jeho zmocněnec vznesl dotaz, zda by se mohl zúčastnit jinou formou; kárně obviněný reagoval, že se to pokusí nějak vyřešit. Současně kárně obviněný sdělil, že svědka M. už obesílat nebude, předvést ho nelze a přítomní souhlasili s tím, že se příště přečte jeho výpověď z přípravného řízení. Hlavní líčení pak bylo přeloženo o další dva a půl měsíce na termín 24. 3. 2022, to však bylo také zrušeno, tentokrát pro pracovní neschopnost kárně obviněného. Mezitím postup opakovaně urgoval obhájce obžalovaného.

[138] I v této věci se projevuje nekoncentrovanost a absence vůle dosáhnout splnění alespoň některých podmínek pro konání hlavního líčení. Jakkoli důvody pro odročení či přeložení hlavních líčení – izolovaně posuzováno – obstojí, v řadě případů šlo o důvody stále stejné, které musely být zřejmé již při nařizování nového termínu – např. obtíže s doručením předvolání svědka M. Svědek M. byl stále předvoláván z adresy, k níž policie

několikrát sdělila, že se na ní nenachází. Aniž by kárný soud hodnotil, jaký konkrétní postup měl soudce nejlépe zvolit, je zjevné, že opakované příkazy k předvedení osoby z místa, kde se nenachází, nemohly efektivně zajistit přítomnost svědka u hlavního líčení, a muselo být zřejmé, že takto „připravené“ hlavní líčení bude muset být ze stejného důvodu opět přeloženo. Pokud byl kárně obviněný přesvědčen, že jeho výpověď zase tak podstatná pro věc není, měl k řešení, jež nakonec zvolil na hlavním líčení 12. 1. 2022, přistoupit mnohem dříve. V tomto kontextu již není podstatné, resp. nutné zabývat se tím, zda kárně obviněný měl využít jiné nástroje k zajištění jeho účasti, jak mu vytýká kárná navrhovatelka, tím spíše, že by tak se kárný soud pouštěl do sféry hodnocení rozhodovací činnosti a procesní strategie nezávislého soudce, což mu v zásadě nepřísluší.

[139] I ve vztahu k obtížím se zajištěním účasti poškozeného M. je kárný soud dalek toho, aby hodnotil právní názor soudce na možnost videokonference a procesních záruk pro práva poškozeného a ostatních stran. Nelze však přehlédnout, že státní zástupce již na hlavním líčení dne 12. 10. 2020 navrhl kárně obviněnému, zda nezajistit výslech poškozeného prostřednictvím mezinárodní pomoci např. formou videokonference. Soudce to odmítl a neučinil k tomu žádné kroky, mezitím byla hlavní líčení opakovaně odročována pro nepřítomnost poškozeného M., přitom jeho zmocněnec sám na hlavním líčení 12. 1. 2022 sondařoval možnost jeho účasti jinou formou, a teprve pak kárně obviněný takové řešení (byť opatrně) připustil. V tu dobu však již zřejmě bylo pozdě, neboť o několik týdnů později poškozený zemřel.

[140] Na průtazích se opakovaně podílel též styl práce kárně obviněného, který až krátce před termínem hlavního líčení kontroluje spis, takže zjištěné závady, např. v doručování, již nemohou být odstraněny. Ztrátu efektivní kontroly nad spisem dokládají také další nedůslednosti kárně obviněného. Například liknavost v obesílání a předvolávání poškozeného vedla k tomu, že hlavní líčení nařízené na 6. 9. 2021 muselo být zrušeno, neboť poškozený bez předvolání nemohl včas požádat o vystavení víza k vycestování z Á. do České republiky. Lze poznamenat, že z § 44 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních plyne, že pokud je v trestním řízení vedeném v České republice potřebná přítomnost cizince, je na soudu, aby nejméně 30 dnů přede dnem, na který má být předvolán, učinil kroky k zajištění bezproblémového vstupu cizince. Podléhá-li cizinec vízové povinnosti, je zapotřebí jej též poučit o postupu při podání žádosti o udělení víza a zároveň informovat orgán ředitelství služby cizinecké policie a příslušný zastupitelský úřad a požádat je o potřebnou součinnost. Žádné takové úkony ve spisu zaznamenány nejsou. V tomto kontextu neobstojí argumentace kárně obviněného, že byl v srpnu jako každý rok na dovolené – spis měl mít s ohledem na prioritu této věci pod kontrolou i za cenu diskomfortu v podobě nutnosti věnovat se ověření všech formálních podmínek z dovolené.

[141] Zároveň je zapotřebí opět poukázat na stáří věci a na nutnost urychleného postupu vyplývající též z toho, že kárný soud v tomto případě již jednou průtahy shledal. Soudce však naopak v celém období vymezeném v návrhu postupoval nekoncentrovaně a nedůsledně, čímž zavinil další průtahy.

[142] Kárný soud tudíž konstatuje **průtahy v řízení v období od 1. 8. 2021 (na kdy mohl nařídit) do 23. 3. 2022 (pracovní neschopnost) a od 1. 5. 2022 do 23. 5. 2022 v celkovém rozsahu více než 8 měsíců.**

6) věc sp. zn. 3 T 6/2020

[143] Ve věci 3 T 6/2020 (zločin úvěrového podvodu) navrhovatelka vytýká soudci průtahy od nápadu obžaloby dne 22. 5. 2020. Kárně obviněný nejprve žádal na sklonku tříměsíční lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu o její prodloužení do 25. 9. 2020, přičemž po návratu z dovolené dne 24. 9. 2020 nařídil neveřejné zasedání na 13. 10. 2020, kdy došlo pouze ke spojení s věcí 3 T 10/2020. Další neveřejné zasedání za účelem předběžného projednání obžaloby nařídil soudce dne 10. 12. 2020 na 28. 1. 2021, kdy bylo rozhodnuto o vrácení věci k došetření. Proti tomuto rozhodnutí podal státní zástupce stížnost, kterou odůvodnil dne 9. 3. 2021, nicméně kárně obviněný předložil spis Vrchnímu soudu v Praze až 15. 4. 2021. Vrchní soud v Praze usnesení o vrácení věci k došetření zrušil a spis městskému soudu vrátil 24. 6. 2021. Kárně obviněný pak nařídil hlavní líčení až 11. 11. 2021, a to až na 21. a 22. 2. 2022, tedy zcela mimo rámec § 181 odst. 3 trestního řádu. K 30. 12. 2021 přitom nebylo řádně doručeno dvěma obžalovaným. Na hlavním líčení byla diskutována jen možnost uzavřít dohodu u o vině a trestu, k čemuž se kladně vyjádřili pouze dva ze sedmi obžalovaných, takže stran dalších pěti řízení reálně neprobíhá. Hlavní líčení bylo dále přeloženo na 16. a 17. 5. 2022. Dne 31. 3. 2022 ve věci předložil státní zástupce návrh na schválení dohody o vině a trestu ve vztahu k jedné obžalované právnické osobě, přičemž dohoda byla schválena na hlavním líčení 16. 5. 2022. Dne 17. 5. 2022 se hlavní líčení nekonalo z důvodu nepřítomnosti jednoho z obžalovaných a další termín byl stanovený na 2. a 3. 11. 2022. Zahájení projednávání věci tak lze očekávat bezmála dva a půl roku od nápadu obžaloby v květnu 2020. Stanovisko kárně obviněného učiněné k prověřce dne 10. 1. 2022 a na schůzce dne 3. 2. 2022, že nepostupoval nekoncentrovaně, že rozeslání obžaloby s příslušnými poučeními je úkonem směřujícím ke skončení věci a že na délku řízení má vliv nesmyslné rozdělení jedné kauzy do patnácti obžalob ze strany státního zastupitelství, dle navrhovatelky nelze akceptovat. Po vrácení spisu od stížnostního soudu v červnu 2021 soudce učinil další úkon až po pěti měsících, přičemž hlavní líčení nařídil na termín, který od vrácení spisu dělí osm měsíců.

[144] Kárně obviněný k věci uvedl, že ve věci obžalovaného H. a spol. mu připadly původně dvě obžaloby, jedna pod 3 T 6/2020 a zhruba do měsíce napadla druhá obžaloba sp. zn. 3 T 10/2020. Trestní řád podle něj neřeší běh lhůty ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu stran spojených věcí. Poté senát rozhodl o spojení věcí a následně o vrácení věci k došetření. Státní zástupce si proti tomu podal stížnost, až později ji doplnil. Vrchnímu soudu v Praze byl spis předložen až 15. 4. 2021 proto, že bylo nutné řádně doručit všem osobám. Hlavní líčení přitom bylo nařízeno až 11. 11. 2021 z důvodu rozesílání usnesení, obžaloby a poučení o dohodě o vině a trestu. Závady v doručování kárně obviněný k opětovnému doručení referuje ihned, jsou-li mu kanceláři předloženy. V opačném případě o nich nemůže vědět. Zároveň je dle soudce nesmysl tvrdit, že pokud k 30. 12. 2021 nebylo doručeno dvěma obžalovaným, bude zmařeno hlavní líčení na konci února následujícího roku. Na hlavním líčení 21. 2. 2022 projeví dva obžalovaní zájem uzavřít dohodu, proto bylo odročeno na 16. a 17. 5. 2022 i s ohledem na to, že jeden obžalovaný (H.) nebyl eskortován. K eskortě z věznice nedošlo, neboť pracovnice kanceláře zjistila informaci o jeho výkonu trestu odnětí svobody z jiného zdroje a nepředala ji kárně obviněnému. Odročené hlavní líčení v květnu 2022 neproběhlo, protože se jiný obžalovaný nedostavil a svému obhájci pouze zaslal v první jednacím den SMS, že se omlouvá, bez bližšího upřesnění. Druhý jednacím den se rovněž nedostavil, a to bez omluvy či doložení lékařské zprávy. Senát po poradě věc znovu odročil, jelikož vyloučením věci by vznikl třetí spis, což nelze akceptovat. Na závěr k věci kárně obviněný dodal, že se jedná o kauzu, kterou státní zastupitelství nesmyslně *rozkouskovalo* do přibližně patnácti obžalob, kterých navíc v mezidobí ještě přibývalo (k tomu kárně obviněný

předložil jako „důkaz“ svůj soupis věci obžalovaného H. u jiných soudců – **důkaz O**). Situace je tak velmi nepřehledná z důvodu bezprecedentního postupu státního zastupitelství.

[145] Návrhové tvrzení a chronologický výčet navrhovatelky v zásadě odpovídá obsahu spisu, kárný soud se však neztotožňuje s hodnocením navrhovatelky ohledně průtahového období. Především je nutné vyjít z toho, že kárně obviněný ve věci dne 17. 8. 2020 (tedy před uplynutím lhůty dne 24. 8. 2020) požádal o prodloužení lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu do 25. 9. 2020, což bylo odsouhlaseno. V takto prodloužené lhůtě (24. 9. 2020) nařídil neveřejné zasedání za účelem spojení s věcí 3 T 10/2020, k čemuž také dne 13. 10. 2020 došlo. Pouhé spojení věcí těsně před uplynutím prodloužené lhůty přitom nelze v tomto případě dle kárného soudu považovat za úkon směřující k rozhodnutí věci ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu. Předběžné projednání (úkon předvídaný uvedeným ustanovením trestního řádu) pak bylo nařízeno až 10. 12. 2020, tedy dva a půl měsíce od konce prodloužené lhůty. Argumentuje-li soudce tím, že trestní řád nestanoví lhůty pro postup ve spojených věcech s tím, že věc 3 T 10/2020 napadla až na konci června 2020, uvádí k tomu kárný soud, že v této věci lhůta ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu uplynula rovněž koncem září 2020. I kdyby tedy kárný soud ve prospěch kárně obviněného vyšel ze lhůty, která končila později, je zřejmé, že byla o více než dva měsíce překročena.

[146] Na tyto průtahy přitom neměl žádný vliv druhý nouzový stav vyhlášený od 5. 10. 2020, proto jej kárný soud nijak nezohledňoval.

[147] Ve spise následuje usnesení o vrácení věci k došetření (28. 1. 2021), stížnost státního zastupitelství (s odůvodněním až 9. 3. 2021), postoupení věci Vrchnímu soudu v Praze (referátem ze dne 12. 4. 2021) a vrácení spisu spolu se zrušujícím usnesením (23. 6. 2021). V tomto období dle názoru kárného soudu průtahy shledat nelze. Prodlevy mezi úkony totiž nejsou nijak rozsáhlé a jen dílem je lze přičítat kárně obviněnému. Navrhovatelka sice namítá, že se kárně obviněný vyhýbal meritornímu projednání věci, což dovozuje také z toho, že věc byla vrácena k došetření pro vadu formálního rázu, s tím se však kárný soud neztotožňuje. Přistoupení na tuto argumentaci by znamenalo hodnotit právní názor a zasahovat do rozhodovací činnosti senátu kárně obviněného, což kárný soud smí učinit pouze výjimečně, přičemž v nyní projednávané věci se o takovou výjimku nejedná (blíže viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 17. 1. 2022 č. j. 11 Kss 5/2021-81, ve věci *Bartošová*, body [56] – [61]). K hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněného v daném případě byl příslušný Vrchní soud v Praze, který řádným postupem ke stížnosti státního zástupce usnesení o vrácení věci k došetření zrušil a uložil městskému soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

[148] Tříměsíční lhůta tedy kárně obviněnému běžela znovu až od návratu spisu z Vrchního soudu v Praze dne 24. 6. 2021. Hlavní líčení však bylo nařízeno až 11. 11. 2021 na 21. a 22. 2. 2022, tedy měsíc a půl po uplynutí tříměsíční lhůty, na dobu vzdálenou pět měsíců od jejího konce, a to po uplynutí téměř roku a půl od napadnutí věci.

[149] Takový přístup nelze akceptovat. Zdůvodnění soudce, že se v mezidobí rozesílalo zrušující usnesení Vrchního soudu v Praze, obžaloba a poučení o dohodě o vině a trestu, nemá na běh lhůty podle § 181 odst. 3 trestního řádu vliv (nejde o úkony směřující ke skončení věci ve smyslu tohoto ustanovení, viz též níže bod [159]). Pokud bylo doručování natolik obtížné, že nebylo možné lhůtu dodržet, byl namístě postup předpokládaný

poslední větou uvedeného ustanovení, tedy předložení spisu navrhovatelce, aby lhůtu prodloužila či učinila jiné vhodné opatření. Žádný takový úkon však kárně obviněný neučinil, zákonem stanovenou lhůtu překročil, a zatížil tak řízení průtahy.

[150] Další potíže s efektivním konáním hlavního líčení jdou na vrub nekoncentrovaného a nedůsledného postupu soudce. To, že na hlavním líčení 21. 2. 2022 nebude přítomen obžalovaný H., protože je ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody a nebyla zajištěna jeho eskorta, zjistil až půl hodiny před konáním hlavního líčení. Přitom ze spisu bylo zřejmé, že obžalovaný H. se nachází ve věznici, neboť mu tam bylo již v listopadu 2021 úspěšně doručeno předvolání k hlavnímu líčení. Kárně obviněnému tedy nic nebránilo řešit tento problém včas; zjevně měl se spisem kontakt i v průběhu prosince 2021 a ledna 2022, neboť např. několikrát referoval neúspěšně doručená předvolání obžalovaných k opětovnému doručení. Argumentace pochybením jeho kanceláře, jak o tom učinil úřední záznam do spisu, tak nemůže být úspěšná. Z judikatury kárného soudu totiž plyne, že soudce má odpovědnost za přidělené věci a musí v nich mít přehled i za ztížené situace (viz rozhodnutí kárného soudu ve věci *Jaroš*, bod [310]). V případě kárně obviněného proto není důvod brát na uvedenou okolnost zvláštní ohled.

[151] Hlavní líčení pak muselo být odročeno na 16. a 17. 5. 2022. Na toto hlavní líčení se ovšem pro změnu nedostavil jiný z obžalovaných, obžalovaný K., který byl řádně předvolán. Jeho obhájce až druhý jednacím den před jednáním sdělil, že je nemocen, neschopenku však nepředložil, pouze stručnou lékařskou zprávou, že udává nevolnost, bolest hlavy, necítí se dobře.

[152] Kárný soud nehodnotí, jak měl kárně obviněný na takovou omluvu správně reagovat a zda měl, či neměl věc tohoto obžalovaného vyloučit, neboť jde již o hodnocení rozhodování a procesní strategie nezávislého soudce. Jak výstižně poznamenal v rozhodnutí *Kydalka III*, bod [69], „v situacích nacházejících se v ‚šedé zóně‘ různých procesně taktických postupů soudce, jež všechny mají své výhody i nevýhody, musí být kárný senát se svými zásahy nanejvýš obezřetný a brát vždy v úvahu zájem na ochraně nezávislosti soudcovského rozhodování.“ Navíc je zřejmé, jak uvedl kárně obviněný na svou obhajobu, že vyloučení jednoho ze spoluobžalovaných má závažné procesní důsledky zejména pro vzájemné postavení původních spoluobžalovaných, kteří se tak dostávají do pozice svědků se vším všudy. Shledávat a hodnotit průtahy však kárný soud může a musí a dospívá k závěru, že kárně obviněnému lze klást k tíži i toto odročení, neboť na předchozí hlavní líčení se obžalovaný K. řádně dostavil, nicméně muselo být odročeno pro chybu kárně obviněného, jenž tehdy nezajistil přítomnost obžalovaného H.. Dřívější průtahy tak generovaly další průtahy, až do kárného návrhu datovaného dnem 23. 5. 2022.

[153] Kárný soud tudíž s ohledem na § 181 odst. 3 trestního řádu konstatuje **průtahy v řízení od 1. 10. 2020 do 10. 12. 2020 a od 25. 9. 2021 do 23. 5. 2022 v celkovém rozsahu téměř 10 a půl měsíce.**

[154] Je zřejmé, že na tyto průtahy neměly žádný vliv okolnosti, které kárně obviněný obecně uváděl na svou obhajobu (epidemie onemocnění covid-19, problémy s věkovou skladbou přísedících a jejich zdravotním stavem či nedostatek volných jednacích dnů v jednacích síních). Obhajobu chybami kanceláře kárný soud, jak bylo uvedeno výše, neakceptoval. Pracovní neschopnost soudce od 7. 3. 2022 do 16. 3. 2022 a od 24. 3. 2022 do 29. 4. 2022 také neměla na zjištěné průtahy vliv, neboť k ní došlo v době odročení hlavního líčení.

7) věc sp. zn. 3 T 11/2020

[155] Ve věci 3 T 11/2020 (zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby) navrhovatelka kárně obviněnému vytýkala průtahy od nápadu obžaloby dne 11. 8. 2020 „dosud“, tj. do datace kárného návrhu (23. 5. 2022). Soudce nejprve dne 9. 11. 2020 žádal o prodloužení lhůty podle § 181 odst. 3 trestního řádu do 14. 12. 2020. Dne 1. 12. 2020 bylo ve věci nařízeno neveřejné zasedání k předběžnému projednání obžaloby na 15. 1. 2021, kdy senát rozhodl o vrácení věci k došetření do přípravného řízení. Usnesení městského soudu však ke stížnosti státního zástupce zrušil Vrchní soud v Praze a dne 17. 6. 2021 vrátil spis k dalšímu řízení (stížnost podána 5. 2., odůvodněná 10. 2. a spis postoupen 25. 2. 2021). Hlavní líčení však bylo nařízeno až 6. 10. 2021 na 10. a 11. 1. 2022, přičemž na něm byla diskutována pouze možnost uzavřít dohodu o vině a trestu. Jednomu z obžalovaných přitom bylo opakovaně doručováno na špatnou adresu. Jelikož nebyly k dispozici spisy týkající se případné sbíhající se trestné činnosti, bylo hlavní líčení přeloženo na začátek března 2022. Následovalo další přeložení na 30. a 31. 5. 2022 kvůli pracovní neschopnosti kárně obviněného. Navrhovatelka též dodala, že rozeslání obžaloby spolu s poučením o možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu (což kárně obviněný učinil dne 28. 6. 2021 po vrácení věci Vrchním soudem v Praze) není úkonem směřujícím ke skončení věci ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu. Je tudíž neakceptovatelné, že soudce učinil další relevantní úkon po téměř čtyřech měsících od vrácení spisu, přičemž hlavní líčení nařídil na termín, který od vrácení spisu dělí sedm měsíců.

[156] Na ústním jednání zástupce kárné navrhovatelky upřesnil, že průtahy kárně obviněnému vytýká jen do 7. 3. 2022, neboť následující hlavní líčení už by se konalo, kdyby tam nedošlo k předložení pozitivního PCR testu na covid-19 jednoho z obžalovaných; zástupce kárné navrhovatelky má tedy za to, že následující zmařené hlavní líčení není kárně obviněnému přičitatelné.

[157] Kárně obviněný k věci uvedl, že prodloužení lhůty po nápadu obžaloby bylo nutné, neboť spis má bez příloh osm tisíc stran a s přílohami deset tisíc. Lhůta navíc byla řádně prodloužena místopředsedou soudu do 14. 12. 2020, takže lze jen těžko shledat průtahy už od 11. 8. 2020. Vrácení věci k došetření vycházelo z právního názoru senátu. Soudce zároveň setrvává na tom, že doručování usnesení vrchního soudu a rozeslání obžaloby s poučením o možnosti jednat o uzavření dohody o vině a trestu jsou úkony směřující ke skončení věci. K závadám v doručování jednomu z obžalovaných před hlavním líčením uvedl, že jiná adresa na něj nebyla známa a správnou doručovací adresu obžalovaný sdělil až u hlavního líčení. Pro doručení kárně obviněný využil také policii, která však do hlavního líčení nijak nereagovala, ač písemnost obdržela 30. 12. 2021. Na hlavní líčení dne 10. 1. 2022 se nicméně dostavili všichni obžalovaní a byla vedena rozsáhlá diskuze o uzavření dohod o vině a trestu, na základě čehož pak bylo hlavní líčení odročeno na 9. a 10. 3. 2022. To potom muselo být přeloženo na 30. a 31. 5. 2022 pro onemocnění kárně obviněného virózou s teplotami téměř 40 stupňů (pracovní neschopnost od 7. do 16. 3. 2022).

[158] Návrhová tvrzení odpovídají spisu, kárný soud se nicméně neztotožňuje s vymezením počátku průtahů v této věci. Po nápadu obžaloby kárně obviněný totiž včas požádal o prodloužení tříměsíční lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu do 14. 12. 2020, čemuž místopředseda městského soudu vyhověl. V prodloužené lhůtě dne 1. 12. 2020 pak kárně obviněný nařídil předběžné projednání obžaloby, tedy postup výslovně předpokládaný citovaným ustanovením trestního řádu. Stanovení termínu na 15. 1. 2021,

tedy na termín vzdálený měsíc po konci prodloužené lhůty, nelze dle kárného soudu s ohledem na to, že šlo o nový nápad, považovat za obcházení § 181 odst. 3 trestního řádu. Následné předložení spisu se stížností Vrchnímu soudu v Praze dva týdny po doplnění stížnosti státním zástupcem rovněž průtahy ve věci nezakládá. Pokud jde o to, že Vrchní soud v Praze shledal stížnost důvodnou a zrušil usnesení o vrácení věci k došetření, kárný soud odkazuje na své závěry u věci č. 6 sp. zn. 3 T 6/2020; rozhodovací činnost z pohledu její správnosti zásadně hodnotí nadřízená soudní instance dle pravidel stanovených procesním předpisem, nikoliv kárný soud (navíc v tom ani není spatřováno kárné provinění).

[159] Po vrácení spisu Vrchním soudem v Praze dne 17. 6. 2021 však kárně obviněný řízení průtahy již zatížil. Nařízení hlavního líčení či jiný úkon směřující ke skončení věci měl učinit do 17. 9. 2021, nicméně se tak stalo až o více než dva týdny později dne 6. 10. 2021, kdy nařídil hlavní líčení až na 10. a 11. 1. 2022. Kárný soud se ztotožňuje s navrhovatelkou, že takto *pozdní* termín pro hlavní líčení je s ohledem na to, že k datu jeho konání uplynul již rok a pět měsíců od nápadu obžaloby, resp. téměř 7 měsíců od nového počátku běhu lhůty stanovené § 181 odst. 3 trestního řádu, která nadto byla o téměř tři týdny překročena, obcházením citovaného ustanovení. Rozeslání opisu obžaloby spolu s formálním poučením obžalovaných o možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu je standardním úkonem při přípravě hlavního líčení, jenž zpravidla předchází vlastnímu nařízení hlavního líčení (viz § 196 trestního řádu, zejména odstavec 5), a nelze je proto bez dalšího považovat za úkon směřující ke skončení věci ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu. Tříměsíční lhůta se týká nejen hlavního líčení, ale též veřejného zasedání, které pro schválení dohody dle § 314q odst. 1 trestního řádu postačuje (viz ŠÁMAL, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, cit. dle Beck-online, § 181). Navíc na hlavním líčení dne 10. 1. 2022 nebylo možné uzavřít ani jednu dohodu, protože nebyly k dispozici spisy týkající se případné sbíhající se trestné činnosti, resp. možných souhrnných trestů (kárně obviněný sám v úředním záznamu na č. l. 8086 ze dne 7. 1. 2021 konstatoval, že tato okolnost uzavření dohod o vině a trestu zmařila). Odkaz soudce na pochybení kanceláře, která navzdory referátu ze 7. 10. 2021 spisy nezajistila, nelze akceptovat (viz výše odstavec [149] s odkazem na rozhodnutí ve věci *Jaroš*). Bylo-li jeho cílem vést řízení tak, aby byly alespoň s některými obžalovanými uzavřeny dohody o vině a trestu, což plyne z jeho vyjádření, měl ověřit, že je spis na tuto alternativu připraven, dříve než tři dny před hlavním líčením. Jakékoliv další odročování či překládání hlavního líčení a z toho vyplývající průtahy ve věci jsou pak již odvislé od této počáteční liknavosti.

[160] Kárný soud po započtení tříměsíční lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu konstatuje **průtahy v řízení v období od 18. 9. 2021 do 7. 3. 2022 v celkovém rozsahu více než pět a půl měsíce**. Přitom je zřejmé, že na tyto průtahy neměly žádný vliv okolnosti, které kárně obviněný obecně uváděl na svou obhajobu (epidemie onemocnění covid-19, problémy s věkovou skladbou přísedících a jejich zdravotním stavem, zdravotní stav kárně obviněného či nedostatek volných jednacích dnů v jednacích síních); obhajobu chybami kanceláře kárný soud, jak bylo uvedeno výše, neakceptoval.

[161] Pro úplnost kárný soud konstatuje, že tvrzení navrhovatelky o doručování předvolání jednomu z obžalovaných na špatnou adresu je zcela irrelevantní, neboť to nemělo žádný vliv na průtahy, nadto se onen obžalovaný na hlavní líčení 10. 1. 2022 dostavil, neboť se o hlavním líčení dozvěděl od svého obhájce.

8) věc sp. zn. 3 T 9/2021

[162] Ve věci 3 T 9/2021 (zločin zkrácení daně) vytýká navrhovatelka kárně obviněnému průtahy od nápadu obžaloby dne 3. 9. 2021 do 13. 12. 2021, kdy bylo ve věci nařízeno hlavní líčení na březen 2022. Rozeslání obžaloby s poučením o možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu učiněné v mezidobí totiž podle navrhovatelky není úkonem směřujícím ke skončení věci.

[163] Na ústním jednání zástupce kárné navrhovatelky upřesnil, že kárně obviněný požádal v pondělí dne 6. 12. 2021 o prodloužení lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu a této žádosti zástupce kárné navrhovatelky vyhověl, průtahy tedy shledává jen do tohoto dne, protože o souhlas kárně obviněný požádal až po uplynutí zákonné tříměsíční lhůty.

[164] Kárně obviněný k věci uvedl, že rozeslání obžaloby s poučením je dle jeho názoru úkonem ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu. Hlavní líčení navíc bylo nařízeno 13. 12. 2021, tedy jen pár dnů po uplynutí tříměsíční lhůty, což se stalo zřejmě nedopatřením, neboť od vedoucí kanceláře nepřišel e-mail s upozorněním. Hlavní líčení v březnu 2022 se nekonalo z důvodu onemocnění obžalovaného a kárně obviněného, a proto bylo přeloženo na květen 2022.

[165] Návrhové tvrzení v této věci, po upřesnění na jednání, odpovídá obsahu spisu. Soudce požádal v pondělí 6. 12. 2021 o prodloužení lhůty podle § 181 odst. 3 trestního řádu do 6. 1. 2023, tedy následující pracovní den po té, co lhůta v pátek 3. 12. 2021 uplynula, nicméně místopředseda městského soudu žádosti vyhověl. Kárně obviněný pak nařídil hlavní líčení záhy poté, konkrétně dne 13. 12. 2021, na termín 7. – 8. 3. 2022, tedy dva měsíce po uplynutí prodloužené lhůty. Vzhledem k tomu, že se jednalo o věc novou a první hlavní líčení, nelze takto zvolený termín považovat za nepřiměřeně vzdálený, ostatně tato okolnost kárně obviněnému vytýkána není. Zbývá dodat, že k přeložení hlavního líčení z března na květen 2022 došlo nepochybně důvodně pro omluvu obžalovaného řádně podloženou lékařskou zprávou (na výzvu kárně obviněného). V tomto případě kárně obviněný vyvinul potřebnou aktivitu a při ověřování důvodnosti omluvy postupoval zcela řádně.

[166] S ohledem na uvedené konstatuje kárný soud, že **v řízení neshledal průtahy**, neboť hodnocení překročení lhůty stanovené § 181 odst. 3 trestního řádu o pouhý jeden pracovní den jako průtahu v řízení by bylo přepjatým formalismem, když navíc bylo žádosti o prodloužení lhůty obratem vyhověno a soudce hlavní líčení nařídil o týden poté, takže prodlouženou lhůtu ani z poloviny nevyužil.

[167] Jakkoli to je s ohledem na tento závěr nadbytečné, kárný soud poznamenává, že rozeslání obžaloby a poučení není úkonem směřujícím ke skončení věci ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu (viz výše bod [159]); ve lhůtě stanovené cit. ustanovením samozřejmě mohou paralelně probíhat úvahy či jednání o dohodě, avšak současně může, respektive musí být v zákonné lhůtě nařízeno hlavní líčení. Stejně tak by kárně obviněného neomlouvalo, že mu nepřišlo upozornění od vedoucí kanceláře na blížící se konec lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu; notifikační informační systém či upozornění kanceláře je pomůcka usnadňující práci se spisy, nikoli (bez dalšího) důvod pro vyvinění z odpovědnosti soudce a povinnosti mít rozhodování pod kontrolou – soudce má odpovědnost za přidělené věci a musí v nich mít přehled i za ztížené situace (viz rozhodnutí kárného soudu ve věci *Jaroš*, bod [310]).

9) věc sp. zn. 3 T 10/2021

[168] Ve věci 3 T 10/2021 (zločin podvodu) vytýká navrhovatelka kárně obviněnému průtahy od 13. 9. 2021, kdy ve věci napadla obžaloba, do 14. 1. 2022, kdy nařídil hlavní líčení na termín 21. 3. 2022. Podle navrhovatelky totiž pouhé rozeslání obžaloby s poučením o možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu ze dne 16. 11. 2021 nelze považovat za úkon směřující ke skončení věci.

[169] Kárně obviněný k věci uvedl, že rozeslání obžaloby s poučením je bezpochyby jedním z úkonů, který směřuje ke skončení věci. Navíc mu informační systém blížící se konec lhůty nesignalizoval. Pokud by tomu tak bylo, nařídil by věc dříve, případně by požádal o prodloužení lhůty. Hlavní líčení dne 21. 3. 2022 proběhlo, včetně výslechu části poškozených. Pro nutnost dalších výslechů svědků bylo odročeno na 13. až 15. 6. 2022, kdy proběhly další výslechy. Bohužel se nedostavili všichni předvolaní, proto bylo opět odročeno na 8. a 9. 8. 2022.

[170] Návrhové tvrzení odpovídá spisu a kárný soud souhlasí s navrhovatelkou v tom, že pouhé rozeslání obžaloby spolu s poučením o možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu nelze považovat za úkon směřující ke skončení věci ve smyslu § 181 odst. 3 trestního řádu (viz výše bod [159]). Notifikační informační systém je pomůcka usnadňující práci se spisy, nikoli (bez dalšího) důvod pro vyvinění z odpovědnosti soudce a povinnosti mít rozhodování pod kontrolou (viz výše bod [167], vč. odkazu na rozhodnutí *Jaroš*). Kárný soud proto konstatuje překročení zákonné lhůty stanovené v § 181 odst. 3 trestního řádu a tím způsobené **průtahy v řízení od 13. 12. 2021 do 14. 1. 2022 v celkovém rozsahu necelého jednoho měsíce**. Přitom je zřejmé, že na tyto průtahy neměly žádný vliv okolnosti, které kárně obviněný obecně uváděl na svou obhajobu (epidemie onemocnění covid-19, problémy s věkovou skladbou přísedících a jejich zdravotním stavem, zdravotní stav kárně obviněného či nedostatek volných jednacích dnů v jednacích síních); obhajobu chybami kanceláře kárný soud, jak bylo uvedeno výše, neakceptoval.

VId. Další skutková zjištění

[171] Kárně obviněný byl kárným soudem již třikrát uznán vinným, jak ostatně konstatovala už kárná navrhovatelka v návrhu na zahájení kárného řízení (spisy dřívějších kárných věcí včetně rozhodnutí kárný soud provedl jako **důkaz PP**). Rozhodnutí č. j. 16 Kss 7/2014-92 (*Kydalka I*) a 13 Kss 6/2017-538 (*Kydalka II*) se však netýkala průtahů, nýbrž veřejných vyjádření kárně obviněného v souvislosti s komunálními volbami, respektive amnestií prezidenta Klause. V prvním rozhodnutí kárný soud upustil od uložení kárného opatření, druhým kárně obviněnému uložil důtku. Průtahů se týkalo až třetí rozhodnutí č. j. 16 Kss 3/2019-168 (*Kydalka III*), jímž kárný soud uznal soudce vinným z průtahů v celkem deseti trestních věcech a uložil mu kárné opatření snížení platu o 10 % na 12 měsíců.

[172] Soudcovská rada městského soudu ve vyjádření ústy JUDr. K. R. ze dne 16. 6. 2022 (**důkaz QQ**) konstatovala, že si uvědomuje náročnost prvostupňové trestní agendy spočívající v obsáhlosti spisů, organizační náročnosti či skutkové a právní složitosti. Nastavení přidělování nových věcí v rozvrhu práce (okruhy A i B – trestná činnost majetková a nemajetková, včetně rozlišení rozsahu) však zajišťuje rovnoměrné zatížení předsedů senátu. Pandemie onemocnění covid-19 sice vedla k dočasnému zpomalení justice,

avšak nemůže být důvodem pro stále trvající průtahy v trestních věcech. Ke zdravotnímu stavu kárně obviněného se rada nevyjádřila, neboť k němu nemá bližší informace.

[173] Soudcovská rada dále uvedla, že opatření, jež vedení soudu nabídlo kárně obviněnému za účelem vyřešení nepříznivé situace, považuje za vstřícná. Přechod soudce na odvolací trestní úsek nebo na jiný obvodní (případně okresní) soud s jeho souhlasem by byl vhodným řešením, nicméně kárně obviněný návrhy neakceptoval. Soudcovská rada uvedla, že zastupuje všechny soudce městského soudu a považuje za nutné vyjádřit obavu z dalšího působení soudce na prvostupňovém trestním úseku, jelikož jeho výkonnost je nízká a snaha o nápravu nezřetelná. V minulosti již byla celá řada trestních věcí ze senátu kárně obviněného přerozdělena jiným předsedům senátu, kteří je (vyjma jedné věci) úspěšně dovedli ke konci. Nečinnost soudce tedy postihuje též jeho stejně pracovní vyčerpání kolegy, což je do budoucna neúnosné. Soudcovská rada uzavřela, že s kárným návrhem souhlasí; k navrženému kárnému opatření nicméně stanovisko nezaujala s tím, že je nechává na posouzení kárného soudu.

[174] Předseda Vrchního soudu v Praze JUDr. Luboš Dörfl, PhD., ve vyjádření ze dne 18. 7. 2022 (**důkaz RR**) k rozhodovací činnosti kárně obviněného uvedl, že oslovil odvolací senáty, avšak s ohledem na menší počet věcí, které od soudce přicházely, získal jen omezený počet reakcí. Ze sdělení předsedů a členů senátů 10 To, 7 To a 2 To však vyplynulo, že úroveň rozhodovací činnosti kárně obviněného je průměrná až podprůměrná s tím, že případné procesní nebo hmotněprávní nedostatky bylo vesměs možné napravit v odvolacím řízení.

[175] Kárný soud se dále důkladně zaměřil na výkonnost kárně obviněného v kontextu jím tvrzených potíží s obsazením, respektive *rozpadem* soudní kanceláře. Z přehledu stavu soudních agend (nápad, počet vyřízených věcí a nedodělků) od 31. 12. 2019 do 30. 6. 2022 (**důkaz FF**) vyplývá, že kolegové kárně obviněného z prvního stupně, kterým zajišťovala servis stejná soudní kancelář, a tedy měli stejné podmínky, dokázali ve svých soudních odděleních stabilně udržovat počty nevyřízených věcí na polovině. Ke konci roku 2019 bylo v soudním oddělení 3 T kárně obviněného 23 nevyřízených věcí, z čehož 14 věcí bylo přímo kárně obviněného (9 věcí bylo dříve přerozděleno jiným předsedům senátu), zatímco v oddělení 4 T bylo nedodělků 11, v oddělení 56 T jich bylo 6 a v oddělení 57 T jen 4. Kárně obviněnému přitom byl ze zdravotních důvodů v období od 1. 8. 2019 do 30. 4. 2020 zastaven nápad nové agendy (viz **důkazy D a E**). Ke konci roku 2020 bylo v oddělení 3 T nevyřízeno 19 věcí (z toho 14 kárně obviněného), zatímco v ostatních odděleních 8, 7 a 6, a to za srovnatelného nápadu. Meziročně se tedy stav u všech soudních oddělení prakticky nezměnil.

[176] Ke konci roku 2021 činil v oddělení 3 T zůstatek nevyřízených věcí 17 (z toho 13 kárně obviněného), zatímco v odděleních 4 T a 56 T jich bylo 6 a v oddělení 57 T jich bylo 7. Ani zde nedošlo u žádného soudního oddělení meziročně k nějaké zaznamenáníhodné změně. Nicméně je nutné dodat, že v roce 2021 mělo oddělení kárně obviněného vyšší nápad, přičemž kárně obviněný vykázal též vyšší výkonnost než jeho kolegové – celkem vyřídil 17 věcí oproti 14 a 8, respektive 11. Tato výkonnost se však v počtu nedodělků ke konci roku zásadně neprojevila, neboť Vrchní soud v Praze městskému soudu vrátil celkem 6 věcí rozhodnutých kárně obviněným (pro srovnání kárný soud podotýká, že z celkem 33 věcí vyřízených dalšími třemi odděleními Vrchní soud v Praze vrátil městskému soudu pouze jednu). Kárný soud zdůrazňuje, že v tomto ohledu nijak nehodnotí věcnou stránku rozhodovací činnosti soudce, respektive jeho senátu.

[177] První polovina roku 2022 je charakteristická tím, že předsedové senátu, kterým byly přiděleny věci ze soudního oddělení 3 T, tyto věci až na jednu skončili. Množství nevyřízených věcí v počtu 17 (z toho 16 kárně obviněného) ke dni 30. 6. 2022 tedy znamená, že se množství jeho nedodělků zvýšilo. Oddělení 4 T přitom vykazovalo 7 nevyřízených věcí, oddělení 56 T a 57 T po 6. Již jen kárně obviněný vykázal mezi nedodělkami *staré* věci z let 2017 (v počtu dvou) a po jedné z roku 2016 a 2014. Nutno konstatovat, že v daném období soudce byl měsíc a půl v pracovní neschopnosti.

[178] Lze tedy shrnout, že soudci městského soudu navázání na stejnou kancelář jako kárně obviněný byli schopni od začátku roku 2020 do poloviny roku 2022 vyřizovat své věci srovnatelným tempem a celkově držet počet nedodělků na stabilní úrovni, respektive jej mírně snížit, u kárně obviněného se počet nedodělků naopak mírně zvýšil. Souhrnně měla soudní oddělení 3 T, 4 T, 56 T a 57 T (po odpočtu věcí z oddělení 3 T, jež byly přerozděleny jiným předsedům senátu než kárně obviněnému) k 31. 12. 2019 a 30. 6. 2022 stejný počet nedodělků (35), avšak změnilo se jejich rozložení – na začátku období připadalo na kárně obviněného 14 věcí (40 %), kdežto na konci 16 (46 %).

[179] Z těchto dat vyplývá, že výkon soudního oddělení kárně obviněného ve sledovaném období (alespoň co do absolutního počtu vyřízených věcí, jakkoli je vypovídací hodnota tohoto údaje omezená) byl o něco nižší, stále je však srovnatelný s ostatními soudními odděleními. Mezi jeho nedodělkami je však více velmi starých věcí.

[180] Kárný soud zároveň nijak nezpochybňuje, že soudní (trestní) kancelář byla v relevantním období zatížena vysokou fluktuací pracovníků, což ostatně plyne z přehledu personálního obsazení kanceláře za roky 2020, 2021 a 2022 (**důkaz EE**). Takový stav pochopitelně práci soudce neulehčuje, avšak právě proto kárný soud srovnával pouze výkonnost soudců, jimž poskytuje servis stejná kancelář, čímž data o výkonnosti *očistil* o vliv této proměnné.

[181] V kontextu výkonnosti soudce považuje kárný soud za vhodné vyjádřit se též k přehledu jednacích dnů kárně obviněného vč. jejich využití a přítomnosti na pracovišti v letech 2020, 2021 a částečně též 2022 (**důkaz GG; důkaz OO** ke strojovým datům o průchodu kárně obviněného do neveřejné zóny městského soudu kárný soud pro nadbytečnost neprováděl). Vyplývá z něj, že v roce 2020 se soudce nedostavil do budovy soudu v celkem 77 dnech, kdy nečerpal dovolenou, indispoziční volno či nebyl práce neschopný. V roce 2021 bylo takových dnů 87. Jedná se o dny, kdy systémy městského soudu neevidují ani průchod soudce do neveřejné zóny pomocí čipu, ani jeho přihlášení ke služebnímu počítači. Z dat městského soudu dále plyne, že v tomto období kárně obviněný nevyužil ani dálkový přístup; soudce na jednání potvrdil, že jej nevyužívá. Soudce přitom svou nepřítomnost na soudě neřešil se současným vedením městského soudu ani s bývalým místopředsedou pro trestní úsek. Rovněž z dat za rok 2022 plyne, že řadu dnů soudce nebyl na městském soudu přítomen, ačkoliv neměl dovolenou, indispoziční volno či nebyl v pracovní neschopnosti.

[182] Z judikatury kárného soudu plyne, že přítomnost soudců v soudní budově a rozvržení pracovní doby, respektive jejich regulování či hodnocení, nelze vnímat samoučelně, nýbrž musejí být vždy posuzovány v souvislosti se zajištěním řádného výkonu soudnictví, jelikož to je jejich smyslem (viz rozhodnutí ve věci *Šoljaková I* nebo ze dne 11. 10. 2021 č. j. 11 Kss 2/2021-152, ve věci *Mazurková*). Zákoník práce se na pracovní vztah soudce vztahuje pouze přiměřeně (§ 84 odst. 4 zákona o soudech a soudcích). Fyzická

nepřítomnost na pracovišti v běžné pracovní době tudíž sama o sobě nemůže založit kárné provinění, neboť nemusí mít vliv na řádný výkon funkce soudce (studium spisů i další činnosti lze vykonávat i mimo soudní budovu); ostatně ani navrhovatelka v tomto jednání kárné provinění neshledává. Nicméně v případě soudce, u něhož lze shledat nedůvodné průtahy, může jeho častá nepřítomnost na pracovišti vypovídat o jeho celkovém přístupu k plnění povinností soudce jako ústavního činitele. Stále je však kárně odpovědný za průtahy v řízení, nikoliv za to, že se nedostavoval do budovy soudu (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 18. 2. 2015 č. j. 13 Kss 6/2014-138, ve věci *Čonka*). Z hlediska posouzení viny tedy taková okolnost význam sama o sobě nemá, byť kontextuálně podporuje, respektive pomáhá identifikovat důvody objektivních zjištění o průtazích v řízení.

Vle. Objektivní stránka kárného provinění

[183] Soudci mají povinnost rozhodovat v přiměřené době bez průtahů, což obecně plyne z § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. V trestním řízení se tato obecná povinnost zdůrazňuje s ohledem na závažnost dopadů do subjektivních práv jednotlivců a význam veřejného zájmu v § 2 odst. 4 trestního řádu (povinnost projednávat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů). Tato povinnost reflektuje základní práva účastníků (stran) trestního řízení na rozhodnutí soudu v přiměřené době (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebo čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).

[184] Konkrétně se průtahy kárně obviněného týkají nerespektování povinnosti dle § 181 odst. 2 trestního řádu, v některých případech též nedodržování lhůty tří měsíců podle § 181 odst. 3 trestního řádu. Povinnost stanovená § 181 odst. 2 trestního řádu zní: *po podání obžaloby soud, nevyčkáváje dalších návrhů, postupuje tak, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci, včetně výkonu rozhodnutí*. Podle § 181 odst. 3 trestního řádu přitom platí, že *předseda senátu je povinen v řízení před okresním soudem ve lhůtě tří týdnů a před krajským soudem jako soudem prvního stupně ve lhůtě tří měsíců od podání obžaloby nařídit ve věci hlavní líčení, předběžné projednání obžaloby nebo učinit jiný úkon směřující k rozhodnutí věci, včetně pověření Probační a mediační služby k úkonům směřujícím k rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo o schválení narovnání anebo jinému rozhodnutí věci mimo hlavní líčení. Nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, předloží spis předsedovi soudu, který podle povahy věci buď uvedenou lhůtu na nezbytně nutnou dobu prodlouží, nebo v souladu s rozvrhem práce soudu učiní jiné vhodné opatření k zajištění plynulosti řízení*.

[185] Podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce, nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Jak kárný senát dovodil v bodech [68] až [75] již citovaného rozhodnutí ve věci *Mazurková*, o kárné provinění se jedná tehdy, pokud soudce zaviněným porušením svých povinností způsobí zákonem předvídaný následek, tedy naruší důstojnost soudcovské funkce či ohrozí důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

[186] Kárný soud předesílá, že svůj právní názor k pojetí průtahů v řízení jako skutku vyjevil komplexně v rozhodnutí ve věci *Maxa III*, na které v podrobnostech odkazuje. Ve stručnosti, naplnění skutkové podstaty kárného provinění spočívajícího v průtazích v řízení kárný senát spatřuje v zaviněné nečinnosti soudce v určitém období – bez ohledu

na to, kolika řízení (věcí) se týká. Počet řízení zatížených průtahy má vliv na závažnost kárného provinění a představuje pouze okolnost, kterou kárný senát vezme v úvahu při ukládání kárného opatření. Při takovém pojetí skutku je základním znakem vytýkaného skutku, jímž je kárný senát vázán, vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti. Jedním z důsledků tohoto pojetí skutku je pak skutečnost, že v případě, kdy kárný soud neshledá v určité věci vytýkané průtahy, nerozhodne v daném rozsahu o zproštění kárného obvinění, nýbrž tuto věc pouze nezahrne do výroku rozhodnutí (viz body [42] – [57] rozhodnutí ve věci *Maxa III*, včetně tam citované prejudikatury). Pro úplnost kárný soud dodává, že uvedené závěry konstruoval v souvislosti s průtahy v občanskoprávních věcech. Toto pojetí je však plně přenositelné i na průtahy v trestních řízeních (kárný soud je v minulosti aplikoval na průtahy trestního soudce např. v již citovaném rozhodnutí ve věci *Krátký*).

[187] Jak bylo uvedeno v odstavci [3], **žalovaný skutek byl navrhovatelkou vymezen obdobím od 16. 1. 2020 do 23. 5. 2022.** Počátek období však kárný soud posunul z 16. 1. 2020 na 1. 2. 2020 (počátek zjištěných průtahů u věci č. 4 – viz výše body [122] a [129]) proto, že kárně obviněný byl až do konce ledna 2020 v pracovní neschopnosti (k tomu viz výše). V období od 16. 1. 2020 do 31. 1. 2020 tudíž kárný soud průtahy neshledal, a protože se toto zjištění promítlo do základního znaku skutku, v daném rozsahu kárně obviněného návrhu výrokem I zprostil. Jak dále vyplývá ze zjištění z jednotlivých spisů v části *VIc.*, vytýkané období bylo „přetrženo“ částí doby druhého nouzového stavu, ve které kárný soud nakonec neshledal kárné provinění. Proto výrokem I kárně obviněného zprostil kárného návrhu i pro období od 11. 12. 2020 (viz dílčí konec průtahů u věci č. 6 – body [145] a [153]) do 29. 4. 2021 (viz počátek dalších průtahů u věci č. 2 – body [105] a [112]).

[188] Kárný soud konstantně judikuje, že soudce má vynaložit veškeré úsilí, aby zákonnou pořádkovou lhůtu podle § 181 odst. 3 trestního řádu dodržel, přičemž její nedodržení je kárným proviněním (z judikatury viz např. rozhodnutí ve věci *Špička*, případně též ze dne 10. 5. 2021 č. j. 11 Kss 8/2020-138, ve věci *Čapek IV*, nebo již citovaná rozhodnutí ve věcech *Čonka* či *Krátký*). V bodu [64] rozhodnutí ve věci *Špička* kárný soud k dané lhůtě konkrétně uvedl, že „jakkoliv jde o lhůtu pořádkovou, ... může její překročení založit kárnou odpovědnost soudce. Bezdůvodné protahování trestního řízení má nepochybně negativní dopad jak na víru obětí trestné činnosti ve spravedlnost, tak i na práva samotných obviněných.“

[189] Vedle *prostého* překročení lhůty k nařízení hlavního líčení či učinění jiného úkonu směřujícího k rozhodnutí věci zároveň nelze akceptovat ani takový postup, jestliže předseda senátu ve lhůtě sice nařídí hlavní líčení, avšak jeho počátek nedůvodně stanoví na velmi dlouhou dobu dopředu. Tato okolnost pak výrazně zesiluje závažnost jinak drobného překročení lhůty, respektive porušení zákonné povinnosti stanovené v § 181 odst. 3 trestního řádu, v některých případech lze dokonce mluvit i o obcházení plnění této zákonné povinnosti. Jak tento kárný senát poznamenal v bodě [65] rozhodnutí ve věci *Špička*, odborná literatura upozorňuje, že účel ustanovení § 181 odst. 3 trestního řádu nelze obcházet tím, že předseda senátu ve stanovené lhůtě sice nařídí hlavní líčení, ale jeho počátek nedůvodně stanoví na velmi dlouhou dobu dopředu (AUGUSTINOVÁ, P., § 181, in DRAŠTÍK, A, FENYK, J. a kol. Trestní řád: komentář. Praha: WOLTERS KLUWER, 2017, ŠÁMAL, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, cit. dle Beck-online, § 181).

[190] Kárný soud k tomu dodává, že **ve věcech, které jsou velmi staré a v nichž byly již konstatovány průtahy, za něž byl soudce kárně postižen, je nutno činit úkony směřující k vyřízení věci ve výrazně kratších intervalech**, než předpokládá § 181 odst. 3 trestního řádu. Překládaná či odročovaná hlavní líčení pro omluvy předvolaných osob je třeba nařizovat co nejdříve po odpadnutí překážky, v řádu dnů, na termíny nepřesahující jeden až dva měsíce. Takových věcí je v případě kárně obviněného pět, z toho ve čtyřech již byly kárným soudem shledány průtahy (věci č. 1 z roku 2014, č. 2 z roku 2015, č. 3, která byla vyloučena z věci č. 2, a věc č. 4 z roku 2016). Velmi starou věcí, již bylo třeba věnovat obdobnou péči, je i věc č. 5 z roku 2017.

[191] Stejně tak dle názoru kárného soudu neodpovídá požadavkům citovaných ustanovení trestního řádu na rychlý postup soudu v trestních věcech, pokud předseda senátu opakovaně odsouvá (překládá či odročuje) termín hlavního líčení, aniž by vynaložil veškeré úsilí k jeho úspěšnému konání v původně nařízeném termínu. Takovým úsilím je přitom zapotřebí rozumět zejména včasné ověření, zda je spis na konání hlavního líčení řádně připraven, ať už z pohledu doručování, zajištění obhajoby nebo obstarání opisů z rejstříků trestů a případných dalších soudních rozhodnutí, je-li to potřebné, a dále aktivní přístup předsedy senátu k naplnění dalších organizačních podmínek pro konání hlavního líčení, např. zajištění dostatečně velké jednací síně ve spolupráci se správou či vedením soudu. Pochopitelně pouze do takové míry, do jaké je uvedené objektivně možné zajistit a do jaké lze něco takového po předsedovi senátu rozumně požadovat. Ostatně i § 198 odst. 3 trestního řádu ukládá předsedovi senátu učinit všechna potřebná opatření k zajištění řádného průběhu hlavního líčení a k tomu, aby věc bylo možné projednat a rozhodnout bez odročení. Odročení hlavního líčení podle § 219 trestního řádu pak má být „úkon spíše výjimečný, ke kterému soud přistoupí jen ve skutečně nutných případech, jejichž vzniku nemohl předejít“ (DRAŠTÍK, A., FENYK, J. a kol.: Trestní řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2017, cit. dle ASPI, § 219).

[192] Z části VIc. *Skutková zjištění v jednotlivých spisech* plyne, že soudce nedůsledně plnil povinnosti nařídit hlavní líčení či učinit jiný úkon směřující k rozhodnutí věci ve lhůtě v intencích výše uvedeného a postupovat tak, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci, v celkem sedmi z devíti věcí, jež navrhovatelka učinila předmětem kárného návrhu. Nejedná se o průtahy zanedbatelné, neboť s výjimkou věci č. 9 vždy přesahují v souhrnu jeden měsíc, přičemž u dvou věcí přesahuje trvání průtahů jeden rok. Průtahy se zároveň týkají věcí, které jsou staré, některé velmi, takže jim bylo třeba věnovat zvýšenou pozornost a vyřizovat je přednostně.

[193] V této souvislosti lze poukázat na charakteristický *modus operandi* kárně obviněného soudce, který často teprve na sklonku tříměsíční lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu, někdy i po jejím uplynutí, nařizuje hlavní líčení na dobu o několik měsíců později. To se stalo například ve věcech č. 1, 2, 4, 6, 7 a 9. Opakovaně se objevujícím rysem přístupu kárně obviněného je také kontrola připravenosti spisu na hlavní líčení či veřejné zasedání až krátce před jeho konáním, kdy již není možné zjištěné závady (třebas i jím nezaviněné) odstranit, takže je nutné (opět) hlavní líčení překládat (viz např. věc č. 2, 5, 6, 7). Tento styl práce pak generuje další průtahy nebo ty existující ještě prohlubuje („průtahy plodí průtahy“), jak například kárný soud ilustroval výše u věci č. 4.

[194] Jinak řečeno, kárně obviněný nedostatečně dbal na to, aby byly v jeho věcech splněny podmínky a předpoklady pro řádné konání nařízených hlavních líčení. Jeho nedůslednost se podílela (byť nešlo o jedinou příčinu) na vysokém počtu zmařených

hlavních líčení, na jejich častém překládání či odročování, což generovalo nedůvodné průtahy. Soudce na jedné straně zdůvodňoval odročování hlavních líčení o několik měsíců tím, že neměl k dispozici dostatečně velkou a vhodnou jednací síň, což bylo vyvráceno, avšak na stranu druhou nevyvíjel dostatečnou snahu, aby tuto situaci vyřešil prostřednictvím prokazatelně dostupných (a jeho kolegy využívaných) alternativ. Průtahy vzniklé takovým přístupem proto nelze považovat za omluvitelné. Obhajoba kárně obviněného celkově působí spíše tak, že zpětně hledal zdůvodnění, proč v jemu přidělených věcech nešlo postupovat rychleji, namísto toho, aby se zaměřil na identifikaci nevyužitých možností, jak postup ve věcech, samozřejmě v souladu s procesními a dalšími předpisy, zrychlit.

[195] Soudce odpovědnost za překládání hlavních líčení relativizoval tím, že se o tom radil s celým senátem s tím, že omluvy on jako předseda senátu i jeho přisedící nesli nelibě a hlavní líčení překládali či odročovali jen v nezbytných případech – to chtěl prokázat výsledkem svých přisedících (**důkazní návrh ZZ**). Kárný soud tento důkaz neprovedl z prostého důvodu. I kdyby se o omluvách z hlavních líčení či o důvodech přeložení hlavního líčení na jiný termín kárně obviněný radil s přisedícími, nic to nemění na tom, že je to rozhodnutí v jeho kompetenci, se vši odpovědností (viz § 181 a 198 trestního řádu), ledaže by šlo o odročení v probíhajícím hlavním líčení, kde rozhoduje soud (§ 219 trestního řádu), i tam je však rozhodujícím názor předsedy senátu, především pokud jde o místo a čas, na který se odročuje.

[196] Svou délkou a s přihlédnutím ke stáří věci jde přitom o průtahy (až na věc č. 9) závažné (půl roku a více ve věcech č. 1, 5, 6 a 7) či velmi závažné (jeden rok a více ve věcech č. 2 a 4).

[197] Nelze odhlédnout ani od toho, že ve čtyřech věcech (tj. téměř v polovině z těch, ve kterých kárný soud konstatoval průtahy), konkrétně věci č. 1, 2, 4 a 5, byl kárně obviněný shledán vinným z průtahů již v předchozím rozhodnutí č. j. 16 Kss 3/2019-168, *Kydalka III*. Ve třech z těchto čtyř věcí (č. 1, 2 a 4) a ve věci č. 6 navíc došlo k průtahům i během období výkonu kárného opatření snížení platu o 10 % na 12 měsíců, uloženého rozhodnutím *Kydalka III*, což dále prohlubuje závažnost uvedených zjištění.

[198] Kárně obviněný též poukazoval na to, že soudce vykonává i řadu činností, které nelze vidět, jako studium spisu, i v době vlastní zdravotní indispozice a osobního volna. To je samozřejmě pravda, nicméně tato okolnost vyplývá z postavení soudce jako ústavního činitele, jenž je ve funkci neustále. Každý odpovědný soudce to zažívá osobně. Jeho intelektuální činnost se pochopitelně neomezuje jen na jeho pracovní dobu v budově soudu a nad její rámec není nijak zvlášť honorována (ani jako práce přesčas), neboť ji nelze nijak kvantifikovat, respektive zaznamenávat. Tento atribut funkce soudce přibližuje výkonu jiných svobodných povolání. Je projevem relativní svobody soudce uspořádat si práci podle svých možností a představ. To má své výhody, ale i nevýhody. Důsledkem tohoto pojetí výkonu soudcovské funkce je pak i to, že si soudce na tyto nevýhody dost dobře nemůže stěžovat, respektive používat je jako omluvu svého selhání při plnění své základní povinnosti poskytovat v reálném čase průchod spravedlnosti. Nelze si ani dost dobře představit, jak by tuto okolnost měla navrhovatelka v návrhu (či kárný soud ve svém rozhodnutí) zohlednit.

[199] Kárný soud tudíž shrnuje, že soudce porušil své povinnosti a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů. Objektivní stránka kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích tedy byla nade vší pochybnost naplněna.

[200] Kárný soud dále při kvalifikaci jednání kárně obviněného přihlédl k § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, podle něhož lze *při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlázením kárného opatření*, uložit kárné opatření v podobě snížení platu o 30 % na dobu až dvou let. Toto ustanovení zakotvuje kvalifikovanou skutkovou podstatu kárného provinění při obecné kárné recidivě, která se uplatní nejen v případě ukládání kárného opatření snížení platu (opačný závěr by byl absurdní, neboť kvalifikace skutku by se odvíjela teprve od uloženého kárného opatření, což by zcela obrátilo pořadí úvah kárného soudu).

[201] Podle § 24 kárného zákona se kárné opatření zahazuje ve lhůtě pěti let od právní moci rozhodnutí (*po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán*).

[202] Jak již bylo opakovaně uvedeno, kárně obviněný stojí před kárným soudem již po čtvrté. Rozhodnutí o vině ve věci *Kydalka I* však nemůže založit kárnou recidivu v uvedeném smyslu již proto, že od jeho právní moci uplynulo více než pět let (navíc v tomto případě kárný soud upustil od uložení kárného opatření, což v rozhodnutí *Kydalka II* vyhodnotil tak, že kárně obviněný nebyl dříve odsouzen, a nemohl se tak dopustit recidivy – viz bod [311] rozhodnutí *Kydalka II*).

[203] Rozhodnutí o vině ve věci *Kydalka II*, jímž bylo uloženo kárné opatření v podobě důtky, nabylo právní moci 28. 11. 2018, takže v době zahájení nynějšího kárného řízení, respektive v době spáchání nyní zjištěného kárného provinění ještě zahlázeno nebylo. Navzdory tomu ani toto rozhodnutí neumožňuje posuzovat nyní zjištěné kárné provinění jako obecnou kárnou recidivu, neboť to kárný soud vyloučil již v rozhodnutí *Kydalka III* s poukazem na skutečnost, že šlo o typově zcela odlišný kárný delikt (viz bod [111] rozhodnutí *Kydalka III*). Nyní rozhodující senát tento závěr respektuje s ohledem na právní jistotu kárně obviněného a na požadavek konzistentního rozhodování kárného soudu. Tento závěr, tedy závěr o nemožnost zohlednit kárné odsouzení v rozhodnutí *Kydalka II* jako důvod pro kvalifikaci nyní posuzovaného kárného provinění jako obecné kárné recidivy), však nebrání, aby rozhodnutí *Kydalka II* vzal kárný senát v úvahu jako obecnou přítěžující okolnost při hodnocení osoby kárně obviněného (viz níže v části VIg. *Kárné opatření*).

[204] Rozhodnutí ve věci *Kydalka III*, jež nabylo právní moci 15. 1. 2020 a jímž byl kárně obviněný uznán vinným typově tímtež kárným proviněním jako v nynější věci a bylo mu uloženo kárné opatření v podobě snížení platu o 10 % na 12 měsíců, však již nepochybně kárnou recidivu zakládá, a to dokonce speciální. Proto kárný senát kvalifikoval jednání kárně obviněného jako kárné provinění podle § 87 odst. 1 ve spojení s § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, což uvedl i ve výroku II tohoto rozhodnutí.

VI f. Subjektivní stránka kárného provinění

[205] Podmínkou kárné odpovědnosti soudce dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je zaviněné porušení povinností, zákon však nevylučuje žádnou z forem

zavinění. Kárného provinění se proto lze dopustit i z nedbalosti, a to i nedbalosti nevědomé, přičemž stanovení konkrétního stupně nedbalosti není pro závěr o vině nezbytné (viz např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 24. 11. 2010 č. j. 11 Kss 8/2009 - 51, ve věci *Mach*).

[206] Kárný soud neshledal, že by měl kárně obviněný příliš ztížené podmínky či že by byl oproti svým kolegům zvláště znevýhodněn takovým způsobem, že by mu to bránilo v řádném výkonu funkce soudce. Většinou argumentů soudce, proč nemůže v přidělených věcech postupovat dostatečně rychle, se kárný soud důkladně zabýval již výše, proto svá zjištění pouze stručně zrekapituluje.

[207] Soudce poukazoval na *rozpad* soudní (trestní) kanceláře, jež zajišťuje administrativní servis pro jeho a další tři soudní oddělení, což má mít za následek vysokou chybovost práce podpůrného justičního personálu. Tato okolnost, i kdyby byla pravdivá, však neměla na zavinění soudce výrazný vliv. Jak kárný soud opakovaně uvedl, soudce má odpovědnost za přidělené věci a musí v nich mít přehled i za ztížené situace (viz rozhodnutí kárného soudu ve věci *Jaroš*, bod [310]). Práci pomocného justičního personálu musí průběžně kontrolovat a nemůže se za jeho chyby obecně skrývat. Pokud někteří pracovníci soudní kanceláře odvádějí tak nekvalitní práci, jak kárně obviněný tvrdí, měl to řešit s vedením městského soudu. Z tvrzení soudce však vyplynulo, že to řešil pouze s vedoucí své kanceláře a s dozorčí úřednicí. Zůstal tak, obrazně řečeno, na půli cesty. Prvním krokem mělo být upozornění na chybu adresované konkrétnímu pracovníku. Dalším projednání problému s jeho přímým nadřízeným – vedoucí kanceláře, popřípadě dozorčí úřednicí. Pokud však ani to nepomohlo, bylo třeba se obrátit na vedení soudu. Partnerem pro předsedu senátu je předseda, popřípadě místopředseda soudu. Strany však shodně potvrdily, že se kárně obviněný s tímto problémem na vedení městského soudu neobrátil. Z těchto důvodů také kárný soud neprovedl důkaz výslechem vedoucí soudní kanceláře a dozorčí úřednice (**důkazní návrh AAA**) – i kdyby potvrdily, že si kárně obviněný na konkrétní úřednici stěžoval, nezměnilo by to nic na výše uvedených závěrech.

[208] Dále kárně obviněný namítal nedostatečnou kapacitu jednacích síní, která obzvláště v souvislosti s pandemií onemocnění covid-19 v zásadě znemožnila řádné konání hlavních líčení (či jiných jednání) v některých věcech. K tomu kárný soud zjistil, že velké jednací síně – byť případně za cenu sníženého komfortu v souvislosti s přesouváním mimo budovu městského soudu – v daném období k dispozici byly, avšak kárně obviněný je efektivně nevyužíval, ač mu v tom nic nebránilo. Jeho tvrzení, že o nich nemohl vědět, bylo vyvráceno. Porad soudců se v uvedeném období neúčastnil někdy i z objektivních důvodů, nicméně zápisy z těch porad, kde se o možnosti využívat jednací síně u jiných pražských soudů hovořilo, prokazatelně obdržel (**důkaz Y**), stejně tak obdržel i informaci od soudní kanceláře (**důkaz BB**), o této možnosti všeobecně věděli i ostatní kolegové (**důkaz AA**).

[209] Do kategorie podmínek pro výkon funkce spadá také soudcem uváděná neutěšená situace s přísedícími. K ní kárný soud uvádí toliko to, že z tvrzení kárně obviněného ani z analyzovaných spisů nevyplývá, že v některé věci zařazené do kárného návrhu vznikly průtahy z důvodu nedostatku či skladby přísedících (to však neznamená, že takové deficity na úrovni městského soudu objektivně nejsou). Zároveň rozvrhy práce pro roky 2020, 2021 a 2022 (**důkaz MM**) vždy počítaly s přibíráním přísedících z ostatních soudních oddělení. Pokud měli někteří z přísedících zdravotní potíže či patřili v době nouzových stavů a platnosti doporučení Ministerstva spravedlnosti mezi osoby s vyšším rizikem

nákazy a komplikací při onemocnění, měl kárně obviněný tuto skutečnost konkrétně zaznamenat do spisu na základě lékařské zprávy (alespoň tak, jak to učinil pro účely kárného řízení – viz **důkaz SS**), což by mu umožnilo na jejich místo povolat podle rozvrhu práce zastupující přísedící. Opět se tedy nejedná o problém, který by znemožňoval či nad přiměřenou míru komplikoval vedení řízení, konání hlavních líčení a rozhodování v přidělených věcech, respektive o problém, který by nebyl řešitelný, zejména ve věcech, v nichž byl povinen postupovat urychleně s nejvyšší prioritou proto, že již byly velmi staré a byl za průtahy v nich již kárně postižen.

[210] V období, jehož se návrh týká, byl soudce též několikrát práce neschopný. Doby pracovních neschopností kárný soud zohlednil u jednotlivých věcí v části *IVc. Skutková zjištění v jednotlivých spisech*, pokud se pracovní neschopnost přímo promítla do postupu v řízení. Nicméně v poměru k délce vytýkaného období kárně relevantní nečinnosti nešlo o natolik rozsáhlou pracovní neschopnost, aby vyloučila zavinění (celkem necelé čtyři měsíce pracovní neschopnosti oproti cca 28 měsícům vytýkaného období, což činí cca 15 %). Potřeba zohlednit jeho zdravotní stav jakkoliv více nevyvstala, přičemž kárně obviněný ani netvrdil, že by na tom byl zdravotně natolik špatně, že by jeho schopnosti k výkonu funkce soudce byly sníženy. Z tohoto důvodu se ani v uvedeném období neobracel na vedení městského soudu a nežádal úlevy či jiná zmírňující opatření. [Proto se kárný soud ani nezabýval poukazy kárně obviněného na úlevy poskytnuté jiným soudcům z důvodu jejich dlouhodobé pracovní neschopnosti v rozhodném období (jeho argumentací či návrhy na dokazování stran změn rozvrhů práce v letech 2020 až 2022); byl-li kárně obviněný v dlouhodobé pracovní neschopnosti v roce 2019, tedy před nyní posuzovaným obdobím, byl mu také nápad pozastaven (**důkazy D a E**).]

[211] Pokud by soudce trpěl závažnými zdravotními obtížemi, bylo by primárně na něm, aby racionálně zhodnotil svůj stav a vyvodil z něj důsledky (viz též rozhodnutí ve věci *Krátký*, bod [343]), případně by to byl důvod k vedení jiného řízení (o nezpůsobilosti soudce k výkonu funkce).

[212] Stejně tak nemají pro hodnocení subjektivní stránky kárného provinění význam ani tvrzené zdravotní obtíže jeho manželky a s nimi související potřebná péče (z tohoto důvodu kárný soud neprovedl důkaz její lékařskou zprávou – **důkazní návrh M**). Byť má kárný soud pro takové okolnosti lidské pochopení, nelze jim přiznat kárnou relevanci, neboť soudce je ústavní činitel a musí si své osobní, respektive rodinné záležitosti uspořádat tak, aby mu umožňovaly řádný výkon funkce. Není-li to možné, má soudce situaci řešit s vedením soudu a domluvit se na jiném řešení či opatření, např. na snížení úvazku. Nic takového kárně obviněný vedení městského soudu neindikoval. Pokud by nezvládal výkon funkce soudce ani v menším rozsahu, pak by byla adekvátní reakce opět především na něm.

[213] Kárný soud shrnuje, že jednání soudce hodnotí jako zaviněné, a to ve formě vědomé nedbalosti; úmysl mu nikdo nepodsouvá. Kárně obviněnému bylo již v minulosti za průtahy uloženo kárné opatření, takže si musel být vědom toho, že jeho přístup k výkonu funkce soudce si žádá zásadní změny. Soudce si musel být vědom toho, že situace v jeho soudním oddělení není ani zdaleka ideální. Subjektivní stránka kárného provinění tudíž byla naplněna.

[214] Jak kárný soud opakovaně konstatoval (např. v rozhodnutí ze dne 15. 4. 2019 č. j. 11 Kss 8/2018-199, ve věci *Miklová*, bod [18]), průtahy v řízení nejsou žádným „kavalérským deliktem“, na nějž by měl kárný soud pohlížet shovívavě. Právě naopak, jedná-li se o větší počet věcí, v nichž soudce není schopen či ochoten činit úkony v přiměřené době, svědčí to přinejmenším o jeho snížené schopnosti nadále zastávat soudcovskou funkci. Na právní postavení stran a jejich důvěru v soudní rozhodování může mít takovéto systematické porušování soudcovských povinností drtivější dopad než například ojedinělý morální poklesek v soudcově osobním životě, neboť se týká vlastního účelu existence soudní moci, tj. dávat v reálném čase průchod spravedlnosti. Výstižně se říká, že pozdě poskytnutá spravedlnost se rovná odmítnutí spravedlnosti (*justice delayed is justice denied*).

[215] Kárně obviněný se dopustil průtahů v celkem 7 věcech. Tato hodnota se může jevit jako nízká, je však relativní; nelze ji srovnávat např. s řádově vyšším počtem průtahových věcí v rozhodnutí *Krátký*, kde šlo o okresního trestního soudce s řádově vyšším nápadem typově jednodušších věcí. Tomu, aby bylo možno tuto okolnost považovat za polehčující, brání i závažnost zjištěných průtahů, jak bylo uvedeno výše v bodě [195], navíc šlo o významnou část věcí přidělených kárně obviněnému k rozhodnutí; srov. obdobně bod [112] rozhodnutí *Kydalka III*).

[216] Bez vlivu na kárné opatření je výrok I o částečném zproštění kárného návrhu. Jak bylo uvedeno výše, jde o důsledek pojetí tohoto kárného provinění jako jednoho skutku vymezeného mezními termíny doby tvrzené nečinnosti v kombinaci se závěrem, že soudci nelze přičítat průtahy nezaviněné, konkrétně dobu jeho pracovní neschopnosti a část doby druhého nouzového stavu. Výrok o zproštění je tedy z tohoto pohledu jen formalitou, ostatně rozsah zproštění (dva týdny na počátku vymezeného období a čtyři a půl měsíce uprostřed z celkových téměř dvou a půl roku) není významný.

[217] Pokud jde o obligátně vyžádané hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněného ze strany nadřízeného soudu (Vrchního soudu v Praze, viz odstavec [174]), konstatuje kárný senát, že nevyznívá pro kárně obviněného zrovna nejlépe, nicméně pro jeho vágnost, neprůkaznost a nereprezentativnost k němu nelze jako k okolnosti přitěžující vůbec přihlížet.

[218] Jako okolnost mírně přitěžující, vypovídající o nepříliš dobré pověsti soudce mezi kolegy, lze zhodnotit stanovisko soudcovské rady městského soudu (viz body [172] a [173] odůvodnění), která s kárným návrhem vyslovila souhlas, byť se odmítla vyjádřit k navrženému kárnému opatření. Vyplývá z něj, že situaci kárně obviněného již považuje za neúnosnou, dlouhodobě negativně dopadající na poměry ostatních kolegů trestních soudců.

[219] Kárný senát již výše v části VIe. *Objektivní stránka kárného provinění* uvedl, že kárně obviněný naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu kárného provinění dle § 88 odst. 1 písm. b) kárného zákona, který zakotvuje kárné opatření v podobě snížení platu. Kárná recidiva však má význam i při ukládání ostatních kárných opatření, zejména nejprísnějšího kárného opatření v podobě odvolání z funkce soudce v tom smyslu, že toto nejprísnější kárné opatření nebude tak výjimečné, jako v případě dosud kárně netrestaného soudce.

[220] Kárný senát dále jako obecnou přítěžující okolnost zohlednil výraznou kárnou minulost soudce, tj. předchozí kárná odsouzení (zejména dosud nezahlazené odsouzení ve věci *Kydalka II*) – s výjimkou rozhodnutí ve věci *Kydalka III*, jež tvoří znak kvalifikované skutkové podstaty (viz bod [204] tohoto rozhodnutí), a jehož pojetí jako přítěžující okolnosti tak brání zákaz dvojího přičítání téhož.

[221] Toto pravidlo však nebrání tomu, aby kárný soud považoval za výrazně přítěžující okolnost zjištění, že se kárně obviněný dopustil průtahů i v těch věcech, v nichž bylo typově totéž kárné provinění zjištěno v předchozím rozhodnutí (*Kydalka III*), a to dokonce v době, kdy ještě nebylo vykonáno dříve uložené kárné opatření – viz výše bod [197] odůvodnění tohoto rozhodnutí.

[222] Za okolnost polehčující kárný soud považuje typovou a organizační náročnost věcí (rozsáhlé skupinové věci hospodářské a majetkové, nezřídka s obžalovanými či svědky cizí státní příslušnosti, s pobytem v zahraničí), v nichž byly shledány průtahy. Za polehčující okolnost obecně, a ve spojení s prve uvedenou polehčující okolností zvláště, kárný soud považuje ztížené podmínky v podobě pandemie onemocnění covid-19.

[223] Kárný senát nezpochybňuje veřejnou pověst kárně obviněného jako zkušeného trestního soudce, jehož jméno je spojeno s řešením řady závažných a veřejnosti známých trestních kauz. Nepovažuje za přiléhavé jeho příkré hodnocení ze strany zástupce kárné navrhovatelky, že je negací všech dobrých ideálů spojovaných s výkonem soudcovského poslání. Kdyby stál kárně obviněný před kárným senátem poprvé, jistě by bylo namístě se ptát, zda vedení soudu vyčerpalo své manažerské možnosti a nenabídlo takovému zkušenému a zasloužilému soudci jinou důstojnou alternativu jeho dalšího působení v justici na pozici, na níž by mohly být jeho zkušenosti dále využity a která by současně nevyžadovala takové nasazení, jaké je třeba soustavně vyvíjet na exponované pozici prvostupňového trestního předsedy senátu na úrovni krajského soudu v hlavním městě. V takové situaci se však již nenacházíme. Považovat tuto okolnost za nějak výrazně polehčující nelze již proto, že byla takto zhodnocena v dřívějších kárných rozhodnutích (viz např. bod [310] rozhodnutí *Kydalka II* a bod [113] rozhodnutí *Kydalka III*), čímž se její potenciál obsahově téměř vyčerpal. Opakující se kárná provinění nelze neustále omlouvat, respektive vyvažovat dosavadními zásluhami o spravedlnost a justici.

[224] Kárný soud na straně jedné oceňuje, že kárně obviněný i nadále považuje za své poslání setrvat na pozici nalézacího prvoinstančního trestního soudce na úrovni krajského soudu, takřikajíc v první linii se vši náročností, kterou to obnáší, na straně druhé je třeba mít racionální náhled na své schopnosti, které se mohou časem, zejména s narůstajícím věkem a zdravotními neduhy měnit k horšímu. Nemluvě o výrazně vyšším riziku vyhoření na takové pozici. Jiný kárný senát již dříve poněkud expresivně zhodnotil fakt, že kárně obviněný odmítl nabídky na přechod na prvostupňovou agendu na úrovni obvodního soudu nebo na odvolací agendu (viz rozhodnutí *Kydalka III*, bod [114]), třebas jen v pozici tzv. votanta (tedy člena odvolacího senátu, nikoli jeho předsedy). Nelze se za této situace divit tomu, pokud by vedení městského soudu již takovou vstřícnou nabídku nezopakovalo. Sám kárně obviněný navíc na jednání připustil, že zrovna „není týmový hráč“.

[225] Ostatně tyto okolnosti vedly kárný soud k závěru, že vůbec není namístě uvažovat o kárném opatření odvolání z funkce předsedy senátu podle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o soudech a soudcích. Toto opatření je specifické tím, že u něj výrazně převažuje složka

preventivní nad represivní. S odvoláním z funkce předsedy senátu by sice byla spojena ztráta funkčního příplatku, to však nelze považovat za sankci, neboť ruku v ruce s tím má soudce objektivně méně náročné práce a odpovědnosti, nadto v případě kárně obviněného by to znamenalo, že by jeho dosud nevyřízené věci musely být tak jako tak přerozděleny mezi ostatní předsedy senátů.

[226] Co se týče přístupu soudce ke kárnému řízení, kárný senát s politováním konstatuje, že kárně obviněný sebereflexi ani tentokrát neprojevil, snad s tou výjimkou, že na ústním jednání neodmítl pokus o nalezení prostoru pro případnou dohodu o vině a kárném opatření. Pro jeho osobnost je to již charakteristické, neboť stejný postoj zaujímal i v předchozích třech kárných řízeních. Jeho postoj ke kárnému řízení se projevil i svou formou neadekvátní reakcí na vyřízení opožděné námítky podjatosti (viz výše bod [24]).

[227] Zdravotní stav kárně obviněného možná není nejlepší, jak poznamenal kárný senát již v předchozím rozhodnutí (bod [112] rozhodnutí *Kydalka III*). Dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav, i kdyby byl prokázán, však lze za polehčující okolnost považovat jen v omezené míře. Kárný soud totiž již před dvěma lety upozornil kárně obviněného též na to, že „v každém případě by se ale měl zamyslet nad tím, co dál ve své profesní kariéře hodlá činit. Pokud chce zůstat soudcem, musí po skončení pracovní neschopnosti a návratu do výkonu funkce agendu, kterou má přidělenou, řešit jinak, aktivněji a cílevědoměji než doposud. Možná by měl uvážit i to, zda není na čase odejít z ‚první linie‘ prvoinstančního soudce a nabyté zkušenosti využít jako člen odvolacího senátu, třeba i toho, jež si sám nevybere. Anebo může kárně obviněný usoudit, že zbytek profesní kariéry stráví jinak než v justici. I to je zcela legitimní volba, povolání soudce nemusí být nutně ‚na celý život‘. Funkce soudce je důležitou součástí ústavního systému, svým způsobem funkcí výjimečnou, jež musí být řádně vykonávána. Soudce má proto v každém okamžiku volbu, zda bude svou funkci řádně vykonávat, a to se všemi obtížemi s ní spojenými, anebo zda na ni rezignuje a bude hledat radost z práce v jiné profesi. Toho si každý soudce musí být vědom“ (rozhodnutí *Kydalka III*, bod [117]). Ve věci *Krátký* nynější kárný senát obdobně poznamenal, že „soudce – má-li kvalifikovaně rozhodovat o druhých – musí být schopen též racionálního náhledu na sebe sama a svou osobní situaci, včetně svých sil a zdravotního stavu“ (bod [343] rozhodnutí ve věci *Krátký*).

[228] V případě kárně obviněného význam možné polehčující okolnosti spočívající v jeho nepříznivém zdravotním stavu relativizuje skutečnost, že kárně obviněný se nepodrobil pracovnělékařským prohlídkám ani neinformoval kárnou navrhovatelku o svých zdravotních obtížích. V tom samozřejmě není (a samo o sobě nemůže být) spatřováno kárné provinění, nelze však v této souvislosti vytýkat kárné navrhovatelce, že zdravotní stav kárně obviněného dále nezohledňovala, respektive že nepřikročila, alespoň dočasně, k nějakým zmírňujícím opatřením či úlevám. Zbývá pro úplnost zopakovat, že doby pracovní neschopnosti kárně obviněného ve vytýkaném období, pokud měly vliv na práci se spisem v konkrétní věci, kárný soud zohlednil již v rámci zjištění objektivní stránky kárného provinění (skutku).

[229] Kárný soud není návrhem na uložení kárného opatření vázán (§ 9 odst. 2 kárného zákona), zpravidla se však od návrhu kárného navrhovatele odvíjí jeho další úvahy nad volbou přiměřeného kárného opatření. Navrhovatelka ve svém návrhu žádala kárně obviněnému uložit nejprísnější kárné opatření v podobě odvolání z funkce soudce.

[230] Kárný senát vážně zvažoval uložení tohoto nejpřísnějšího kárného opatření, nakonec však uplatněním postupu podle § 127 odst. 2 trestního řádu *per analogiam* dospěl k rozhodnutí, že adekvátním kárným opatřením bude opatření o stupeň méně přísné v podobě finanční sankce na horní hranici zákonného rozpětí podle § 88 odst. 1 písm. b) *in fine* zákona o soudech a soudcích. Jakkoli z výše uvedeného je zřejmé, že převažují přitěžující okolnosti, kárný senát nakonec usoudil, že s ohledem na obtíže spojené s epidemií onemocnění covid-19 kárně obviněný přece jenom neměl standardní a srovnatelné podmínky oproti jiným dříve kárně odsouzeným, aby kárný soud mohl jednoznačně dospět k závěru, že dřívější kárné opatření vůbec nesplnilo svůj účel a že totéž nelze očekávat ani nyní.

Poučení: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 6. února 2023

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu